

به طور رسمی خواهان برکناری وی است . هر دو جانب مقداری زیاد پول را به مصرف می رسانند و ماها پس از توافقات سالانه ملیون ها دلار را امریکایی ها و ملیارد ها دلار را شوروی ها به متحدین خویش کمک مینمایند . ازینرو یکی از دسرهایی جنگ افغان شوروی این است که تصادمات منطقه‌ای میتواند بدون آنکه اختلاف را تا زمانیکه طرفین به آن مستقیماً درگیر شوند میان آنها دامن بزند ادامه یابد . دینامیت جدید با تصادمات منطقه‌ای طولانی مواجه خواهد بود که هر دو ابر قدرت نمیخواهند در آن دخیل گردند و در عین حال از یک حل مشخص دوری میجویند .

درسهای نظامی :

اردوی شوروی در پی از نه سال جنگ و لبرغم تعرضات منظم بهاردها روزانه هوایی و آتش توپچی و صد ها هزار معیوب (عموماً غیر نظامی های افغانی) نتوانست يك ضربه قطعی حتی در سطح محلی علیه مجاهدین وارد آورد . یگانه موفقیت آنها عبارت بود از مدافعه و ایجاد کمربندهای امنیتی در اطراف شهرهای بزرگ و پای گاه های نظامی هیچ يك از قوماندانان مشهور مجاهدین در تعرضات شوروی ها اسیر و یا کشته نشدند تعداد محدود از آنها که در جنگ کشته شدند بطور تصادفی و در نتیجه بهاران هوایی مرمی ها توپ (معمولاً انهم زمانی که در حرکت بوده اند) و یا قتل بوده است . از همینرو در اساس جنگ عدم توانایی شوروی برای ایجاد يك جنگ موثر ضد چریکی میباشد .

تقاضای اساسی چنین جنگی که هیچگاه شوروی ها درك نکردند شامل بکاربرد سریع استخبارات ، عملیات تحقیقاتی و تخریب ، درك جامعه محلی ، تخریب تأمینات دشمن و لین های ارتباطی و هماهنگی

ساختن تكتيك هاي نظامی و سیاسی میباشد . قصور اردوي شوروي به اين ارتباط از همان آغاز جنگ توسط خود شوروي ها فهميده شد . آنها احتمالا فهميده بودند که اردو بد رستی عمل می نماید . اما اشتباه می کردند که آنها هیچگاه در يك جنگ که طولانی و چریکی خواهد بود دخیل نخواهند شد . شوروي ها توانندي رژیم کابل را از اندازه زیاد ارزیابی کرده و هم چنین نیروي مجاهدین و عزم جنرال ضیا و پالا ت متحده را در حمایت از آن کم ارزیابی کردند .

طوری که دو گلس هرت با اطمینان نشان داد متخصصین نظامی شوروي از همان آغاز بی نتیجه گی و کمبودات نیروهاي متجاوز را مورد تحلیل قرار دادند . در سال ۱۹۸۹ آنها بطور صحیح پرابلم های اساسی را فقدان آموزش کافی . مرکزیت بیش از حد . فقدان ابتکار و تحرك و بی ربطی کورین نظامی را مشخص ساختند اما به استثنای اصلاحات تخنیکي و تكتيکی هیچ کوششی برای شکل بندی مجدد اردوي چهل به يك نیروي ضد چریکی صورت نگرفت . طور مثال هیچ قطعه خاص و مسلکی ضد چریکی مانند پاشوتست های فرانسوي کلاه سبز های امریکا و قطعات ویژه انگلستان ایجاد نشد . نیروهاي پاشوتستی شوروي با آنکه نیروهاي نخبه بودند هیچ گونه آموزش ضد چریکی نداشتند . متخصصین نظامی شوروي میدانستند چه باید بکنند اما چنان نکردند . این پارادوکس را می توان با دو حقیقت توضیح کرد نخستین حقیقت عبارت است از انارشی و تفکیک غیر مشورانه بیرو کراتیک قوماندانی عالی و دومین آن آنکه تصور می شد که تصمیم سیاسی دراناست تا در اردو تغییر شکل داده نشود اگر این ارزیابی دوم درست باشد دران صورت در انتخابات دیگر مطرح است با آنکه قوماندانی عالی برای

از دست دادن الگوی عمومی آموزش قومانده و سازماندهی بی‌اعتنا بوده و تصور می‌کرده که این الگو برای میدان جنگ اروپا درست تنظیم شده و ارجحیت دارد و با آنکه تصمیم برای خروج در همان زمانی اتخاذ شده بود که تغییر شکل اردوی شوروی برای مقابله در يك جنگ ضد چریکی مورد سوال قرار داشت، یعنی در سالهای ۱۹۸۶ - ۱۹۸۴، اردو چنان عمل میکرد که برای شوروی واضح گردیده است که حل نظامی جنگ ممکن نیست آنها بهترین سربازان و مواد را جابه جا ساختند تنها يك نیم فرقه از سربازان نخبه دیسانت هجومی از جمله هشت فرقه در افغانستان جا به جا کردند، که با عملکرد ایالات متحده در ویتنام و فرانسه در الجزایر که تمام نیروهای مسلحشان در آن بودند کاملاً متفاوت است تمام تعرضات نظامی در افغانستان به این هدف نبود که ((درس بدهد)) و فرصت برای تنفس پیدا کند و هیچگاه به مقصد تخریب دشمن انجام نمیشد. با در نظر داشت این وضعیت خروج شوروی ها پلان شده یا نشده ناگزیر بود. جنگ آنچه که درباره ظرفیت جنگی اردوی شوروی واضح بود یعنی اتکا بر آتش توپچی و تمرکز نیروها نسبت به قابلیت مانور در این جنگ یکبار دیگر ثابت گردیده. این گونه عملیات جنگی بمنظور وارد آوردن تلفات بیشتر انسانی است اما مسئله برای شوروی ها در افغانستان اینگونه نبود. بلکه هدف از آن کم ساختن نسبی تلفات بود البته افراد ملکی افغانستان رنجهای زیادی را متحمل شد اما خود مجاهدین در عملیات جنگی تلفات کمتری داشتند.

تكتيك شوروي نخست از میدان های محاربه در اروپا اقتباس شده بود که بر آتش قوی توپچی و بمباران هوایی قبل از حمله های بزرگ استوار بوده و از نیرو باعث تعجب می گردید اما تلاش های صورت

می گرفت تانک‌ها برای جنگ چریکی پیدا نماید و آنهم زمانیکه
سربازان پاراشوتی نقش بزرگتری بازی می کردند از سال ۱۹۸۴ به
بعد اما آنها همیشه قادر بودند تا مقاومت نمایند و با جنگ را بیشتر
از دور بدون حمایت مستقیم قطارهای زرهی ادامه بدهند. بطور عموم
مرکز فرمانده برای قطعات جداگانه شکل ایجاد کرده بود که خودها
را با تغییرات وضعیت جنگ وفق بدهند.

تا سال ۱۹۸۴ خدمات لوژیستیکی خیلی ضعیف بود پس از آن
بهبودی بوجود آمد اما این هم بیانگران است که چرا شوروی نتوانست
ترقی نماید. مورال سربازان عادی پائین بود اغشته شدن به قاچاق
یک امر عادی شده بدون نیروها پاراشوتی که هم چنان سربازان دوره -
مکلفیت بودند. موثریت قابل ملاحظه ای از خود نشان میدادند. مگر
هیچگاه آموزش برای یک جنگ واقعی و کارآمد ندیده بودند البته
توازن قومی و تشنج در بین سربازان شوروی در افغانستان از تشنج
و توازن قومی سایر قوت‌های اردو متفاوت نبود. تغییرات کمی که در مرکز
فرمانده تانک و تسلیحات وارد گردید در مقایسه با تغییراتی که در نیرو
های ایالات متحده در هفت سال جنگ رونما گردیده بود غیر محسوس بود
و جنگ را به نقطه عطف آورده نتوانست اگر شوروی‌ها در یک مدت
زمانی کوتاه ضایعات قابل ملاحظه را می پذیرفتند می توانستند تلفات
سنگین را بر مجاهدین وارد نماید. سطح نسبی یاتین‌اردوی شوروی را در
افغانستان می توان بیشتر به مقام سیاسی مربوط دانست تا به بهبود
های آگاهانه ساختاری.

تكتيك‌های سياسي :

آردوي شوروي در افغانستان با فقدان پس منظر سياسي، آموزش و ساختاري مواجه بود که براي هزينه‌روي ضد انقلابي ضروري به حساب مي‌آيد . اگر آردوي شوروي داراي کادر سياسي بود که وظيفه‌ان در داخل آردو بود، اين آردو کادر سياسي نداشت که با مردم محل و مجاهدین وارد تماس گريده و گزارشات استخباراتي جمع آوري نمايد . افسران شوروي که به زبان فارسي و يا پشتو بلد بودند در سطح فرقه به کارگماشته مي شدند نه در سطوح پائين تر از آن . مساعي مشترک بين قطعات شامل جنگ و واحدهاي کشف خيلي ضعيف بود و مانع از آن مي شد تا آردو بتواند بر طبق ارقام کشف با حوادث مقابله نمايد . (۲۴)

تسليحات

شورويها نسبت به امريکايي ها در جنگ و پتنام، تسليحات ساده تري بکار مي بردند : مهمات کالبرهاي ۴۵ ره ملي متري در سال ۱۹۸۲ شامل جنگ ساخته شد . تسليحات تحت قرمز در سال ۱۹۸۴ مورد استفاده قرار گرفت . ماین هاي ضد پرسونل در سال ۱۹۸۵ استعمال گريده . مواد محترقه در هوا در سال ۱۹۸۵ و بمب هاي لاپزري در سال ۱۹۸۸ مورد استفاده قرار داده شد . هيلیکوپترهاي مي ۲۴ که در اصل براي جنگ هاي ضد چريکي ايجاد نگريده اند،

نسبت به طیارات شکاری که ارتفاع و سرعت زیاد دارند ، در مقابل راکت های ستگراسب پذیرتراند . بعضی سلاح های جدید ایجاد گردیدند : خمپاره اندازهای اتوماتیک ۱۰۰ کا . اس ۱۷۰ در سال ۱۹۸۱ که باعث تلفات زیاد نمی گردد .

های AK۷۴ در سال ۱۹۸۲ مورد استعمال قرار گرفت در جنگ ها تانک های قدیمی تی ۶۲ و ۶۴ صورت استعمال می گردید . هیچ یک از قطعات مجهز با ۷۲ - به افغانستان فرستاده نشد BTR ۶۵ و BMP -۱ و سایل نقلیه جنگی ستند رد برای سربازان موثره بحساب می آمد . این تسلیحات اخیرالذکر با نصب توپ های ۷۳ میلیتری و ماشیندار ثقیل اصلاح گردید . سربازان بعضی تغییرات تکنیکی را برای کم ساختن تاثیرات ماین ها و اتش RPG بوجود آوردند .

نیروهای هوایی به ویژه واحدهای هلیکوپتر نقش بزرگی در این جنگ بازی نمود . دو نوع طیاره موثریت خاص نشان داد هلیکوپتر جنگی Mi ۲۴ و طیاره جنگی SL۲۵ علاوه از سربازان دیسانت هجو می پلوت های هلیکوپتر Mi ۴۲ قدر مانان واقعی جنگ بوده و رتبه دوران تزار بنام پاپور شیک که در سال ۱۹۷۲ در اردوی شوروی ایجاد گردید عمدتاً به پلوت های هلیکوپتر ها داده شده با آنکه گزارش های مستد درباره بکاربرد تسلیحات کیمیاوی بوسیله اردوی شوروی در سال های ۱۹۸۰ - ۱۹۸۲ به نشر رسید شواهد وجود ندارد تا این ادعا ها را ثابت کند .

تکنولوژی ارزان ماشین

به کاربرد راکت های استگر در سال های ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷ نشان

میدهد که چگونه جنبش چریکی می تواند بدون داشتن آموزش عالی و سازماندهی، تلفات بزرگی را به جانب مقابل وارد نماید حتی تسلیحات - بسیار مفلح مانند استگر جنگجویان چون مجاهدین توانستند مورد استفاده قرار بدهند . اما يك مسئله را باید در این توازن در نظر گرفت . شوروی از وسایل تطمیع کننده مانند فشنگ های تحت قرمز انحراف دهنده های گرم را جهت مقابله با استگرها استفاده نمود . در سال ۱۹۸۹ - استگرها پیش از این بحیث وسیله فاصله کن ضد هوا پی اهمیت خود را از دست داد (۲۶) در حقیقت . به استثنای ستگر، تکالوژی نقش بزرگ در جنگ برای هر دو جانب بازی ننمود . کمیت تسلیحات بسیار مهم بود، مجاهدین اکثراً تسلیحات بیشتر تقاضا میکردند و شوروی ها بر بمباران ها و آتش خفیل اتکا داشتند .

تا سال ۱۹۸۶ مجاهدین بطور اعظم تسلیحات دیزاین شوروی را بکار می بردند که از سر بازان حکومتی به دست می آوردند و یا اردوی پاکستان بدسترس آنها قرار میداد . همچنان تسلیحات ساخت چین به وسیله سی ای ای خریداری و به دسترس آنها قرار می گرفت از سال ۱۹۸۸ به بعد بعضی تسلیحات جدید در بین مجاهدین مورد استعمال قرار گرفت . ستگر، راکت های ضد تانک میلان ساخت فرانسه ها هاوان های ۱۲۰ ملی متری ساخت اسپانیه . تسلیحات هدف گیری تحت قرمز ضد ماین و وسایل رادیویی به علت عدم هماهنگی در سیاست توزیع تسلیحات ، نقش موثری در ساحه جنگ ایفا نکرد، زیرا این تسلیحات به اساس ملحوظات سیاسی نه بر اساس ملحوظات نظامی، توزیع می گردید .

در سال ۱۹۸۹ مسکو برای رژیم کابل ۵۰۰ راکت سکاد داد (راکت

هاي زمين به زمين بآورد ۲۸۰ كيلومتر و كلا هك با انفجار هزار كيلو
گرام (۰) اما باز هم • مدرن بودن سلاح ها باعث تفاوت توازن نگردد
بلکه نحوه استفاده از سلاح هاي قدیمی باعث این تفاوت گردد • در جنگ
سال ۱۹۸۹ سربازان حکومت محاصره جلال اباد را در هم شکست در
این جنگ طیارات ترانسپورتی انتونوف ۱۲ به طیارات بمبارد معمولی
گردید که از ارتفاع بلند راکت هاي خوشه یی را استعمال می نمود •

جنگ چریکی: آزمون گرفته شد

قیام افغان دو قانون جنگ چریکی معاصر را تأیید نمود: چریک
ها در صورتیکه از حمایت خارجی برخوردار بوده و جنبش آزاد بخواهی ملی
را باید بالوژی (درین مسئله اسلام) یکجا سازند، موفقیت، شان
ممکن است • به استثنای این دو خصوصیت، عملیات چریکی در -
افغانستان شهادت هاي بیشتری به جنبش هاي قبل از جنگ دوم جهانی
دارد تا به جنبش هاي معاصر •

مقاومت افغان هیچگاه قادر نبود تا يك ساختار دولتی
الترناتیوی و یا حد اقل يك سازمان قابل اعتماد سیاسی را انکشاف بدهد
که در ساحه دیپلماتیک با رژیم کابل مقابله نماید • تکتیک هاي جنگی
چریک ها و فقدان سترا تژی نظامی عام شمول یادگاری از جنگ هاي
قبیلوی و جهاد قرن گذشته است • مجاهدین قابلیت تحرك نداشته
و در ساحات قومی شان مستقر میباشند آنها مرکزیت نیافته و حتی مساعی
مشترك ندارند • قومانده بسیار ضعیف بوده و مساعی مشترك بین
قوماندانان، که مسئولیت نظامی و سیاسی را عهده دارند، و صفوف

وجود ندارد آنها اقتصاد جنگی را تنظیم ننموده، و شبکه مستقل
لوژیستیکی را ایجاد نکرده اند. • مجاهدین در حفظ اسرار نظامی محتاط
نیستند بطور کمال، آنها آمادگی برای جنگ را بیهوده می
دانند. • ضرورت سنگرها و توپچی را برای آماده گی جهت حمله نادیده
می گیرند. • شکل جنگ آنها عبارت است. • از سلحشوری فردی، • راکت
پراکنی تصادفی و مذاکرات با مقامات محلی. • آنها به مساعی
دسته جمعی متوسل نمی شوند که هدف از آن سرنگونی رژیم باشد تحت
این شرایط موفقیت مجاهدین وابسته به این حقیقت است که آنها حد اقل
الی خروج شوروی ها از حمایت اکثریت مردم برخوردار بودند و جنگجو
پان جدا گانه ثابت ساختند که شجاعت و از خود گذری داشته و رژیم
ضعیف و غیر مردم می باشد. • البته موفقیت آنها هم چنان نشان دهنده
عدم موثرت اردوی سرخ می باشد. • یگانه قوماندان مجاهدین که مفهوم
واقعی آموزش نظامی، سازمان و سترا تژی نظامی را درک نمود. • مسعود
است، که شش سال را برای استقرار یک اردوی معاصر چریکی در ساحات
شمال به اسلحی گوی جنرال جیاه صرف نمود. • (جنگجویان)
(ملیشای)) محلی. • نیرو های دایمی محلی. • گروه های متحرک قول
اردوی مرکزی، او یگانه قوماندان بود که عملیات مشترک توپچی، کماندو
محاصره و حملات سریع را اموختاند. • و از همین روده ها پیاپیگاه حکومتی
حتی مرکز ولایت تالقان را در دو سال فتح کرد اما به دلایل سیاسی
ای. • اس. • ای قصد دارد کوشش های مسعود را کم اهمیت جلوه
بدهد و موصوف از ایالات متحده حمایت مستقیم بدست نیاورد. ۲۷ امروز
با آنکه تقریباً هربرد قادر به داشتن سلاح به شکلی مسلح است، نیرو
های مسلح مسلکی نیرو مند وجود ندارد، که بتواند برای کشورهای

همسایه تهدید نظامی باشد . نیروهای مسلح در افغانستان برای جنگ داخلی بسیار مساعد اند نه برای تصادمات خارجی . البته آنها میتوانند برای معامله گران مواد مخدر و قاچاق بران کمک نموده و از هر نوع مداخله در داخل افغانستان از جانب دولت های هم سایه و با از جانب حکومت مرکزی اینده و در برابر بخشی از ولایات ، جلوگیری نماید .

موفق شد تا آخرین وابستگی برتانیه کبیر را قطع و استقلال خویش را —
اغلام دارد • اتحاد شوروی اولین کشوری بود که دولت نو بنیاد را به
رسمیت شناخت و معاهده دوستی در فبروری ۱۹۲۱ به امضا رسید •
البته سقوط پادشاه مرقی امان الله در سال ۱۹۲۹ که بوسیله قبایل
و بنیاد گرایان صورت گرفت ، مانع آن شد تا مسکو به طور واقعی در این
کشور پیشروی نماید •

قبل از ۱۹۴۷ توازن قدرت بین برتانیه کبیر و اتحاد شوروی در —
اسیای مرکزی بدون تغییر ماند • افغانستان دولت حایل واقعی بین
هند و امپراتوری بود و در ثبات آسیای مرکزی و جنوبی سهم بود •
البته تقسیم هند در ۱۹۴۷ و وپایه مد غیر منتظره داشت • نخست
ایالات متحده خدای ایجاد شده قدرت بوسیله انگلستان را پر نساخت
اما ((زون امنیتی)) خویش را تا ترکیه ، ایران و پاکستان تحت نام
پیمان سنتو وسعت بخشید • این پیمان کمربند امنیتی را در برابر —
تهدید شوروی بوجود آورد • بدینگونه افغانستان به امنیت و آرام
بسوی فنلاند شدن حرکت نمود • بمجردیکه پاکستان ایجاد گردید ، —
تمامیت ارضی آن از جانب افغانستان تهدید گردید • این کشور
تقاضای استقلال ((پشتونستان)) را نمود • این اختلاف منجر
به ایجاد محور کابل دهلی گردید که هنوز هم وسیله امنیت هند و تهدید
حمله دو طرفه بر پاکستان به حساب میاید • پاکستان باید نسبت به
هند دولت نیرومند در کابل ، صرف نظر از ایدئولوژی آن برای احیای
این محور نگران باشد •

کودتای ۲۷ اپریل ۱۹۷۸ و سپس تجاوز شوروی در ۲۷ دسامبر
۱۹۷۹ بزرگترین گام استراتژیک امپراتوری شوروی بود که این تصادم

فصل ششم

سیاستمداران افغان و جامعہ

مجاهدین قیام عنعنوی دهقانان که بر ضد دولت ملحدین آغاز یافت با رهبری بسیار معاصر سیاسی مدغم ساختند که متشکل از روشن فکران اسلام گرا و نتیجه ان همکاری (پارتی) غیرعادی ساختارهای احزاب سیاسی با عناصر عنعنوی و تقسیم شده جامعہ افغانان تحت دوش جهاد میباشد. پسران عزیمت سربازان شوروی روحیه جهاد تضعیف گشت و نیروهای اجتماعی منقسم گشته بازگشت نمود اما این بار بازگشت در یک جامعہ بود که ساختارهای قوم، دموکراتیک (مردم شناسی) و سوسیولوژیکی ان بوسیله یک دهه جنگ عمیقاً تغییر یافته است.

احزاب سیاسی متفاوت

در آغاز جنگ تقریباً همه قوماندانان از جمله انهابیکه در-

سطوح پائین (قریه یا فامیل) قرار داشتند به یکی از احزاب مقابله و مت
یکجا شدند . پیوستگی بر اساس عده های از عوامل استوار بود :

(۱) تعهدات ایدئالوژیکی (عمدتاً اسلام گرایان بر ضد میانه رویها)

(۲) همبستگی قومی و قبیله‌ای .

(۳) شبکه های مذهبی گذشته (برادری تصوفی و یا ارتباط بهیمن

محصلین عین مکاتب مذهبی) .

(۴) فرصت برای بدست آوردن تسلیحات .

شکاف تاریخی بین احزاب بر تعهدات ایدئالوژیکی آنها

استوار است . اسلام گرایان از انقلاب اسلامی جانبداری مینمایند در

حالی که میانه رویها علاقمند با زکشت رژیم کهن اند . اشتباه خواهد بود

که احزاب میانه روی را احزاب غیر مذهبی دانست زیرا آنها نیز متعهد به

تحقق شریعت بحیث قانون دولتی اند اما برخلاف اسلام گرایان، آنها

محافظه کار و نشناخت بوده و بر نخبه های عنعنوی اتکا داشته و بسا

ایده های انقلاب اسلامی مخالف اند .

جنبش اسلام گرای سنی که ریشه های اصلی آن را باید در آخوان

المسلمین مصر در دهه ۱۹۵۰ جستجو کرد . در دهه ۱۹۶۰ در محوطه

پوهنتون کابل فعال گردیدند . این یک جنبش شهری است که بیشتر

جوانان روشنفکر را در خود جمع کرده است .

و این روشنفکران اسلام را بیشتر یک ایدئالوژی سیاسی می پنداشتند

تا مذهب (۱) . اسلام گرایان سنی در یک چوکات از همه گسسته بنام

سازمان جوانان مسلمان (که در سال های ۱۹۶۵ تشکیل یافت)

تنظیم گردیده و با ظاهر شاه و رئیس جمهور داود به مخالفت

برخواستند و در سال ۱۹۷۴ به تبعید مجبور ساخته شدند .

بقایای این جریان در زمان حکومت ذ الفقار علی بو تو در پنا
کستان پناه یافتند . پس از يك سلسله مخالفت های داخلی آنها به سه
حزب تقسیم شدند . رادیکال ترین آنها حزب اسلام تحت رهبری
گلبدين حکمتیار . سابق محصل انجمنی بود ، حزب اسلام یونس
خالص ، که يك ملا است ، عمدتاً پشتون بانفوذ منطقوی است . حزب
سوم جمعیت اسلام برهان الدین ربانی است که يك پروفیسور الهیات
میباشد . این حزب بسیار میانه رو بوده و عمیقاً در بین فارسی زبان ها
ریشه دارد .

از سال ۱۹۷۹ به بعد ، مبارزین اسلام گرا به افغانستان
برگشتند تا اغتشاشات خود بخودی مسلحانه را که پس از کودتای کمو
نستی اپریل ۱۹۷۸ آغاز یافته بود ، رهنمایی کنند . آنها موفق شدند
تا مناطق شمال را از چو کات قبیلوی بیرون بکشند . قسمت
اعظم د رانی ها و غلجائی ها قبیلوی در جنوب به لیدر های عنعنوی اعم
از روحانی و یا غیر روحانی و فادار باقی ماندند ، عنعنه قوی قبیلوی
مانع برای پیشروی اسلام گرایان بود . با انهم تضمین وجود نداشت
که جهت گیری سیاسی غیر روحانی را تعقیب نمایند .
علاوه بر این سه حزب موجود اسلام گرا ، سه حزب میانه رو
پس از کودتا ایجاد گردید .

— حرکت انقلاب محمد نبی محمدي . که يك روحانی بوده
و پیروانش از بین روحانیون عنعنوی بویژه پشتون و ازبك ها جمع گردید .
انند .

— محاذ ملی تحت رهبری پیر سید احمد گیلانی ، رهبر غیر
روحانی و مستعد فرقه صوفی که انتظار حمایت از رهبری عنعنوی قبایلی

بویژه د رانی هارا دارد .

— حزب كوچك جبهه نجات ملی تحت رهبري صیفت الله
مجددي عالم و روحانی فرقه صوفی نقشبنده که از حمایت خوانین
برخوردار است .

حزب هفتگانه . اتحاد اسلامی بنیاد گرای عبدالرب رسول
سیاف در سال ۱۹۸۲ بحیث يك جبهه برای وهابی های عرب و گروپ
اخوان المسلمین ایجاد گردید . این حزب دارای پایگاه سوسیولوژیکی
و یا قومی نبوده و از : استخدام قوماندانان کوچك محلی ، از طریق
توزیع سلاح تشکیل یافته است .

این احزاب هفتگانه اعم از اسلام گرا و میانه رو همه سنی
بوده و از سال ۱۹۸۵ در يك ائتلاف هفتگانه شکنده متحد شده و در
پشاور مستقر و هسته حکومت موقت را تشکیل میدهند . تقسیم بندی بین
اسلام گرایان و میانه روها در بین شیعه ها نیز وجود دارد . اهل
تشیع پانزده فیصد نفوس افغانستان را تشکیل میدهند . در سال
۱۹۸۴ ، شیعه های اسلام گرا ، که توسط ایران حمایت می کردند ،
قادر شدند تا میانه روها را که در چوکات شورای اتفاق متحد شده
بودند ، از هزاره جات بیرون برانند . اسلام گرایان شیعه در ائتلاف
احزاب هفتگانه مستقر در قم ایران با هم متحد شدند و در سال ۱۹۹۰
حزب وحدت تحت رهبري شیخ عبدالعلی مزاری را ایجاد کردند .
احزاب اصلی عبارتند از نصر — سپاه و حرکت اسلامی . حرکت
اسلامی تحت رهبري شیخ اصف حسینی در جنوری ۱۹۸۸ از ایران
خارج گردید . حرکت اسلامی از تشیع شهر نشین و غیر هزاره که قزلباش
ها اند تشکیل یافته و از اتحاد با وحدت امتناع نمود .

در جریان جنگ • بعضی دسته بندی های سیاسی صورت گرفت بسیاری از احزاب اسلام گرا علاقه مندی شان را برای يك انقلاب اسلامی از دست داده و به احزاب محافظه کار بنیاد گرا مبدل شدند که بر تحقق شریعت و اسلامی ساختن زندگی روزمره تاکید مینمایند • یگانه حزب که بر تقاضا هایش برای انقلاب اسلامی اصرار دارد حزب اسلامی حکمتیار است که دارای ساختار حزبی تئپ لنینی میباشد و برعکس سایر احزاب بیشتر ساختار کفدریشتی نسبت به ساختار سازمان های سیاسی میده داشته باشند • دشمنی بین مجاهدین یاد ر نتیجه رقابت های قومی و قبیله ای است و یا نتیجه تجاوز حزب اسلامی بر ضد سایر احزاب • حزب اسلامی و جمعیت اسلامی با آنکه پس منظر مشابه دارند ، اکنون مثل آنکه اشی ناپذیر اند •

جغرافیای سیاسی افغانستان:

نقشه سیاسی افغانستان عمدتاً از زمان آغاز جنگ علیه شوروی ها تا کنون تغیر ننموده است • حکومت کابل بر شهر های بزرگ کنترل داشته و از جانب گروه های قومی بویژه (ازبك ها • اسما علیه و بلوچ) و قبایل (بطور مثال بخش از شینواری ها در تنگهار و تنی در پکتیا) حمایت می گردد • این رژیم همچنان در ان ساحات پشتون نشین که جابه جا شدن کوچی ها منجر به قبیله زدایی شده است ، لشکرگاه در ولایت هلمند) نیز مسلط است •

مجاهدین بر سه نقطه اصلی حاکم اند :

ساحات وسیع و متجانس که تحت ادا را گو ماند انان مستعد بویژه از فارسی زبان های جمعیت اسلامی میباشد • بعلمت کینه جویی

د رېښ مجاهدین پکانه منطقه که د رسال ۱۹۹۰ بهمین شکل باقیماند
((شوراي نظار شمال)) تحت رهبري مسعود است .

— ساحات که تحت رهبري پک حزب باقیماند اما ساير احزاب بشکل
مسالمت اميز دران زیست مشترک دارند (ننګرهار و پکتیاب دست
مولوي خالص) .

— ساحات مخلوط . که دران احزاب مختلف شبکه بهم بافته را
تشکیل داده اما فاقد پایگاه واقعی ارض میباشند (قندهار ایالات
مرکزي ، کابل ، کروز پکتیا) . در این حالات ، یا ساختارهای
عنعنوي قادر به مساعی مشترک جبهات مختلف (که عموماً در ساحات
قبایلی جنوبی چنین است) می گردد و یا قطعات مجاهدین در برابر
کینه جوئی های مزمن محلی بین فامیل ، طایفه ، قریه و یا گروه های
قومی مضمحل می گردند .

در تمام این ساحات ، قوم ، قبیله و هویت های قومی بیشتر
نسبت به تعهدات سیاسی و یا ایدئالوژیکی می توانند توضیح کننده
عکس العمل پیوستگی های گروه های اقلیت باشند . بطور مثال ، در
شمال شرق جاثیکه فارسی زبانان پنجشیر (منطقه زادگاه مسعود
زندگی می کنند و به همینگونه بسیاری از مجاهدین بدخشان فوراً به
جمعیت اسلامی پیوستند ، و در همسایگی آن (و در نتیجه رقبا) ساکنین
دره اندراب ، گرچه فارسی زبان بوده و نسبت به پنجشیرها رادیکال
تر اند ، به حزب حکمتیار ملحق شدند . در هرات ، جاثیکه
بسیاری از فارسی زبان ها با جمعیت اسلامی یکجا شدند ، اقوام دیگر
محلی و انجائیکه در گذشته های نزدیک در این منطقه ساکن شده اند ، —
مانند بلوچ ها ، ترکمن ها و یا کوچ های اسبق پشتون یا به سایر

احزاب پیوستند و با از نجوب الله حمایت کردند .

در جریان جنگ ، بعضی تغییرات رخ داد . جمعیت اسلامی که در آغاز فارسی زبان ها بود . در مناطق پشتون نشین (در قندهار بین قبیله الکوزی ، در جنوب لوگر و اطراف کابل) موفقیت های بدست آورد ، اما نفوذش در شمال و غرب پس از کشته شدن ذبیح الله خان در مزار شریف در دسامبر ۱۹۸۳ و کاهش قدرت اسماعیل خان در غرب پس از سال ۱۹۸۸ ضعیف گشت و بسیاری از ازیك های شمال که در گذشته به حرکت انقلاب مربوط بودند ، علاقمند شدند تا با رژیم یکجا شوند .

حزب اسلامی حکمتیار قادر شد تا پایگاههایش را وسعت بخشد و در نیمه شرقی کشور با نیروهای تا دندان مسلح اما متفرق محصور ماند که از لحاظ استراتژیکی در موقعیتی جابجا شده اند که خطوط ارتباطی مجاهدین را تحت کنترل دارد . این احزاب از غلجایی های عاری از قبیله گرایی ترکیب گردیده و از حمایت بعضی فارسی زبان ها در شمال بر خوردار است . در همه جا ، حزب در جنگ های سخت همراه سایر گروه های مجاهدین درگیر است .

در شرق ، در امتداد سرحد پاکستان ، قوماندانان محلی (قبیله غلجایی و پشتون های شرق) اکثراً از طریق مناسبات حامی مشتری که بر توزیع سلاح و پول استوار است بصورت مستقیم تحت نظارت ای . اس . ای بوده و امروز فقط پیوستگی شکلی با احزاب مستقر در پشاور دارند . در جنوب ، جایکه احزاب میانه رو تسلط دارند ، درانی ها هم در برابر احزاب پشاور هم در برابر پاکستان خود مختاری زیاد دارند . در اینجا ، پیوستگی های قبیله وی بر تعهدات سیاسی واید بالوژیکی چهره شده است . در مرکز ، هزاره ها هم از لحاظ قومی و هم از لحاظ

هویت سیاسی خود مختاری د و فاکتور (بالاقوه) کسب کرده اند . آنها در شمال با تا جیک ها متحد اند در حالیکه در سرحدات جنوب با پشتون ها می جنگند .

جنگ و تقسیم بندی :

جنگ تقسیم بندی عنعنوی جامعه افغانی از طریق دادن ابعاد سیاسی و تعویض پیوستگی های قومی (اتنیکی) به مسایل سیاسی عمیق تر ساخت . پیچیدگی این تقسیم بندی را می توان در چهار نقطه خلاصه کرد .

نخست ، پیوستگی فرقه‌ای مذهب تمام تعهدات را زیر پا نکند . تقریباً تمام عیقه ها اعضای احزاب خالص تشیع اند و دربار سنی ها نیز همین حقیقت وجود دارد . قاعده دوم عبارت از آنست که موفقیت جنبش اسلام گرایان پس منظر سو سیولوژیکی دارد . زیرا این - جنبش در ساحات غیر قلبا قلبی و یا عاری از قبیله گرایان ریشه دوانده است . (۲) قاعده سوم عبارت است از اینکه هرگاه کسی خواسته باشد این ساحات را به سطح ملی ارزیابی نماید فقط محک قومی و زبانی نسبت به محک مذهبی و سیاسی است که توضیح کننده انتخاب یکی از احزاب اسلام گرا بر دیگرانش میباشد . قاعده چهارم عبارت از آنست که در سطح محلی ، قوم (یا مکتب تقسیم بندی) بر تمام قواعد سابقه چیره شده است . پیچیده گی سطح محلی بطور واضح نشان دهنده مشکلات است که با اوضاع داخلی افغانستان مربوط میباشد . اما اگر به سطح ملی نظر انداخته شود ، قاعده چهارم را می توان نادیده

گرفت • فقط میگویند — تقسیم بندی بین احزاب سیاسی و بین گروه های قومی بهم مربوط اند زیرا رقابت بین قوم همدیگر را تحت الشعاع قرار میدهد • پیامد اساسی سیاسی تقویه تقسیم بندی قومی ((احیای قبیله گرایی)) همانا رهبری جدید است که در جریان جنگ عرض اندام نموده است • نتیجه عبارت است از تجدید مناسبات حامی مشتری کلاسیک بین قوماندانان و حامیان شان • وقتی این حامیان (پد خوانده ها) مثلین (اکتور) بین المللی اند (پاکستان • ایران و عرب ها) قدرت های منطقه قدرتی را دارند تا نفوذ خویش را بر سیاست های افغانی تحمیل نمایند • از جانب دیگر ، قطب بندی جدید قومی بالا تر از سطح قوم می تواند برای تأثیر گذاری در خارج و یا قبیله برای تصادمات قومی افغان ها در کشورهای خارجی گردد • از بینوگرانی در آنست تا مشخص گردد که تا چه حدی ((احیای قبیله گرایی)) مقاومت افغان و تغییرات در توازن قومی می تواند مانع و یا وسیله باشد برای بازی قدرت منطقه ای •

تغییرات سوسیولوژیکی : رهبری جدید اما باز گشت به تقسیم بندی عنعنوی :

رهبری جدید پس از جنگ هم اکنون در افغانستان بوجود آمده است • این رهبران از اشرافیت قبایلی و یا قایل های زمینداران بزرگ بوجود نیامده بلکه یا به روحانیون عنعنوی تعلق دارند و یا مانند اسلام گرایان و کمونیست ها به طبقات متوسط شهری مربوط اند • رهبری مقاومت بطور عموم از رجال عنعنوی و زمین داران تشکیل نیافته اند • حتی قوماندانان محلی احزاب میانه رومان روحانیون و رجال کوچک میباشد •

اشرافیت گذشته قبیلوي و فامیل های سلطنتی به تبعید رفتند . ظهور
فعالین جوان و تحصیل یافتگان سلام گرای در احزاب حکمتیار . خالص
و ربانی برجستگی زیادی دارد .

خروج شو روی ها سیاست قبیلوي که توسط رژیم کابل تحقق
داده شد و ناتوانی احزاب پشاور برای تا مینالتر ناتیف سیاسی الگو
های کهن بازی قدرت را احیا ساخت . اما این بار این بازی ها با
نوع جدید رهبری همراه میباشد . قادر است مناسبات حامی - مشتری
شخصی را به جا نشین ساختار سیاسی بسازد . او ارباب فیو دال -
نیست . اما نفوذ خویش را برای حفاظت و رشد منافع گروپ خویش بکار
برده و ازین رو موفقیت خویش را به حساب ثروت و اعتبار افزایش می
بخشد . این خان و ملک بحیث واسطه بین دولت و گروپ های
محلی عمل کرده و برای حفظ صلح و محافظت گروپ خویش از مداخلات
دولت بعضی منفعت های پولی و سمبولیک از هردو جانب بدست
می آورد .

پس از يك دهه جنگ ، غیرعادی نیست هرگاه به بینیم که
قوماندانان مجاهدین بخصوص از میان اقلیت ها مانند خوانین گذشته
عمل نموده و از دست بندی های سیاسی برای بیان و تشدید تقسیم
بندی عنعنوي قوم استفاده بعمل می آورد . آنها تمایل دارند تا
بازی های جدید سیاسی را مطابق به قواعد کهن بازی نمایند . آنها
از دولت مرکزی برای افزایش موقعیت محلی خویش استفاده مینمایند و هیچ
گاه اهداف سراسری و متکی بر يك ایدئولوژی مشخص نمیداشته
باشند . از نیرو ساختار عنعنوي قدرت در افغانستان هم برای پیوستگی
سیاسی و هم برای تقسیم بندی سیاسی خصلت تسریع کننده (کتلست)

محلی را به تصادم شرق و غرب مبدل ساخت .
ایا این حوادث پیامد پیرویه های ناگزیر توسعه طلبی تزارگونه
شوروی است و یا نتیجه تصادفی و وضعیت است که در دهه ۱۹۲۰ از
زایش حزب دموکراتیک خلق تا به قدرت رسیدنش در کودتای اپریل،
بوجود آمد .

شرایطی شوروی افغانستان

هرآنچه دلیل شوروی هاد افغانستان بود ، باشد . کودتای
۱۹۲۸ و تجاوز شوروی در افغانستان را باید در روشنی کوشش های
کهن مسکوبسوی ((اب های گرم)) و هند مطالعه کرد^(۴) . تا شکست در
۱۸۶۵ اشغال گردید . اولین مقابله مستقیم بین سربازان روسیه
و افغانستان در ۱۸۸۵ وقتی روسیه پنجاه را بخود الحاق نمود ،
و انرا جز جمهوری ترکمنستان ساخت صورت گرفت بخارا بطور رسمی
در ۱۹۲۰ زمانی که سربازان در ساحل ایران ، گیلان ، پیاده شدند
به شوروی ملحق ساخته شد . درین سال کنگره باکواز مسلمانان دعوت
کرد علیه امپریالیسم قیام نمایند . مسکواوزوی قیام عمومی در کشور هندی
مستعمره انگلیس را داشته و در سال ۱۹۲۲ جنبش خلافت مسلمین هندی
را علیه بریتانیه حمایت نمود . کمینترن افغانستان را دروازه هندی به
حساب می آورد . در سال ۱۹۴۶ سربازان شوروی ((جمهوری
دموکراتیک)) کم دوام را در ازربا بجان ایران تاسیر نمودند . اما
در بین سالهای ۱۹۵۳ - ۱۹۴۶ ستالین ابتکار بیشتری به خرج
نداد .

را دارد . تا بعیت رجال و قوماندانان محلی به يك امير (که هم رهبر سیاسی و هم نظامی است) اتحاد و صورتی ممکن است که رهبر شخصیت مستعد مانند مسعود باشد . اما مسئله عام شمول است که رجال كوچك محلی همراه با حمایت تعداد از خویشاوندان و وابستگانش از طریق یکجا شدن به يك حزب که با حزب مسلط محلی مقابله کرده و برای وی مقدار کافی اسلحه و پول تهیه بدارد که به تنها پی عمل نماید ، می تواند فوراً کمی قدرت بدست آورد . این رجال كوچك محلی که قبل از جنگ نمی توانستند از لحاظ سیاسی مقاصد خویش را تبارز بدهند اکنون از وابستگی خویش برای تبارز خویشین و مسلح ساختن خویش استفاده نموده و با زمین رو برای احزاب مسلط و رهبری این امر را مشکل می سازند تا خود را بحوث الترناتیف سیاسی در مقابل تقسیم بندی عنعنوی قرار بدهند . برای این رجال ضروری نیست که پایگاه ارضی داشته باشند بلکه شبکه مستقل آنها کافی است تا تحقق ساختار دولتی را عقیم سازند . همین مسئله عامل اساسی عدم توانمندی مجاهدین برای ایجاد جنبش مرکزی بوده و به حکومت فرصت داد تا ملشیا را برای حفظ راه و امنیت اطراف شهرها استخدام نماید .

عالم قومی :

از سطح تا عمق مقیاس پیچیده پی هویت (قومی) یعنی از گروپ زبانی تا سطح قریه ، تقسیم بندی جامعه افغانی تاکید کننده و تقویه کننده دسته بندی های سیاسی است . اگر پیوستگی قومی قاعده بازی سیاسی در سطح پائین است . اکنون قوم وسیله پی بزرگتر

سیاست بسط ملت بوده و فراتر از تعاد مبین اسلام و غیر مذهبیت
میباشد . جنگ توازن جدید قوم را به میان آورد . از سال ۱۷۴۷ الی
۱۹۷۸ کفد رشن قبایل درانی پشتون قدرت مرکزی را در دست داشتند
برعکس ، بخش اعظم حزب کمونیست ، بویژه فرکسیون مسلط خلق ، از غلجایی
ها و پشتون های شرق کشور ترکیب گردیده بود . از بنو کودتای
کمونیستی در اپریل ۱۹۸۷ نخستین عمل غلجایی ها بر ضد درانی ها
بود . اکثریت رهبران هفت تنظیم مستقر در پشاور غلجایی (حکمتیار
سیاف . نبی) و یا پشتون های شرق کشور (خالص) اند . از جمله
سه رهبر باقیمانده ، دو رهبر (گیلانی و مجددی) ارتباط فامیلی با
غلجایی ها دارند . تنها رانی غیر پشتون است . هم ، رژیم کابل و هم
ائتلاف احزاب مستقر در پشاور بطور کل غلجایی ها اند .

تغییر در توازن قوم دارای پیامدهای دموگرافیکی (مردم
شناختی) است . تنها سبب پشتون ها در بین مهاجرین بزرگتر است .
تعداد قابل ملاحظه ای پشتون ها که در جریان سده های گذشته در
شمال کشور مستقر شده بودند ، یا به جنوب کشور و یا به پاکستان بر-
گشتند . کله وسیع کوچی ها ، که شامل قبایل پشتون میباشد ، تقریباً
نا بود گردیدند . از بنو و زنه تسلط عنعنوی پشتون ها کاهش یافته
است . اما ادعای آنها مبنی بر حق حکومت کردن در افغانستان
باقیمانده است . و این امر از بین حقیقت نمایان می گردد که در کابل و در
پشاور پشتونها مسلط اند . از جانب دیگر ، ضدیت بین درانی ها از
یک طرف و غلجایی ها و پشتون های شرق کشور از جانب دیگر ، ظهور یک
حزب کاملاً پشتون و یا ائتلاف پشتونها را ناممکن ساخته است .
جنگ تبارز خودی سایر گروه های قوم را تقویه کرده است

پروپاگنده‌های رژیم برای بکاربردن اصطلاح ملیت (ترجمه تعبیر شو روی‌ها از هویت ملی) بمنظوران بود تا به گروپ‌های پشتون تبارز سیاسی بدهد . این سیاست تا سال ۱۹۸۹ موقیت ویژه‌ی نداشته زیرا رژیم هنوز بطور اساسی به پشتونها تعلق داشت اما این تبلیغات منجر به يك سطح جدیدی از آگاهی (قوم) بین عده‌ی بی‌ازگروپ‌ها گردید . بطور مثال ، فارسی زبان‌های ، سنی در گذشته کلمه ((تاجيك)) را که توسط قوم شناسان (اتنولوژیست) شو روی و غری برانها اطلاق می‌گردید ، برای خود بکار نمی‌بردند . آنها اکنون تمایل دارند تا خود هارا را يك گروپ واحد قوم معرفی کنند . بخش‌زبان‌ها از جمعیت اسلامی حمایت می‌نمایند که در راس آن يك غیر پشتون قرار دارد (با آنکه بعضی از پیروان این حزب از جنوب و غرب کشور میباشند) . گروپ‌های مانند ایماق ، تاپی و تیموری ، که همه سنی‌های فیارسی زبان‌اند ، بحث گروپ‌های جداگانه دسته‌بندی گردیده و در پیوستگی سیاسی شان مانند سایر فارسی زبان‌های سنی مذهب عمل مینمایند . آنها نیز تمایل دارند که تاجيك خوانده شوند .

انکشاف دیگر آنست که قبل از تجاوز شو روی گروپ‌های غیر پشتون عنعنه حمل سلاح رانداشتند . جنگ برای آنها این فرصت را مساعد ساخت که از خود سلاح داشته و انرا استعمال نمایند . قوماندا تا بنی مانند مسعود بوسیله تاجيك‌ها يك قدرمان محسوب میگردد . و در نتیجه موثریت نظامی بیش ازین برتری پشتونها به حساب نمی‌آید . تبارز خودی تاجيك هم با نظامیان پاکستانی و هم با كمك دهندگان سعودی در تضاد قرار دارد زیرا آنها ترس دارند که تاجيك‌ها احتمالا وسیله نفوذ ایران خواهند شد (هم تاجيك‌ها و هم ایرانی‌ها فارسی

زبان اند) . حقیقت این است که تا جيك هاي سنی از ایران كمك بدست نمی آورند و ایران ترجیح می دهد تا شیعه ها را حمایت نماید . جنگ هم چنان احساس جدید هویت را در بین شیعه های هزاره ، بوجود آورد . هزاره ها رانده شده محسوب می شدند، و یکی ساختن آنها با انقلاب ایران باعث تجرید بیشتر آنها گردید . در فبروری ۱۹۸۹ ، شورایی که در راولپنڈی برای انتخاب حکومت مجاهد پهن گرد هم آمده بود ادعای شیعه ها را مبنی بر داشتن ۲۰ چوکی رد نمود این حادثه اندیشه های ضد تشیع را که در بین پشتونها می شد پیدا کرد ، بر ملا ساخت و انهم ، نتیجه افزایش نفوذ و های در بین ائتلاف مستقل در پشاور می باشد . قبل از جنگ ، تعداد کمی از تشیع که قنادر بودند موقف دولتی را حفظ کنند اعضای گروه اقلیت شهری قزلباش بودند . امروز ، جنبش شیعه ها با هزاره ها یکی پنداشته میشود که کوچ های پشتون و مامورین را از افغانستان مرکزی بیرون رانده اند و یگانه گروه قومی است که يك سرزمین متجانس را بوجود آورده اند . از يك هاي ترکی زبان سنی مذهب نسبت به پرو پاگند هاي شوروی نسبت به سایر گروه ها تمایل بیشتری دارند و به آن جالب می گردند . تماس مستقیم که با سرحدات ازبکستان بوجود آمده می تواند هویت قومی آنها را تشدید بخشد . بسیاری از متخصصین شوروی که به افغانستان فرستاده شدند ، از يك ها بوده اما بطور عموم اپارت شيك ها (کارمندان) میباشند . جمهوری ازبکستان می تواند از بکهای افغانستان را برای کسب نفوذ در شمال افغانستان مورد استفاده قرار بدهد . عجیب آنست که ترکمن ها که نسبت به هر گروه قومی بیه سرحدات شوروی نزد يك اند ، بیشتر از همه ضد شوروی میباشند .

احتمالاً این امر بعلتانست که آنها در دهه ۱۹۲۰ از اتحاد شوروی
فرار نموده اند . گروپهای کوچک لسانی دیگر ، مانند بلوچ ها
نورستانی ها و پشه یی ها احتمالاً هیچگونه آگاهی ویژه یی قومی در
جریان جنگ کسب نکرده اند .

اگر کودتای ۱۹۷۸ انتقام غلجایی ها از درانی ها بحساب می
آید . در کابل و پشاور ، کودتای نافرجام جنرال تنی در مارچ ۱۹۹۰
می تواند بحیث شکست غلجایی ها به حساب آید . شهنواز تنی (عضو
قبیله یی پشتون های شرق بنام تنی) در یک طرح ای . اس . ای .
با حکمتیار (غلجایی) برای سرنگونی رئیس جمهور نجیب الله یکجا
گردید . پاکستانی ها همیشه پشتونهای شرق و غلجایی ها را برضد
درانی های نشناخت و طرفدار شاه و هم چنان برضد شیعه ها و تاجیک
های به اصطلاح طرفدار ایران بکار می بردند . یک محور شکنند
در شرف شکل گیری است که درانی ها ، تاجیک ها و شیعه ها را بهم
مرتبط می سازد و از همینرو احیای سیاست های شاه امان الله و ظاهر
شاه است برضد سیاست های عبدالرحمن و داود ، که متکی بودند بر
هژمونی (رهبری) پشتونها .

برعلاوه ، یک نزدیکی آشکار بین شیعه ها و رژیم کابل وجود
دارد . این نزدیکی هم از موجودیت معاون رئیس جمهور کشتند از
یکطرف و هم از شیعه های حزب وحدت و مسعود از جانب دیگر
سرچشمه می گیرد و یک محور است که متشکل از گروپهای قومی مجا
هدین به استثنای ائتلاف مستقر در پشاور (درانی ها - شیعه ها
و فارسی زبان های سنی) میباشد که عناصر میانه رو از پشاور نیز به
آن ملحق گردیده . و احتمالاً با رهبری جدید در کابل نزد یک

گردیده و به این گونه به غلجایی ها و پشتو نهایی شرق فرصت خواهند داد تا یا کارسروند و یا بحیث يك عامل بی ثبات سازی بدست آید . اس ای . باقی بمانند .

پس از جنگ ، دولت افغانستان هیچگاهی نمی تواند يك حکومت خالص پشتون باشد . واضح است که بازگشت به رژیم کهن و پسا رهبري (هژمونی) پشتونها ناممکن است . و حقیقت آن است که این مسئله را رژیم کابل بهتراز احزاب مستقر در پشاور درک نموده است .

تغییر اجتماعی و کلتوری :

جنگ تغییرات قابل ملاحظه ای اجتماعی را در قبال داشت . - افغانستان که يك کشور کاملاً زراعتی بود . پیرو سه شهری شدن را از طریق مهاجرت های کتلوی داخلی بسوی شهرها (بویژه کابل و مزار شریف) و از طریق مهاجرت به خارج کشور پشت سر گذاشت . بطور مثال ، نفوس کابل از ۶۵۰۰۰۰ ساکنین در سال ۱۹۷۸ به ۲٫۵ میلیون در سال ۱۹۸۸ افزایش یافت . نه تنها اکثریت مهاجرین افغان اکنون در شهرها زندگی مینمایند (پشاور و کوئته در پاکستان مشهد و تهران در ایران) بلکه زندگی مهاجرین کمپ ها در امتداد خط شهری نسبت به قریه جات سیر مینماید . افغانستان پس از جنگ دوم جهانی بیشترین عزیمت نفوس را شاهد بود یعنی بین سه تا پنج میلیون نفوس این کشور مهاجر شد . جنگ الگوهای اقتصادی گذشته را تغییر داد بطور مثال کشت خشخاش پول گزافی را برای ساحات بسیار دور به بار آورد .

سالهاي جنگ توازن اجتماعي را واژگون ساخت . طبقه متوسط
تحصيل يافته نه تنها قشر فوقاني عنعنوي در کابل را تعويض نمود بلکه
بر رهبران مجاهدين و انهابيکه در کمپها زيست مينمودند ، تاثير
نمود . بسياري از روشنفکران کابل که مطابق سيستم تعليماتي زير نفوذ
شوروي تربيه گرديده اند^۴ با همتهاي شان در پاکستان که در مکاتب پسا
کستاني و يا پروگرام هاي تحت حمايت غرب آموزش ديده اند ، متفاوت
ميشوند . ملاهاي افغان در پاکستان در مکاتب مذهبي که در پهن
اواخر بوسيله هاي سعودي تاسيس گرديده ، تحصيل مينمايند و الگو
هاي تعليم عنعنوي اسلامي در افغانستان را مردود دانسته و عقايد شان
را از مکتب مذهبي حنفي دور مي سازد . زن ها در کابل نسبت به گذشته
ازادي بيشتري دارند (بآنکه خواهران شان در کمپها نسبت به
قره ها تجرید تر اند) . شکافي بين هر دو طبقه متوسط بوجود آمده
است .

ساکنين کابل ، که در جنگ نقش بزرگي نداشته اند ، در تقاضا
شان براي حل سياسي مسئله نسبت به مهاجرين و روستائيان پرسرو
صدا تر خواهند بود . آنها نسبت به روستائي ها و مهاجرين کمتر
به بنياد گرايي علاقه مند اند و از راکت باران هاي شهر توسط مجاهدين
به ستوه آمده بيشتري به نشناست ها نسبت به کمونست ها تمايل داشته
و از طريق الگوهاي سنتي جامعه تحت تاثير قدرت قرار گرفته اند . مردم
کابل که بيشتري به درد و زبان پشتو و دري سخن ميگويند احتمالاً جانب
داري از حکومت خواهند کرد تا به جنگ پايان به بخشد .

در هر حال ، جنگ تمايلات کوني را مانند شهري شدن ، آگاهي
قومي ، رشد متوسط و تشديد تقسيم بندي عنعنوي و دوزبين شهرها

و قریه جات را تشدید نموده است . این تقسیم بندی جوانباید یا لویکی
نیز دارد : مناطق زراعتی و کمپهای مهاجرین زیر نفوذ بنیاد گرا یا ن
اسلامی قرار دارد و حالیکه شهرها پیوسته سریع غیر مذهبی (سکولاریز
شن) را طی مینمایند . بالاخره نتیجه جنگ بر ضد متجاوزین
خارجی و در جنگ داخلی کنونی این است که افغانستان بیش از هر وقت
دیگری از ثبات سیاسی و اجتماعی فاصله گرفته است .

فصل پنجم

دورنما

کشوري که گرفتار این همه پیچیده گی هاست • چي چيزي در -
انتظارش است ؟ ايا افغانستان از طريق حل سياسي بظهور خواهد پيوست
به موقعيت قبلي خویش ؟ بحيث يك کشور بيطرف (نيترال) و يا دولت
حائل نایل آيد ؟ ايا پدیده هاي که توسط تجاوز شوروي آغاز گشتند
(یعنی بنياد گرايي اسلام • تبارز قومي) چون جرقه يی به کشور
هاي همسايه سرايت خواهد کرد ؟ ايا يك خط از بنياد گرايي اسلامي
سني مذهب بظهور خواهد پيوست ؟ که از اسلام آباد تا تاشکند امتداد
يابد ؟ ايا موقعيت هاي سياسي که در افغانستان بوجود آمده هدفی
خواهد شد براي رقابت بين ايران ، پاکستان ، عربستان سعودي
و جمهوري هاي بيشتري فعال و خود مختار اتحاد شوروي و بویژه پاکستان ؟
این فرضیه هاي اخير در مدت زمانی کوتاه محتملتر به نظر ميرسد • اما
هیچکس نمی تواند از ایجاد مجدد دولت مرکزي افغانستان " وجود حکومت

اكتلافى چشم بپوشد ، كه عناصر رژيم كونس مى توانند نقش مركزي را در
ان بازي كنند . نخست ما شرايط بازگشت شوروي ها را مورد مطالعه
قرار مي دهيم .

مقدمات دىپلماتيك و سياسى خروج :

تضاد عميق در اين امر نهفته است بآنكه مجاهدين در مقابل
تجاوز مو فخانه ايستادگى كردند ، اما آنها از همان آغاز جنگ از پروسه
هاي دىپلماتيك كه در سال ۱۹۸۲ آغاز يافت و مذاكرات غير مستقيم بين
اسلام اباد و كابل به ميانجى گري ملل متحد و به شركت ناظرين شوروي
و امريكا در ژنيو داير گرديد ، بدور ماندند . مباحثات روي چهار نقطه
تركز يافته بود :

توافق دو جانبه درباره عدم مداخله و دخالت بين كابل و اسلام
آباد ، اعلاميه درباره تضمين بين المللى ، توافق دو جانبه درباره
بازگشت داوطلبانه مهاجرين ، و تقسيم اوقات زماني براي خروج سر
بازان شوروي . در سال ۱۹۸۶ در پرنسيپ روي سه ماده اول به توافق
صورت گرفت ، مشكل اساسى مدت زماني براي خروج بود ، در حقيقت
تصميم درباره خروج فقط در فبروري ۱۹۸۸ توسط شوروي ها اتخاذ
و اعلام گرديد .

توافقات ژنيو ، كه در ۱۵ اپريل ۱۹۸۸ به امضاء رسيد معاهده
صلح را تشكيل نميدهد ، و هم چنان خصلت رژيم اينده افغانستان را
مشخص نمي سازد . برعلاوه ، يك توافقنامه درباره خروج شوروي ها
شامل ان است ، كه تنها توافق عملى مى باشد ، زيرا شوروي ها تصميم

حرکت در سال ۱۹۵۵ زمانی از سر گرفته شد که خرو مسقف و — بولگانین به افغانستان مسافرت نمود و پالیسی پیش رونده شوروی را در جهان سوم آغاز نمودند . پادشاه افغان ، که از حمایت ایالات متحده از پاکستان ناراض بود ، جهت کمک بسوی مسکو شتافت . نه تنها به خادار ایجاد اردوی افغان به شوروی — فرصت داده شد بلکه تمام راه های خشکه بسوی پاکستان که از سلسله کوه های هند و کثر می گذشت بروی مسکو باز گذاشته شد . این نکته حایز اهمیت است که تار فیت این راه که در سال ۱۹۴۶ افتتاح گردید ، از ضرورت های ترافیک محلی بیشتر بوده و قادر به عبور تانک ها میباشد . نگاهی به حوادث نشان میدهد که حرکت دوامدار روسیه و شوروی بسوی هند و جنوب آسیا برجستگی خاص دارد .

البته تا سال ۱۹۷۹ این علاقه مندی ابعاد ایدئولوژیکسی نداشت . مسکو برخلاف پالیسی از در قبال ایران ، تا سال ۱۹۶۵ انتظار کشید تا حزب کمونیستی در افغانستان سرزند و تا سال ۱۹۷۹ منتظر ماند تا آنرا مهمیز کند . برخلاف آنچه با ترکیه ایران و هند بوده است . هیچ حزب کمونیست ((تاریخی)) پرازا اکتوبر ۱۹۱۷ در افغانستان ایجاد نگردید . دعوای مسکو دودمان شاه افغان را حمایت کرد و پشتوندارا وسیله تضعیف راجه های انگلیسی و سپر پاکستان طرفدار امریکا به حساب می آورد . این سیاست حتی زمانی که امان الله بوسیله یک دودمان محافظه کار تر سرنگون ساخته شد تغییر نکرد و تنها یک استثناء را البته باید در نظر گرفت که در پایان همین سال شوروی میخواست امان الله را دوباره به قدرت برساند .

گرفته اند تا عزیمت خویش را با استحکام و قانونی ساختن رژیم کابل مربوط
 نسازند . مقدمات اید پالوژیکی (یعنی بازگشت ناپذیری انقلاب افغان)
 که برای تجاوز انقدر نیرومند بود ، در طرح ریزی اندیشه ها و ستراتیژی
 های شوروی در زمان گریاچف کاملاً به فراموشی سپرده شد .
 پس از ناکامی حکومت موقت مجاهدین احتمال نمیرود که احزاب
 مستقر در پشاور و یاحتی ائتلاف بعضی آنها بتواند قدرت را در کابل
 بدست آورد . این احزاب اعتبار خویش را از دست داده و غیر مسئول از اب
 بدر آمدند ، اما رژیم کنونی نیز قادر نخواهد بود بدون آنکه حکومت
 ائتلافی را با بعضی از مجاهدین تشکیل ندهد ، و در غیر آن ، تا انگاه
 که نجیب بهترین مدافع و حدت ملی و ضامن صلح در برابر جنگ طلبان
 رادیکال پذیرفته نشود ، مقاومت کرده نخواهد توانست . نجیب الله
 در هواداری از یک حکومت ائتلافی با مجاهدین چیزی را از دست نمیدهد .
 بلکه رژیم خواهد توانست تا با شریک (پارتنر) های جدید خویش با
 تناسب مساوی معامله نموده و در صورتیکه هیچیک از قوماندانان مشهور
 به آن نپیوندند ، در این ائتلاف نقش مسلط را ایفا خواهد کرد . باید
 گفت بعضی از احزاب به پیشنهاد وی جواب مثبت داده اند . بر علاوه
 همبستگی جدید بین رژیم و شریکانش در جنگ بر ضد رادیکال ها (مانند
 حکمتیار) که با صلح مخالفت خواهد کرد . بظهور خواهد پیوست . اگر یک
 بخش قابل ملاحظه ای از مجاهدین (رهبران میانه رو پشاور ، بخش
 اعظم درانی ها و ازیک ها) توافق کنند که قدرت را با حزب وطن
 نجیب الله تقسیم کنند مخالفین آنها (احتمالاً تحت رهبری حکمتیار)
 من توانند در مواضع شان در کمربند قبایلی و در سرحدات پاکستانی
 با آن مقابله نمایند .

اگر چنین ائتلافی کارآمد نباشد ، رژیم احتمالا^۱ هنوز از امتناع مجاهدین در معامله با این ائتلاف ، نفع خواهد بود . مردم افغانستان اریزومند صلح اند و حکومت هم اکنون تمام امتیازات ضروری اید یا لویزیکسی در برابر اسلام و عنعنه گرای ، را داده است . همچنان می توان تخطی های دوامدار پاکستان را برجسته ساخت . به این دلایل ، شکست — پروگرام مطروح ملل متحد برای ایجاد یک ائتلاف به نفع رژیم کونسی خواهد بود .

در حقیقت عاملین (اکتورهای) کلیدی شکل دهی اینگونه افغانستان قوماندانان مهم مجاهدین بویژه مسعود است . اگر آنها به پروسه ملل متحد به پیوندند ، یک حکومت ائتلافی واقعی بوجود خواهد آمد که در آن نجیب الله کار خواهد رفت و رهبران این حکومت جنرالان کابل و قوماندانان مجاهدین خواهند بود .

از دیدگاه قوم این ائتلاف در اطراف هسته متشکل از درانی ها ، تاجک ها و شیعه ها متشکل خواهد شد . و از اینرو این ائتلاف مورد مخالفت بسیاری از غلجایی ها و پشتون های شرق کشور و هم چنان بقایای احزاب مستقر در پشاور (بویژه حکمتیار) قرار خواهد گرفت که توسط عربستان سعودی و نظامیان پاکستان حمایت می گردند . درین صورت ، ساحه گرداب همانا به کمر بند قبایل پشتون محصور مانده و در دراز مدت بیشتر به ضرر پاکستان خواهد بود تا افغانستان .

اگر قوماندانان اساسی با طرح ملل متحد همکاری ننمایند ائتلاف تنها با میانه روها صورت خواهد گرفت که فاقد نیروی نظامی برای توازن متقابل نیرومندی رژیم کابل میباشند . درین صورت نجیب الله و باجانشینش به حیث هسته ، قدرت باقی خواهد ماند . چنگ طولانی

اما محدود در شرق و شمال شرق کشور ادامه خواهد یافت . بنی ثباتی برای سالیان دراز ادامه خواهد یافت اما در پایان ، رژیم و لو اگر به قیمت آنکه این ساحات کاملاً از کنترل آن خارج گردد ، به بقایای خود ادامه خواهد داد . در حالیکه شرایط در منطقه غیر مشخص است مشکلات برای اتحاد شوروی غیر قابل پیش بینی و پادست نارس می باشد .

پایان استعمار روسیه :

با آنکه مشکل است تا نقش مشخص را که جنگ در اضطلال امپراتوری شوروی بازی کرده است ، ارزیابی نمود ، اما می توان بصورت دقیق تصور نمود که مشکلات اردوی شوروی در افغانستان مانع از هر نوع عملیات طولی مدت نظامی در حالات بروز تصادمات ضد شوروی در آسیای مرکزی ، گردیده است . البته ، جنگ های عاری از دلچسپی بین اردوی شوروی و نیروهای شمالیست می تواند در آسیای مرکزی ، جاییکه ملیون ها روس و اروپایی مسکن گزین شده اند ، بوقوع به پیوندد . بعضی از این ساکنین طی نسل هاد رهمن سرزمین زندگی کرده اند ، بخش اروپایی اردوی شوروی و وظیفه خویش میداند تا ازین اقلیت هاد در آسیای مرکزی حفاظت نماید . عده ازین ها هم اکنون گروه های ضد استقلال خواهی را مانند جنبش انتر سوز تشکیل داده اند که از حمایت غیر رسمی در اردو برخوردار میباشند . مهاجرت های کتلوی اروپایی ها از آسیای مرکزی هم اکنون صورت می گیرد . اگر ارتباط مستقیمی هم بین این دو مسئله وجود نداشته باشد ، ارتباط متقابل عزیمت آخرین سرباز شوروی از افغانستان در فبروری ۱۹۸۹ و خروج کتلوی روس ها از دوشنبه

در تاجکستان در فبروري ۱۹۹۰ ماهه تعجب است. در د راز مسد ت،
تعداد کمی از اروپایی های که در آسیای مرکزی باقی میمانند، بیشتر
خود را ازبك و یا تاجك می شمارند نه روس. و احتمالاً برای حفظ
امنیت خویش بیشتر بر موقف سیاسی خویش اتکا خواهند کرد تا به اردوي
شوروي.

آیا پتر فی یک واریانت است :

اکنون که شوروي ها خارج گردیده اند ضرورتی برای حکومت
حائل بین ابر قدرت ها در جنوب غرب آسیا وجود ندارد. زیرا بیش
ازین امپراطوري های رقیب و جود ندارد تا از هم دور نگه داشته شوند
بلاك شوروي فرو می باشد و آسیای مرکزی بعنوان واحد های جدید
ستراتژیک عرض اندام مینماید. هیچ موافقت نامه بین مسکو و واشنگتن
نمی تواند ثبات را در افغانستان بوجود آورد. چنین توافق نامه میتواند
تسلط عوامل محلی و منطقه ای و پایان نقش شرق - غرب را قبول نماید.
معهداً، جنگ منجر به ظهور نیرو های سیاسی، اعم از نشنا لست و یا
اسلام گرا نمی گردد که به قدر کافی نیرو مند باشند، تا نخست پایگاه
قدرت با ثبات را در کشور تشکیل دهند، و سپس روی مسایل شنالستی
(مانند پشتونستان) یا خطوط مذهبی (مانند بنیاد گرای) با
همسایه گان به مقابله به پردازند. افغانستان تجزیه و افسوده شده
و برای دست د رازی های بیگانگان باز است. عاملین منطقه ای با استفا ده
از محدودیت های قومی، حتی تحت درفش اید یا لویژیکی مانند بنیاد
گرای، بازی افغانی را بکار می گیرند. فقط در صورتیکه يك نیروي
واحد در افغانستان بظهور بپیوندد در انصورت حکومت مرکزی قانونی

احیا خواهد کردید ، با انهم این حکومت پرابلم های قوم را به ویژه در سرحدات با پاکستان ، و جمهوری های تاجکستان و ازبکستان دست نخورده باقی خواهد گذاشت . احتمال می رود که در دراز مدت عکس العمل در برابر دست رازی های بیگانگان منجر به ظهور چنین نیروی واحد گردد ، که احتمالاً بالای یک حکومت ائتلافی اتکا خواهد داشت که در اطراف رژیم کابل و یا تحت دفعش مسعود شکل می گیرد .

چنین چیزی تحت رهبری احزاب مستقر در پشاور و قوچ نخواهد پیوست هیچ نیروی خارجی افغانستان را کنترل کرده نمی تواند و نظامیان پاکستان باید این درس را بیاموزند .

پیامدهای خلائی سیاسی آسیای مرکزی :

سه نیرو می خواهد خلائی را که پس از پایان استعمار روسیه در - آسیای مرکزی (بشمول افغانستان) بوجود آمده است . پرنمایند :

احزاب کمونست پشتون . گروپ های سیاسی قوم - نشناست و جنبش های اسلامی (اسلام گرایان یا بنیاد گرایان) . کمونست های سابق بازی گران بسیار سازمان یافته . دارای تشکیلات منظم و مجرب اند اما از حمایت مردم در روستاها برخوردار نمی باشند .

ظهور شکل گیری رژیم های کمونیستی طرفدار شوروی :

موفقیت و توانندی غیر قابل انتظار نیرو های حکومت پس از پیشرده جنگ و حفظ قدرت می تواند شوروی را متقاعد سازد که انتقال

قدرت بیشتر به جمهوریت های مسلمان نشین شوروی در آسیای مرکزی ضرورتاً منجر به استقلال کامل، طوریکه در دولت های بالتیک شد نمی گردد. زیرا احزاب کمونیست رهبری کننده هنوز بر مستند قدرت تکیه زده اند و با حزب بر سر قدرت در افغانستان نسبت به احزاب کمونیستی در اروپای شرقی نزدیک تر می باشند.

انها با آنکه استرداد ملی و فرهنگی را به عهده گرفته اند، نه بحث مبادیان نیشنلزم بلکه متحدین مسکوبه حساب می آیند. اگرما آسیای مرکزی را بطور کل بشمول افغانستان، ترکمنستان، ازبکستان تا جکستان و قرغستان (اما به استثنای قزاقستان که پنجاه فیصد نفوس آن غیر مسلمان است، بخش جنوبی آن مسلمان اما بخش شمالی آن اساساً روسها و غیره می باشند) در نظر بگیریم، تشابه اعجاب انگیز بین آنها این است که احزاب کمونیست پس خروج شوروی ها زنده ماندند. البته این حقیقت نیز وجود دارد که آسیای مرکزی شوروی هنوز جزئی از اتحاد شوروی اند. این احزاب کمونیستی، بشمول حزب نجیب الله، خود مختاری خویش را از مسکو کسب کرده اما قدرت را در جنگال های خویش نگه داشته اند. این احزاب در اطراف هسته های سخت کوش، که علیرغم بعضی تصفیه ها (بخصوص در افغانستان) میراث خوران مستقیم سابق می باشند متحد شده اند. البته، تمام این احزاب مجبور گردیدند برای اسلام و نیشنلزم امتیازات بزرگی بدهند. بطور مثال در افغانستان حزب دموکراتیک خلق افغانستان نامش را تغییر داد و اسلام را به حوث دین رسمی پذیرفت. رفتن به زیارت مکه اجازه داده شد و در ازبکستان و تا جکستان رسم الخط عری احیا گشت و برای ((روحانیون موازی)) اجازه داده شد تا مساجد را افتتاح نمایند. و بطور آشکار

از دولت‌های محافظه کار عرب تقاضا می‌گردد که در سرمایه گذاری‌های مشترک سهم بگیرند (۱) . ساختار قدرت کنونی این احزاب بر اساس مناسبات حامی - مشتری تنظیم گردیده و از اساسات ایدئالوژیکی خبری نیست . همبستگی بین آنها پس از خروج شوروی‌ها و بازسازی نیرومند است (۲) . از اینرو آنها همبسته ترین نیروی سیاسی در منطقه می‌باشند .

اشاعه بنیادگرایی جدید محافظه کار و مردمی :

جنگ در افغانستان ، سیاست جنرال ضیاء الحق در پاکستان انقلاب اسلامی در ایران ، بازسازی در اتحاد شوروی و نقش اخوان المسلمین عرب و گروه‌های سعودی در دهه ۱۹۸۰ بیانگر نیرومندی اسلام سیاسی در افغانستان و منطقه بطور کل می‌باشد . توسعه شریعت و بحران ایدئالوژی‌های غیرمذهبی پیامد صریح فعالیت‌های زیاد تر اسلام است . در اتحاد شوروی ، این تمایلات بویژه در تاجکستان و بعضی قسمت‌های ازبکستان (فرغانه) نیرومند است . ناتوانی انقلاب ایران و مجاهدین اسلام گرا جهت تأمین التزاتیف قابل اعتبار برای تقسیم بندی جامعه ، قوم گرایی و نشنلزم موفقیت اسلام سیاسی را - کاهش داد . اما گذار بسوی بنیاد گرایی عنعنوی در جوامع این کشورها حیرت برانگیز است . طوریکه دیدیم ، تعدادی از مبارزین اسلام گرا اکنون از بازگشت به الگوهای عنعنوی عملکردهای سیاسی جانب‌داری کرده و تحت تأثیر عربستان سعودی ، با شاخه‌های بسیار محافظه کار بنیاد گرایی قرار گرفته و با رجال سنتی یکجا می‌گردند (۳) . اشاعه

فوق العاده از احیای اسلام به مشاهده میرسد ، اما جنبش سیاسی
مشکل و واحد که بتواند انرا به يك نیروی انقلابی مبدل سازد ، وجود
ندارد . نتیجه اشاعه این ((بنیاد گرایی جدید)) تجانس جهان اسلام
است ، که در آن نفوذ اعراب بخصوص عربستان سعودی ، در کشورهای
غیر عربی عمیق تر خواهد گردید . در نتیجه ، عادات محلی شده (بطور
مثال ، نقش شخصیت ((مقدس ها)) زیارت های محلی و عبادات) راه
را برای اشکال تصفیه شده عام ، تشریفاتی و رسمی مذهب بازمی سازد
که بموجب آن اعراب می توانند آن نفوذ کلتوری را بدست آورند که از قرن
دهم به بعد ، یعنی زمانی که تبلیغات مذهبی در شرق بدست ایرانی
ها و ترك ها افتاد ، از دست داده بودند . ملا ها و واعظ ها در مكاتب
آموزش خواهند دید که تحت قیومیت سعودی ها و یا اخوان المسلمین
میباشد . درین جا پول نقش تعیین کننده دارد و آن هم از عربستان
سعودی سرازیر خواهد شد . نفوذ ایران که در شکل دهی فرهنگ
مغول و ترك نقش قاطع بازی کرده است ، احتمالاً به استثنای مناطق
فارسی زبان تضعیف خواهد شد .

البته توسعه نفوذ مسلم — عرب منتج به ایجاد کمربند لسانی
مسلمین سنی مذهب از تا شکند تا اسلام آباد نخواهد گردید . هیچ
کشوری قادر نخواهد بود تا شکل بندی جدید نقشه سیاسی که طی قرون
شکل گرفته است رهبری نماید (۴) . کوشش های پاکستان هم اکنون
بوسیله خود افغانها نقش بر آب گردیده است . عربستان سعودی ، که
همیشه مشتاق آن بوده است تا نفوذ خویش را از طریق نمایندگان خویش
توسعه بخشد ، بطور مستقیم در این مسئله دخیل نخواهد شد . قدرت
های نظامی در منطقه (اتحاد شوروی ، هند ، ایران و عراق) همه با

چنین پیشنهادي مخالفاند . اما اساسی ترین عیال ملی که مانع بنیاد
گرای اسلام در جهت گیری پان اسلام میسم سیاسی میگردد عبارت
است از تقسیم بندی قومی و ملی درین بخش جهان .

دینایکشی شناسی و پیاید ملی تراترک :

دراسیای مرکزی ، افغانستان و پاکستان ، پیوستگی قومسی
بر همبستگی اسلام و حتی هویت ملی چیره گردید . اما به استثنای
جنبش ملی گرای (شنالستی) درازیکستان و بعضی احزاب منطقوی
پاکستان ، جنبش ملی گرای (شنالستی) دراسیای مرکزی باعث
پیدایش احزاب سیاسی مطمئن نگردد . هیجانات که با پیوستگی قومسی
بوجود آمده اشاعه یابنده است و می توان انرا در بین تمام احزاب
سیاسی و جنبش های اسلام مشاهده کرد . این هیجانات باعث قیام
های خود بخودی و کینه جویی ها می گردد . (تجاوز بر ضد تاتارها
و مشکت ها درازیکستان و جنگ بین پشتونها و هزاره ها در افغانستان
و غیره) .

دراسیای مرکزی شوروی ، جائیکه خطوط مرزی بین جمهوریت
ها بوسیله استالین به منظور تخریب ((موفقانه)) هویت پان - ترکیسم
و پان اسلام مشخص گردید ، شنالزم جدیدی در حال زایش
است که بر قومیت استوار می باشد . پروسه هژمونی (قومی) و احسا
س هویت ملی از طریق تخریب قوم ، قبیله و غیره بدست می آید . آنچه
بظهور میرسد ، احساس هویت ملی همراه با ادعای ارضی است (گریه
این ادعا ها غیر منطقی هم باشد) . شنالست های ازیک ، قرغیز

تا جيك و قزاق ميخواهند تا مرزهاي سياسي و قومي خويش را پيا از طريق اخراج گروپهاي بيگانه (روس ها ، مشكت ها ، تاتارها يا اعضاي از جمهوريت هاي همسايه) و يا از طريق بدست آوردن - اراضي (مانند سمرقند براي تاجيكا) مشخص، بسازند . از پيرونه تنها مرزهاي دروني اتحاد شوروي ، بلكه مرز بين اتحاد شوروي و افغانستان مورد سوال قرار مي گيرد . جنبش نشنالستي در ازبكستان تحت دفتش بهرليك كه از آزادي ازبكستان و حمايت از ازبك هاي پيروني از ازبكستان جانبداري ميكند ، بطرز ويژه بي نپرومند است . اين جنبش كه در سال ۱۹۸۸ تشكيل گرديده ، بازبركي تمام نشنالست هاي ازبك ، اسلام گرايان ، دموكرات ها و حتي پان تركيست ها را با هم متحد ساخته است .

در پاكستان ، ثبات و حتي موجوديت دايمي كشور بوسيله كينه جوئي هاي فزاينده بين گروپ هاي اساسي قومي يعني سندي ها ، مهاجر ، پتان (يعني پشتون) پنجابي و بلوچي به خطر مواجه شده است . حتي کشميري ها و فاداري شان را به اسلام آباد در شرايط ادامه بحران کشمير مورد سوال قرار خواهند داد . سندي ها و بلوچ ها برضد حاكميت پنجابي ها صدائي شان را بلند کرده اند . در مناطق قبائلي ، در بعضي ساحات مهاجرين افغانستان نسبت به اتباع پاكستان زياد تر اند . كينه جوئي بين مجاهدين ، شورشي هاي قومي در اسياي ميانه شوروي كه مسلمان ها برضد مسلمان ها عمل مي كنند ، و ارتباط اسلام گرايان سياسي و يا جنبش بنياد گرايي با گروپ هاي خاص قومي (ايراني ها با هزاره ها ، سعوديه ها با پشتونها و پنجابي ها امروز و احتمالا ازبك ها در فردا) نشان ميدهد كه مسئله قومي

اتحاد شوروي د خول حزب ديموکراتيک خلق افغانستان سياست (۱۹۷۹-۱۹۶۵)

چرا مسکو د رسال ۱۹۶۵ از سياست احتياط اميز و موفق خویش
د ربکاربرد نشليزم و قبایلي افغان عليه غربعدول کرد و به حمايت
و به حمايت خویش از تاسير حزب ديمکراتيک خلق افغانستان اغاز
و به ان اجازه داد تا با کودتاي ۱۹۷۸ مبادرت ورزد ؟ نخستين
حرکت تغيرات سياسي در داخل کشور و د مین حرکت به نگرانی مسکو
از چراغ سبز نا گهانی در ائتلاف نشنلستی و حکومت مرقی در جهان
سوم ارتباط دارد .

د رسال ۱۹۶۴ قانون اساسی د افغانستان انتخابات را اجازه
میداد که نا گزیر منجر به ایجاد احزاب سياسي میگردد . واضح است
که مسکو بمنظور تاءثير اندازي بريك حکومت افغانی ، بدون تحمیل
مستقیم انقلاب سوسیالیستی ، به حزب کمونیست افغانی نیاز داشت .
د ر جنوري ۱۹۶۵ حزب ديمکراتيک خلق افغانستان بوسیله مشتکی از
روشنفکران چپ اسرار گذاری شد . حزب میخواست هم در جاده ها و هم
در پارلمان به يك حزب فعال بدل شود (و باینکه فقط چهار نماینده
در پارلمان داشت همینطور هم شد) اما چوکات عمومی سیاست
شو روی تغییر نیپذیرفت ، مسکو به طور رسمی از ظاهراً شاه حمايت نمود .
حزب ديموکراتيک خلق به دو فرکسیون تقسیم شد یکی از انها ، خلق
عمدتاً در میان نظامیان بویژه انهابی که به اتحاد شوروي جهت تحصیلات

عامل کلیدی در میان جنبش اسلامی می باشد .

سه قطب قوم بظهور پیوسته است که نقشه سیاسی قرن شانزدهم را که در آن سه دودمان براسیای مرکزی و جنوبی کنترل داشته اند تجدید مینماید : صفوی های شیعه در ایران . ازبك های سنی در ترکستان و مغول های سنی در هند . افغانستان نقطه مورد توجه تمام رقبا بود . حاکمان این امپراطوری ها تماماً ترك ها بودند درحالیکه زبان فارسی زبان رسمی دربار بود . امروزه ساحه نفوذ بظهور پیوسته است :

(۱) آسیای مرکزی ترکی زبان سنی مذهب که در آن ازبکستان نقش رهبری کننده دارد .

(۲) ساحه نفوذ ایران که به فارسی زبان ها محدود است .

(۳) ساحات پشتونها و پنجاب بی های سنی مذهب که پاکستان در آن تسلط دارد . عربستان سعودی دو ساحه نفوذ سنی ها را جهت پایان بخشیدن به نفوذ ایران ترغیب مینماید (۵) . اگر در افغانستان يك حکومت با ثبات استقرار نیابد این کشور مانند قرن شانزدهم هدف رقابت این سه کشور قرار خواهد گرفت . بخش شرقی کشور هم اکنون بوسیله پاکستان مستقیماً کنترل می گردد . شمال احتمالاً تحت نفوذ ازبکستان قرار خواهد گرفت و بخش غربی و مرکزی آن می تواند ارتباط مستقیم با ایران برقرار سازد . مسئله اساسی مربوط به کردار سنی های فارسی زبان افغانستان می باشد .

احتمالاً ازبکستان با داشتن نفوس زیاد (۲۰) میلیون و سرکردگان خویش، جمهوری رهبری کننده در آسیای میانه خواهد شد . ظهور ازبکستان می تواند ازبك های افغان را بخود جلب نماید . آنها همین

اکنون با تا جيك هاي شوروي در تضاد قرار گرفته اند زیرا تا جکستان بر همبستگی فارسی زبانان را با ایران تا کید مینماید . از پيرو خود مختاري فزايند جمهوري هاي آسياي ميانه ميتواند به يك تصادم برادرکشی منجر گردد که افغانستان را بيش از اين بر اساس تقسيم بندي قومي رهنمون خواهد ساخت .

در هر حالت ، ظهور قوس جديدی از بحران ها در آسياي ميانه بطور مستقيم منافع اساسی غرب را تهدید نخواهد کرد و احتمالاً نسبت به وضعی در قفقاز و يا حتی اوکراین ، بوسیله مسکو از طريق تقويه احزاب کمونیست محلی قابل اداره خواهد بود . حلقه ضعیف در بین زنجیر ، پاکستان است که به علت موجودیت دوامدار مهاجرین بی کار توسعه تجارت مواد مخدر ، تهدید نیرومند از جانب قبایل هردو طرف سرحد (که اکنون با سلاح هاي عصري مجهز اند) و تشنج که بهمن پاکستان و هر رژیم آینده در افغانستان بوجود خواهد آمد ، احتمالاً بار جنگ افغان - شوروي را به دوش خواهد کشید .

پخش بنیاد گرای اسلام می تواند آسياي مرکزي را با شرق ميانه ارتباط داده و فاصله کلتوري بين کشورهاي اسلام و غرب را تشدید بخشد . اما نخواهد توانست تخته خیز برای موج جدید از جنبش انقلابی اسلام گرای باشد . رقابت هاي قومي و ملی هر نوع وحدت تحت دوش اسلام را نقش بر آب خواهد ساخت و وضع اقتصادي لرزان که در تمام این ساحه اشاعه خواهد یافت دولت هاي محلی را تطمیع خواهد کرد که شريك هاي جدید اقتصادي و حامیان پولی را جستجو نمایند . این امر در شرایط کنونی می تواند تنها توسط کشورهای محافظه کار عرب و غرب برآورده گردد . در چنین وضعیتی عامل بی ثباتی عبارت

خواهد بود از رقابت بین عربستان سعودی • پاکستان و احتمالاً
 ازبکستان • ازبکستان • ظهور مجدد افغانستان مستقل • به طرف و
 ثبات وسیله می خواهد بود برای ثبات عمومی درین ساحه •
 متاه سفاهه دورنمای یک توافق بین قدرت های زیدخل در -
 افغانستان وجود ندارد • واشنگتن و مسکو نتوانستند در ملاقات بیکرو
 شوارد نادزی در اگست و نوامبر ۱۹۹۰ به یک توافق کامل برسند •
 استعفاي شوارد نادزی و نفوذ فزاینده محافظه کاران و نظامیان در -
 اتحاد شوروی • که هر دو ی انها حامیان نجیب الله اند • احتمالاً
 آخرین دورنمای برای یک توافق همگانی را از بین می برد • جنگ خلیج
 برای افغانستان پیامد های غیر منتظره داشت • در حالیکه رژیم کابل
 از بغداد حمایت کرد (بغداد از سال ۱۹۸۳ به بعد در اسامبله
 ملل متحد در تقبیح تجاوز شوروی رای مستحق داشت) • ائتلاف بنیاد
 گریان عرب که از مجاهدین حمایت می کردند به دو دسته تقسیم شدند :
 در یک طرف طرفداران عراق قرار داشتند که بخش اعظم فعالین اخوان
 المسلمین عرب در پشاور می باشد (بسیاری از رهبران این ها فلسطینی ها
 اند با پاسپورت های ایرانی) که به مجاهدین رادیکال (حکمتیار و سیاف)
 جلب شده بودند • وجانب دیگر طرفداران سعودی بودند • که
 برخلاف انتظار به ان گروپ های مربوط می شدند که کمترین حمایت
 از جانب سعودی بدست می آوردند (جمعیت و میانه رو های مانند
 مجددی که ۳۰۰ جنگجو را در فبروری ۱۹۹۱ به عربستان سعودی -
 فرستاد) • سعودی طی یک دهه از مردمان حمایت کرد که بالاخره
 بر ضدش قرار گرفتند •

جنگ در خلیج علاقمندی عرب ها را جهت پر کردن خلای که

بوسیله شوروی در آسیای میانه ایجاد گردیده بود ضعیف ساخت. این
خلا از طریق پارچه کردن شبکه بنیادگرایان در بین مبارزین (عمد تها
اردوئی ها و فلسطینی ها) و تمویل کننده گان آن (عربستان سعودی)
ایجاد گردید. از نیرو هیچ نیروی ایدئالوژیکی یا سیاسی نمی تواند
این خلا را پر نماید. یا بخش های از مجاهدین و رژیم کابل مصالحه
خواهند کرد که بر توازن عنعنوی بین گروه های قومی محلی استوار
خواهد بود و یا آنکه افغانستان بی ثبات و آسیب پذیر باقی خواهد
ماند. و در انصورت قدرت های محلی که فاقد توانمندی کافی برای جاه
طلبی های خویش اند. چشم طمع به آن خواهند داشت.

بهار ۱۹۹۱ فصل جدید از تعرضات نظامی را آغاز کرد که
مستقیماً توسط اردوی پاکستان نظارت می گردد. هدف از این حملات
انست تا در کابل حکومت مستقر گردد که حکمتیار در مرکز آن قرار داشته
باشد. این حکومت با از طریق پیروزی نظامی و یا با احتمال قوی از
طریق فشار بر کابل صورت گیرد تا شوروی را متقاعد سازد که با حکمتیار
معامله نماید. در اپریل ۱۹۹۱ در ژنیو ملاقات بین جنرال توخی از خاد
افغانستان و جنرال دانی از ای. اس. ای پاکستان برگزار گردید،
نماینده عالیه و داماد حکمتیار در این ملاقات حضور داشت. اگر
پاکستان موفق گردد که دست پرورده خود را در کابل جا به جا سازد
یک جنگ داخلی قومی در افغانستان در خواهد گرفت.

با آنکه یک ریسک است که تجاوز شوروی را بحیث دلیل حوادث
جاری در آسیای مرکزی به حساب آورد. اما این تجاوز نقطه عطفی در
تاریخ آسیای مرکزی می باشد. این تجاوز هم بر حرکت روسیه
طی قرون به سوی آب های گرم و هم تسلط مسکود را این ساحات

پایان بخشید . این جنگ همچنان شامل ظهور بعثت مد رن اسلامی
و کوتاهی آن در غلبه بر تقسیم بندی های قبیلوی . سکتاریستی قومی
و ملی میباشد . این امر بیانگر آنست که خلای که بعد از خروج شوروی
ها بمان آمده بوسیله ((امپراطوری ایدئالوژیکی)) جدید که بر
اسلام مبارز سنی مذهب متکی است پرنخواهد شد بلکه در بهترین
حالات بوسیله ملت های جدید (مانند ازبکستان) پرخوانند گردید
و در بدترین حالت . این خلا منجر به يك تصادم دوامدار بین نیروها
ي رقیب خواهد شد .

— پایان —

یادداشتها

فصل اول

۱ - برای تعریف بهتر قوم مراجعه کنید به پترسنت لیور . بازاراسیای مرکزی (واپس بادن . ریا چارد ۱۹۷۲۰) صفحات (۹ ۱۵۸۰)
وایت نی ازوی . بزکشی : بازی و قدرت در افغانستان (فلادلفیا : مطبعه پوهنتون پنسلوانیا ۱۹۸۲۰ صفحات ۲-۳۱ اسلام ونوگرایس
سیاسی در افغانستان (کمریج . مطبعه پوهنتون کامبریج ۱۹۸۶)
فصل اول .

۲ - بسیاری از ارقام در افغانستان نادرست و یا بی ارتباط اند . -
سلطنت ادعا داشت که پشتونها (۵۱ فیصد) نفوس ۱۷ میلیونی را تشکیل میدهند . اما در حقیقت ، هر دو رقم باید کمتر باشد : پشتونها احتمالاً ۴۰ تا ۴۵ فیصد نفوس پانزده میلیونی کشور در سال ۱۹۷۰ را تشکیل میدهند . تعداد تاجیک ها وابسته به تعریف همین اصطلاح است . اگر این اصطلاح شامل تمام فارسی زبان های سنی مذهب باشد آنها احتمالاً ۳۵ فیصد نفوس کشور اند . اما بسیاری از ارقام که توسط

قوم شناسان (انثروپولوجست ها) داده میشود سنی های فارسی زبان را به گروپ های متعدد قومی مانند ایماق تقسیم مینمایند. شیعه ها (همچنان فارسی زبان) مدعی اند که ۳۰ فیصد نفوس کشور را تشکیل میدهد: در حقیقت، آنها احتمالاً حدود ۱۲ فیصد و ترکی زبان ها تقریباً ۷ فیصد اند. دیگران شامل بلوچ ها (۲۰۰۰۰۰) پشه یی ها (رقم دقیق شان معلوم نیست اما کمتر از (۱۰۰۰۰۰) کومشینان اسما علیه در پامیر (۵۰۰۰۰) سیک و هندو (۲۰۰۰۰) قرغز (۵۰۰۰) و گجر (ارقام شان معلوم نیست) میباشند.

۴- درباره این فرضیه، مراجعه کنید به میلان هونر ((اشغال پارالل سومی)) • ((جیو پولیتیک و پیشروی شوروی بسوی آسیای مرکزی)) بهار ۱۹۸۵ صفحات ۳۱-۵ و همچنان توماس هوموند • درفش سرخ در بالای افغانستان (بولوار کوا پریشن • مطبوعات ویست ویو ۱۹۸۴) •

۵- برای درک تاریخ حزب دموکراتیک خلق افغانستان و بررسی حوادث که به تجاوز منجر شد، مراجعه کنید به انتونی ارنولد • افغانستان • تجاوز شوروی در آینده (ستانفورد • موسسه هودر ۱۹۸۵ افغانستان کونگرس دو حزبی (ستانفورد • موسسه هودر ۱۹۸۳) • هانری برادشر • افغانستان واتحاد شوروی (دورهام • مطبعه پوهنتون دوك ۱۹۸۳) •

۶- تسلط نفوذ شوروی در افغانستان بوسیله واشنگتن پذیرفته شده بود • در گزارش وزارت خارجه امریکا که در سال ۱۹۵۰ به نشر رسید • آمده است • ((افغانستان مناسبات طبیعی سیاسی، اقتصادی تجارتی و فرهنگی با روسیه دارد (نقل شده از ستیفان گاستر واشنگتن،

مسکو و مبارزه برای کابل ، جنگ سرد در افغانستان ادامه دارد . -
افغانستان فاروم ، روز نامه اوکشیئونال ۱۹۹۰ (صفحه ۲) . چند روز
پس از کودتا ، گزارش دیگر اعلام میدارد : ایالات متحده ضرورت
دارد تا مخلوط کمونسیم و نشنالزم را رژیم جدید ، نظر گرفته و ازین امر
اجتناب ورزد ، که رژیم را بیش ازین به دامن شوروی بیاندازد که
سران رژیم میخواهند . همانجا صفحه ۴۰۴ .

۷- پس از تجاوز ، امین که توسط سربازان شوروی به قتل رسید بطور
منظم توسط پروپاگند های شوروی و کابل بعنوان جاسوس سی . ای .
ای برچسب زده می شد .

۸- در حقیقت ، فقط در سال ۱۹۸۳ بود که مسکو بنیاد گرایین مدرن
را بعنوان تهدید ارزیابی کرد (عمدتاً بدان علت بود که انقلاب ایران
تکامل می کرد و در جریان همین سال رهبران حزب توده زندانی گردیدند
مباحثات درباره خصلت جنبش اسلام گرایین در سال ۱۹۸۳ آغاز شد
که بابه عنوان جنبش مرفی و ضد امپریالستی (یعنی زمانیکه با ایالات
متحده مخالفت می ورزید) و با هم بعنوان جنبش فیودالی و فاشیستی
(زمانیکه برضد مسکو بود) ارزیابی می شد .

۹- شوروی های همیشه تجاوز خویش را بر این اساس تبرئه می کردند
که این تجاوز بر اساس تقاضای کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق
افغانستان صورت گرفته است . اما درین زمینه یادداشت های متفاوتی
وجود دارد .

۱۰- رئیس جمهور کارتر در مصاحبه ۱۴ جنوری ۱۹۸۰ با روزنامه
تایم گفت : ((عقاید من نسبت به روس ها در طی دو هفته انقدر
شدید تغییر کرده است که طی دو سال ونیم گذشته نکرده بود)) در

بارہ عکس العمل امریکا مراجعہ کنید • ہاموند (یادداشت ۴) فصل
۱۸ • برای درک علاقہ مندی امریکا مراجعہ کنید گالستر (یادداشت -
شمارہ ۶) صفحہ اول •

فصل دوم

۱ - برای نوشتن گزارش کرو نولوژیک (وقایع نگاری) جنگ باید با بر
تجارب شخص اتکا کرد (مانند مولف) کہ در انصورت بر حوا د ث
مشاہدہ شدہ مبالغہ خواہد شد و با ہم برگزارشات خبری اتکا نمود • -
خبرنگاران کہ دسترسی بہ ساحہ و پایگاہ در پاکستان نداشتہ اند ، حوادث
را کہ در سرحدات بوقوع پیوستہ است و بر اساس منابع افغانی طرفدار
غرب تعبیر شدہ اند ، بیش از اندازہ ارزش می دہند •

۲ - من با این نتیجہ گیری مطالعات شرکت راند کہ بوسیلہ الکساندر
الکسیف اردوی شوروی در افغانستان (سانتامونیکا • شرکت راند می
۱۹۸۸) (صفحہ ۳۲) کاملاً موافقم کہ بر طبق ان شوروی ہاسپتس ناخ
در افغانستان نداشتہ اند • بہ خاطر آخرین نظریات دربارہ د ساتیر
شوروی ہا در جنگ مراجعہ شود بہ داوید ایزی • جنگ در کشور دور
افتادہ : افغانستان • تجاوز و مقاومت (لندن : مطبوعات جنگ
و افزار جنگی ۱۹۸۹) • صفحہ ۵۷ •

۳ - دربارہ ارقام سالانہ رسمی دربارہ معلولین مراجعہ شود بہ
ہراودا ۱۲ اگست ۱۹۸۹ فقدان تجربہ سربازان با این حقیقت شدت
کسب کرد کہ بر طبق نشریات رسمی سربازان شوروی مستقیماً بہ جنگ
شرکت نداشتہ و قبل از رفتن بہ افغانستان آموزش ویژه ندیدہ بودند •

- ۴ - بطور مثال • جنرال بهشف سازمان دهی اردو را مورد انتقاد قرار داد • مراجعه شود به ستاره سرخ ۱۹ جنوری ۱۹۸۴ •
- ۵ - دوگلاس هرت • جنگ در افغانستان • نظریات شوروی • بقا مایع • اپریل ۱۹۸۲ بر طبق نظریات هرت • شوروی ها به بسیاری از نواقص اردوی خویش در عملیات ضد چریکسی آگاهی یافتند •
- ۶ - مراجعه شود به پراودا • ۱۷ اگست ۱۹۸۹ •
- ۷ - گزارش مفصل و قابل اعتبار درباره بی رحمی ها عبارت است از • اشک • خون و فرباد • حقوق بشر در افغانستان از زمان تجاوز ۱۹۸۴ ۱۹۷۹ • هلسنکی و اچ دسامبر ۱۹۸۴ •
- ۸ - هیچ ارقام قابل اعتبار درباره مهاجرین وجود ندارد • ارقام - کمشنری عالی ملل متحد برای مهاجرین از طریق کشورهای پذیرنده مانند ایران (حدود ۲ میلیون) و پاکستان (۵۳ میلیون) داده شده است؛ اما این ارقام تا اندازه غیر قابل باور معلوم میگردد •
- ۹ - ارزیابی های شخصی از صحبت های الله بختی با قوماندانان مختلف بدست می آید •

فصل سوم

- ۱ - جهت مباحثه رویالگوهای عام سیاست شوروی مراجعه شود به داوید البرایت ((اتحاد شوروی و جهان سوم در دهه ۱۹۸۰)) •
- پرایلم های کمونسیم مایع - جون ۱۹۸۹ صفحات ۷۰-۵۰ ماری میندرا • پالمسی شوروی در قبال جهان سوم ((

در رشته های هوایی و مخابره اعزام گردیدند ، بکار آغاز کرد . جناح
 پرچم در بین ادارات عالی دولتی به فعالیت آغاز نمود و با احتیاط
 لازم از انتقاد از شاه اجتناب نمود . مسکو قادر بود پالیسی دولتی
 افغان را از درون نظارت و کنترل نماید . این وسیله در سال ۱۹۷۳
 یعنی زمانیکه شهزاده داود ظاهر شاه را به کمک جناح پرچم
 سرنگون ساخت ، مفید تمام شد و از همین رو جناح پرچم برای مدتی
 عهده دار وزارت داخله گردید . اما زمانیکه در سال ۱۹۷۵ داود خلق
 قدرت اعضای جبهه حکومت خویش را آغاز و مناسباتش را با پاکستان
 ایران و عربستان سعودی بهبود بخشید مسکو ترس داشت که
 افغانستان نیز مانند مصر ، سومالیه به اتحاد کشورهای طرفدار
 غرب خواهد پیوست . زنگال هو شد اربابش همانا قصد داود برای
 فرستادن افسران اردو جهت تحصیلات عالی به هند و آمریکا بود .
 در جواب به این عمل دو جناح حزب دیموکراتیک خلق افغانستان
 از طریق میانجیگری اتحاد شوروی با هم متحد شدند^(۵) این کار نتیجه
 سیاست کوتاه بینانه بود و عمدتاً دلیل آن ترس از ائتلاف های
 منطقه ای بود ، زیرا مسکو بر عقب گاه افغانی اش کنترل داشت و ضرورت
 به رژیم کمونیستی نبود تا آنرا مستحکم سازد .
 در عوض مسکو می کوشید تا موقف و سلطه خویش را حفظ
 و تقویه نماید .

ح. د. خ. ا. ب. غرب دیموکراتیک و قبیلوی :

در دهه ۱۹۵۰ حکومت شاه افغانستان پول گزاف را به

رومين لهرد : سياست خارجي شوروي • دينو مارك • اكادمي علوم
سياسي (۱۹۸۷) صفحات ۷۵-۱۶۴ والاس سپولانگ ((ارقام
جنبش هاي زادي پخش ملي ((پرايلم هاي كمونس مارج - اپريل
۱۹۸۲ صفحات ۸۲-۱۷۲ •

۲- بطور مثال مراجعه كنيد به مقاله اوليانوفسكي ((انقلاب افغان
ديروز و امروز ((سوسيالسم • تيوري وپراتيك • دسامبر ۱۹۸۲ •
۳- بحيث يك نمونه در مطبوعات شوروي (بوسيله يك مصري) مراجعه
كنيد به فاري ليا بوب ((در راه ترقی ((اسيا و افريقا امروز (()
شماره اول ۱۹۸۷ صفحه ۵۷ •

۵- بېرك كارمل هم منشي عمومي و هم رئيس شوراي انقلابي يعني رئيس
دولت بود • در م ۱۹۸۷ اوازيست منشي عمومي سېكدوش گرديد و
نجيب الله به عوض تعين گرديد • در ماه نوامبر از پست رياست
دولت نيز سېكدوش شد و عوض خلكي مقرر شد • كارمل در م ۱۹۸۷
به شوروي فرستاده شد • نجيب الله در نوامبر ۱۹۸۷ رياست
دولت را عهده دار گرديد •

۶- مراجعه شود به افغانستان فاروم جلد ۱۸ نمره ۳ م ۱۹۹۰ -
صفحات ۱۹ و ۲۱ به مقاله انتوني ارنولد (متخصص در امور حزب
دموكراتيك خلق افغانستان) و گزارش كميته كنكرس درباره وظايف
نيروها در برابر تروريزم و جنگ هاي تسليحات معمولي (توسط و •
فورست و • ي • بودانسكي • اين گزارش درباره حمايت دوامدار
س • اي • اي از حكتميار كه حد اقل تا اواخر ۱۹۸۹ ادامه داشت
سوال مينمايد •

۷- مذهبي كه بين روحانيون افغان عموميت دارد • مذهب حنفي

است (که در قرن ۹ توسط عبدالحنیف اساس گذاری شد) که مذهب
میانه رو است و به صوفیزم شهرت دارد . برعکس مکتب وهابی ها به
شدت با صوفیزم مخالف می باشد .

۸- بر طبق مقامات اکادمی تاشکند ۱۵۰۰ محصل افغان سالانه
به فاکولته های تحصیلی تاشکند شامل میگردند (منابع شخصی . جون
۱۹۹۰) این تعداد در سال ۱۹۹۰ به ۵۰۰ کاهش یافت .

فصل چهارم

۱- ستاره سرخ ۱۸ نوامبر ۱۹۸۹ مطابق به این نشریه ، جلسه بین
این اعضای یاد شده بهیروی سیاسی و جنرال گریلوف . سر مشاور نظامی
شوروی در کابل و جنرال ایوانف . رئیس ك . ج . ب در سفارت شوروی
در کابل در اگست ۱۹۷۹ دایر گردید . ایوانف از تجاوز جانب داری کرد
گریلوف به ان مخالفت ورزید . دانشمندان و متخصصین در افغانستان مانند
یوری گانکوفسکی مدعی اند که با آنها مشوره نگردید و از تجاوز به خشم
آمدند (یادداشت های شخصی)

۲- مطابق به گفته صدر اعظم رژف . هزینه تجاوز سالانه ۵ ملیارد روبل
بود (از مجله اقتصادی شرق دور ۱۳ جولای ۱۹۸۹ صفحه ۱۷ نقل
شده) .

۳- در هفته نامه اگنیوک . تحلیل گر شوروی جنرال ك . تا شکولوف-
سقوط رژیم را پس از خروج شوروی ها پیش بینی می کند . نیو یارک تا پمیز
۲۴ جولای ۱۹۸۸ .

۴- جنبش مقاومت . . . واقعا نمی تواند شوروی را به خروج مجبور

سازد . گزارش وزارت خارجه امريكا افغانستان و پاكستان اول جنوري
۱۹۸۰ نقل شده در گانستر (فصل اول يادداشت ۶) صفحه ۰۱۴ -
يادداشت ۰۲۷

۵ - گانستر همانجا صفحه ۰ ۷

۶ - براي ارقام مراجعه شود به كمك كوتراود كوتورين ريگن . نشریه
تحقيقات كنگرس جلد ۰۸ شماره ۳ مارچ ۱۹۸۷ صفحه ۰ ۳

۷ - از بی (فصل دوم يادداشت ۲) صفحه ۰ ۱۸

۸ - تصميم درباره تسليم دهی ستگرها در اوایل ۱۹۸۵ اتخا ز
شد . نخستين ستگر يكسال بعد رسید . در روزهاي نخست بخوبی
كار نمی كردند و باید تغییر می یافتند و در خزان ۱۹۸۶ به عنوان يك
عامل مهمل گشتند .

۹ - ارقام توسط بل ميك كلوم ((سی . ای . ای انرا سرهم
بندی کرد)) واشنگتن پست ۱۰ سپتامبر ۱۹۸۹ صفحه ۰ ۲

۱۰ - مشکل است تا ارزش مواد که توسط شوروي فرستاده شده تعیین
نمود زیرا صد ها تانك . وسایط نقلیه وسلاح هاي خفیه از اروپای
شرقی آورده شده که بهر صورت باید تخریب می گردید .

۱۱ - ده ها کتاب سفرنامه ((سفر در افغانستان همراه مجاهدین))
وجود دارد که ژورنالیست هاي انگلیسی و امریکایی یا مسافرن نوشته
اند .

فصل - پنجم

۱ - براي درك ارزیابی هاي شوروي از اسلام معاصر در زمان تجاوز
مراجعه شود به وا سیلف ((اسلام در دنیای معاصر)) مجله زندگی

بین المللی شماره ۱۱ سال ۱۹۸۱ صفحه ۵۹ الی آخر .

۲- به مقاله ریگور بیلایف درباره ((اسلام و سیاست)) مجله ادبی ۱۳ و ۲۰ جون ۱۹۸۱ مراجعه شود که در آن از آثار متخصصین غربی درباره سیاستمداران اسلام مانند ادوارد موریمر ((عقیده و قدرت)) اقتباس شده است : سیاستمداران اسلام (لندن : فارو فابر ۱۹۸۲) .

۳- به علت فقدان منابع شوروی . مولف برای این بیانیه به صاحبش شخص خویش با متخصصین شوروی از *IMEMO* و مؤسسه مطالعات شرق در مسکو (جون ۱۹۹۰ و مسافرت به آسیای میانه شوروی اتکال مینماید که مسکو بدون مقابله با بعثت اسلام میکوشد تا انرا جهت نزدیکی با عربستان سعودی مورد استفاده قرار بدهد .

۴- این نظریه توسط هیچ ارقام قابل یسار تأیید نگردیده است اما و سیما^۱ مورد استفاده قرار میگیرد . بطور مثال در سال ۱۹۸۵ مجله اوکراین سه اذیت رقم ۲۸۵ کشته در افغانستان از سه ولایت غربی اوکراین را به نشر می سپارد که نفوس آن ۲۵۰۰۰۰ است (رادیوی آزادی ۹۴۵ روز ۱۰ جنوری ۱۹۸۵) این بمعنی آنستکه از هر هزار نفر یک نفران در افغانستان به قتل رسیده است . احتمال نمیرود که این ارقام درست باشد . اما بخوبی نشان میدهد که عقاید عامه جمهوریات اوکراین معتقد اند که اوکراینی ها بیشتر از روس ها در افغانستان به قتل رسیده اند . عین مفکوره در بین ارضی ها . گرجی ها و بالتیکی ها و غیره اشاعه یافته است . هیچ نوع ارقام درباره تلفات جمهوریات ها از جانب مسکو به نشر نرسیده است . اما اکثریت زندانیان از روس ها اند . این امر بیانگر آنست که تناسب نفوس در اردوی چهل از الگوی عمومی اردوی شوروی متفاوت نیست .

- ۵- مشهورترین عمل تبعیض‌نژادی در نیروهای شوروی در افغانستان عبارت است از اعتشاش سربازان آسیای مرکزی در دشت ابدان در نزدیکی قندوز، در شمال افغانستان به تاریخ ۱۲ سپتامبر ۱۹۸۵ مراجعه شود بهجولتین مرکز خبری افغان شماره ۵۶۰ نوامبر ۱۹۸۵ صفحه ۱۱.
- ۶- بطور مثال ستاره سرخ ۱۲ و ۲۳ مارچ ۱۹۸۳.
- ۷- بطور مثال مراجعه شود به پراودا ۱۴ فبروری ۱۹۸۵.
- ۸- ستاره سرخ ۳ نوامبر ۱۹۸۴.
- ۹- این فرضیه بر مشاهدات شخصی از عادات جنگی اردوی شوروی استوار است که بطور نمونه از جریان عملیات تعرض به سطح فرقه در قندهار ۳۱-۲۵ اگست ۱۹۸۴ صورت گرفته است.
- ۱۰- مباحثه درباره اینکه ((کی مسئول است)) دلچسپ است. در نشریات قبل از ۱۹۸۵ ک. ج. ب. را تیرته می کردند. (مراجعه شود به تاپم ۲۳ نوامبر ۱۹۸۲ صفحه ۲۳ نقل شده از کوزیچ کین. فراری ک. ج. ب.)
- در حالیکه پس از خروج این اردو است که تیرته میشود. مراجعه شود به ستاره سرخ ۱۸ نوامبر ۱۹۸۹.
- ۱۱- نخستین گزارش مستدل درباره بحران ((افغانی ها)) (و پتران های جنگ) در مطبوعات رسمی شوروی به چاپ رسید. بطور مثال کمسولسکیا پراودا ۸ جنوری ۱۹۸۶ صفحه ۴۰ نقل شده در کرنست دایجست اف سوویت پرس (منتخب از مطبوعات شوروی) شماره ۵۰ دسامبر ۱۹۸۶ مصاحبه های زنده ((افغانی ها)) مراجعه شود به فیلم شوروی بول ((درد)) ۱۹۸۸ و گرد های جنگ.
- ۱۲- در اپریل ۱۹۹۰. نماینده یی از کمیته به پشاور رفت و بـ

حکمتیاری ملاقات نمود .

۱۳- هیچ کس نمی تواند کوشش های صریح گریاچف را نادیده بگیرد که مسئله (ویتران ها) را بمنظور تحت تاثير آوردن اردو مورد استفاده قرار داد .

بطور مثال در سال ۱۹۸۶ ستاره سرخ مقاله چهار صفحه ای در باره مفتخر ساختن قهرمانان از سراسر شوروی که از جنگ افغانستان برگشته بودند و والدین شان استقبال شان کردند به نشر سپرد (۲۵ اپریل) . چند وقت بعد تر هفته نامه سه بهسید نیک (هم صحبت) شماره ۵ دسامبر ۱۹۸۶ . یک تصویر افسرده از مورال پائین سربازان مکلفیت در افغانستان حزن مادران سربازان مقتول به چاپ رساند (- حقیقت دیگر شماره ۸ . فبروری ۱۹۸۶) .

۱۴- بی رحمی های اردو پنهان ساخته نشد . بطور مثال مراجعه شود . روسکا یا رولیتکا . گینادی بوتچارف . خبرنگار جنگی در افغانستان .

۱۵- سوال نفوذ مستقیم مجاهدین در داخل اتحاد شوروی هنوز لاینحل است . از جانب افغانها و پاکستانی ها شواهد متعددی درباره نفوذ و پیرو پاکند های مجاهدین در اتحاد شوروی وجود دارد : ادبیات ، در مطبوعات شوروی مداخله و حتی تنورهای نظامی تذکر رفته است . از جانب دیگر ، بعثت اسلام در آسیای مرکزی قبل از سال ۱۹۸۸ بوجود آمده و شواهد کمی درباره نفوذ خارجی می توان در آن سراغ کرد .

۱۶- احزاب کمونیست در ازبکستان ، تاجکستان ، قرغزستان و ترکمنستان نسبت به هر جای دیگر در اتحاد شوروی نیرومند اند .

انها با اپوزیسیون تشکل یافته مقابل نیستند . با انکه انها هنوز به تبلیغات کهن سوسیالستی خویش ادامه میدهند ، و خود هارا با قوا عد عنعنوی بازيهاي قدرت که بر توسعه فامیلی ، مناسبات حامی - مشتری و ((محلی گرایی)) یعنی همبستگی مردم در يك ساحه جغرافیا پی استوار است تطابق میدهند .

۱۷ - درباره اسلام ((موازي)) مراجعه شود به الکساندر ربیبیک سین وانیدویپوش ((ميستیک و کميسار)) (لندن . هارست ۱۹۸۵) .

۱۸ - احزاب کمونیست جمهوری های آسیای مرکزی در ارزیابی مجدد تجاوز شوروی خود را شريك نمیدانند . انها هنوز هم با شجاعت از رژیم کابل حمایت مینمایند و انها را که در راه ایفای وظیفه ((انترناسیونالیستی)) کشته شده اند ((قهرمان)) میدانند . بطور مثال : روزنامه ازبکستان و سوویتی در شماره ۱۶ جون ۱۹۹۰ مقاله یی طولانی را در باره سرباز تاجیک عبدالرزاق سلطانف که در ۲۵ دسامبر ۱۹۸۵ در افغانستان کشته شد ، به نشر سپرد . یگانه دلیل برای یاد اوری از چنین فاکت ها دلایل سیاسی میباشد .

۱۹ - تحقیقات شخصی از ساحه جنگ . ۱۹۸۳ و ۱۹۸۵ در افغانستان و ۱۹۹۰ در آسیای مرکزی شوروی .

۲۰ - جدل بین تجار ازبک و خریداران افغان منجر به برخورد بین افغانهای جوان و ازبک ها گردید که در آن يك طفل کشته و تعدادی از مردم زخمی شدند .

۲۱ - هرت (در فصل ۲۰۲ یادداشت ۵) این مقاله در اولین مراحل جنگ نوشته شده است .

۲۲ - بطور مثال هرت به عقیده من درست فرس می کند که بیشترین

مقالات نشر شده در مطبوعات ویژه شوروی درباره افزایش تسلیحات مربوط به افغانستان می‌گردد. اما او نتیجه‌گیری می‌نماید که اصلاحات پیشنهاد شده می‌توانست عملی گردد، که البته موضوع بر سر اصلاحات نیست. بطور مثال، طوریکه من میدانم، هیچگاه عملیات نفوذ کننده به سطح تولی عملی نشد و لو آنکه مقاله «گروال پاد لوف در اوایل جون ۱۹۸۰ به نفع چنین عملیات نظر میداد». مراجعه شود به هرت همانجا صفحه ۶۵.

۲۳- ارزیابی‌های من بر اساس مراقبت هشت ساله اردوی شوروی در ساحه جنگ، اظهارات قوماندانان مجاهدین یعنی انهاییکه قادر شدند تجاوز شوروی را عقیم ساخته و یا ازان فرار کنند، و مباحثه با افسران فراری رژیم کابل که همیشه از فقدان حمایت و یا از فقدان علاقه مندی سربازان شوروی در عملیات شاکی‌اند، استوار می‌باشد.

۲۵- داوید ایزس. تسلیحات و تکتیک اردوی شوروی (لندن. جنوری ۱۹۸۱) ۶۵.

۲۶- تجربه شخصی در هرات (دسامبر ۱۹۸۸) علی‌رغم موجودیت ستگرها در بین مجاهدین، اظهارات جنگی بسیار شوروی موفق شدند تا مواضع مجاهدین را ضربه بزنند.

۲۷- برای تحلیل مفصل چریک‌های افغان مراجعه شود به اولی‌سوی رو ((جنگ وسیله دخول به سیاست)) سروبی آسیای مرکزی جلد ۸ شماره ۴ سال ۱۹۸۹.

فصل پنجم

۱- آموزش تغییرات در آسیای میانه مرکزی شوروی خارج از حوصله این

نوشته است . منبع من کار شخص در ازبکستان و تاجکستان (جون ۱۹۹۰) و نتیجه گیری های است که در ((اسپری جون ۱۹۹۱)) به نشر رسیده است ، می باشد .

۲- در جولای ۱۹۹۰ در میان اختلافات فزاینده قومی ، منشی های عمومی پنج حزب کمونیست جمهوری های آسیای میانه (که همه آنها به استثنای یک نفر ، روسای دولت بودند مانند نجیب الله) در - الماتا ملاقات کردند . مطبوعات تاجکستان و ازبکستان از نجیب الله حمایت کامل نموده و تجاوز شوروی را محکوم نمودند .

۳- مراجعه شود به نوشته او لیوی روا : ((بنیاد گرای جدید چیست ؟)) اسپری جولای - اگست ۱۹۹۰ .

۴- در حقیقت ، آخرین پادشاه مسلمان که از تاشکند تا دهلی و - اصفهان حکمروایی داشت تیمور لنگ بود که ترك بود و در ۱۴۰۰ میلادی میزیست .

۵- نماینده عرب در آسیای مرکزی شوروی خیلی فعال بوده و برای اعمار مساجد پول داده و سکالرشپ های را برای آموزش مذهبی را در دولت های محافظه کار عرب به جمهوری های متذکره پیشنهاد نمودند .

اولیور روی دارند شهادتنامه در زبانهای شرق بوده و دیپلوم agregaton do Philosophie فلسفی خویش را از سربیان در سال ۱۹۷۲ بدست آورده است . او بارها به افغانستان سفر نموده است . بین سالهای ۸۶-۱۹۸۰ هشت بار با مجاهدین سفر نموده است . او مولف کتاب اسلام و نوگرایی سیاسی در افغانستان است که در سال ۱۹۸۶ در کپهرج انگلستان به چاپ رسید . (به

زبان دری نیز ترجمه شده است) • او فعلاً بحیث دانشمند علوم
سیاسی در مرکز ملی فرانسه برای تحقیقات علمی مصروف کار است
و متخصص اسلام سیاسی • افغانستان • ایران و مسلمانان شوروی است •

تعلیم و تربیه اختصاص داد در طی کمتر از دو دهه ۱۹۷۰ - ۱۹۵۰
روشنفکران جدید شهری زاده شدند اما به نسبت تشکیلات قبیلوی
کهن دو رمای خوس در برابران ها قرار نداشت • تشکیلات قبیلوی
که اکنون تمدن شده بود به پست های بلند تفرمی یافتند •

از همینرو روشنفکران در دو خط متقابل به سیاست گرائیدند :
کمونیسم و اسلام • کمونیست ها به سه گروپ تقسیم گردیدند :
نخست مائویستها که هیچ گاهی موفق به ایجاد يك سازمان واحد
نشدند و عمدتاً از قبیله های غیرپشتون (فارسی زبانها اعم از شیعه و
سنی) و از فاکولته طب در دانشگاه کابل به این گروه می پیوستند •
گروپهای طرفداری شوروی در سال ۱۹۶۵ حزب دیمکراتیک
خلق را بنیان گذاشتند که بزودی به دو گروپ خلق و پرچم جدا شد
در حقیقت با آنکه خلقها تحت رهبری نورمحمد تره کی طرفدار انقلاب
نوی بوده و پرچمها ستراتیژی نفوذ به تشکیلات دولتی را حمایت
می کردند اما اختلاف بین آنها بیشتر اختلاف قومی و قبیلوی بود تا
ایدئولوژیکی •

خلقها گروپ بزرگتر ، ازین روشنفکران پشتون عمدتاً غلجا می
ها که در سال ۱۹۴۷ بوسیله درانی ها سرکوب گردیده بود و همچنان
روشنفکران از قبایل شرق کشور در مرز پاکستان جمع گردیده بودند •
خلق بیشتریک گروپ نشنلیست پشتون بود تا حزب لننیستی • حمایت
اصلی ان از جانب افسران نظامی و معلمین بود زیرا پالیسی رژیم -
شاهی ان بود که پشتون های غیر درانی را در اردو و دستگاه دولتی
جذب می کرد اما به انها موقع نمیداد که در پستهای بلند نظامی
و دولتی ارتقاء یابند • از جانب دیگر پیروان پرچم از طبقات بالا می

ونخبه هاي د ري زبان اهل كابل بوده و در سطوح بالايی ادا را ت
د سترسی داشتند .

نفوذ حزب د مكراتيك خلق افغانستان در محدوده تـــــــگ
روشنفكري باقيمانده و در ۱۹۷۹ احتمالاً كمی بيشتر از ۵۰۰۰ عضو
داشت .

صرف نظرا از لفاظيهاي معمولی ، پالیسی حزب ديمكرا تيك
خلق افغانستان و جوه مشترك كمی با احزاب كمونيستی داشت كه
مسكو با آنها ارتباط نزديك را حفظ مينمود ، مانند حزب توده ايران
در حقيقت حزب ديمكرا تيك خلق افغانستان از همان آغاز بيشتر بر
اساسات قبيله گري (تريباليسم) و يهود گري (كلنيتسيلمزم) استوار بود
نه بر اساسات حزبيت (فاكشيوناليسم) و يانكه تمام بنياد گذاران
ان ظاهرآ در ارتباط نزديك سفارت شوروي بودند معلوم ميشود
كه مسكو بر همه آنچه در درون اين حزب ميگذشت د سترسی نداشت .

كوتای ۲۷ اپریل ۱۹۷۸

در بهار ۱۹۷۸ ، شهزاده داود كوشید تا از حزب دموكراتيك
خلق افغانستان رهایی یابد . اما اندازه نفوذ اين حزب را در
اردو و ادارات عالی دولتی بشمول كابينه اش ، بد رستی تخمین نزده
بود . زندانی ساختن رهبران (تروكي و امين از جناح خلق
و ببرك كارمل از پرچم) در ۲۶ اپریل ۱۹۷۸ منجر به اعلام كلا سيك
در روز بعد شد . قطعه زره دار قصر رياست جمهوري را اشغال كرد

وهرانکس رادرانجا یافت به قتل رساند . استخدام متداوم افسران تحصیل یافته در شوروی بوسیله حزب دموکراتیک خلق افغانستان بالاخره شمر داد . سه روز پس از کودتا ، نظامیان عذب رفتند و - جمهوری دموکراتیک افغانستان تحت رهبری تره کی اعلام گردید . هر دو جناح خلق و پرچم در کابینه شرکت داشتند .

ایا سفارت شوروی و بطور اخص، سفیر پوزانف کودتا را پلان نمود ؟ شوروی باید از طریق مشاورین نظامی و هوا خواهانش در حزب دموکراتیک خلق افغانستان میدانست که چنین عملی در شرف وقوع است . آنها میتوانستند یا از طریق ممانعت کودتاچیان و یا از طریق گوش بزرنگ ساختن داود ازان جلوگیری کنند حتی اگر شوروی ها بطور مستقیم کودتای اپریل ۱۹۷۸ را تشویق نکرده باشند ، آنها برای جلوگیری ازان هیچگونه اقدامی نکردند . مع هذا ، دینا میسم داخلی کوتا بر استرا نیژی شوروی پوشش گرفت .

عواقب بین المللی کودتا

کودتا نگرانی های را در بین کشورهای همسایه مبنی بر تغییر توازن قوا در منطقه بوجود آورد . پاکستان ازین لحاظ - تشویش داشت که در کابل حکومتی بمیان آمد که نسبت به زمان داود بیشتر طرفدار پشتونستان بوده از همینرو اسلام آباد تصمیم گرفت تا از گروپ های اپوزیسیون افغانس (اسلامیت ها) و بویژه گروپ های محافظه کار سید احمد کیلانی و صبغت الله مجددی که از سال ۱۹۷۴ در پشاور مستقر بودند ، حمایت نماید . در غرب بسیاری

ها به این عقیده نبودند که کودتا دارای اهمیت ویژه است . بطور کل ، کودتا منحصراً تقویه نفوذ عنعنوي و طولانی شوروي بر کابل به حساب گرفته شد .

قتل سفير امريکا ، ادولف دابسر ، در فبروري ۱۹۷۹ که در اثنای محاصره يك هوتل توسط پوليس افغانستان صورت گرفته ، به کمک های ایالات متحده به این کشور پایان بخشید . اما ایالات متحده در ارزیابی هایش نسبت به درگیری شوروي در افغانستان توجه نکرد . و شنگتن هنوز هم افغانستان را بهمان دیدگاه می نگریست که سوریه و الجزایر را می دید . با انهم معاهده دوستی و همکاری افغان - شوروي که بین مسکو و کابل در ۶ دسامبر ۱۹۷۸ به امضاء رسید ، دارای فقره بود که در معا هدا ت مسکو با سایر کشور های مرفعی جهان سوم به نظر نمی آمد و از ایجاد يك سیستم امنیتی موثر برای آسیا ، در آن سخن رفته بود . افغانستان بطور آشکار به ستراتیژی ارض شوروي در - آسیا بدل گردید . اما معاهده که در نظر بود چین را نیز در بر بگیرد ، جز تلاش ها جهت رسیدن به آب های گرم نبود ، بلکه از دیدگاه برزنف خصلت تدافعی داشت که بموجب آن دیدگاه بهترین راه حفظ سرحدات ، و کنترل بر هر دو طرف سرحد می باشد .

عدم موفقیت رژیم کمونیست ۱۹۷۹

در اگست ۱۹۷۸ جناح تند رو خلق رقبای پرچمی اش را از قدرت بیرون کشید و رفرم های عجولانه را جهت امحای بیسوادی ، محدود ساختن جهیزه (مهر) زنها و تغییر در سیستم گروي زمین آغاز نمود

اینها ضربات بود بریافت عنعنوی جامعه • عکس العمل
روستایان و مسلمانان با عقیده همراه با بیروکراسی کم نـفـو
محلی باعث قیام های خود بخودی و انارش در روستاها گردید •
بین جولای ۱۹۷۸ و خزان ۱۹۷۹ • حکومت کنترل و سوم کشور
را از دست داد • هرات ، دومین شهر با اهمیت کشور در -
فبروری ۱۹۷۹ به شورش آمد • و برای نخستین بار واحد های نظامی
به قیام کنندگان مسلمان پیوستند • دهها تبعه شوروی توسط
مردم به قتل رسیدند قیام هرات به قیمت زندگی هزاران آدم سرکوب
گردید • و ادعا بر آنست که حمایت هوایی شوروی در این سرکوبی
نقش بسزا داشت • بانکه قیام ها در نطفه بودند اما جنبش مقاومت
بزودی بوسیله فعالین جوان تحصیل یافته و دارای افکار سیاسی که
در سال ۵ - ۱۹۷۴ به پاکستان هجرت کرده بودند ، رهبری
گردید • این مبارزین اسلامی در صحنه سیاسی تقریباً همان زمانی
داخل گردیدند که کمونیست ها داخل شدند و بهمانگونه در دهه
۱۹۶۰ در دانشگاه کابل به فعالیت آغاز کرده بودند • اسلام گرایان
مانند کمونیست ها ، روشنفکران جوان بودند ، اما ایدئولوژی
انها بر نوشته های مبارزین معاصر اسلام مانند سید قطب و ابوالاعلی
مودودی استوار بود •

به قدرت رسیدن حفیظ الله امین ، اپورتونیست (فرصت
طلب) بهرحم ، که در ۱۹۷۹ به مقام صدارت رسید و از هم
گسیختگی متداوم وضع در کشور ، شورویها را گوش به زنگ ساخت •
وقتی تیره کی در دسامبر ۱۹۷۹ یعنی در فردای ملاقاتش با برژنف
در مسکو ، توسط محافظین امنین به قتل رسید • واضح بود که وضع

مقدمه

تاریخ جنگ افغان - شوروی برای انانیکه تصادمات شرق و غرب را مطالعه نمایند و انانیکه به بازیگری استراتیژی جهان سوم شوروی و باز سازی علاقه مندی دارند ، دلچسپ است ، اما تحلیل اوضاع افغانستان بویژه برای درک سیاست های منطقه ای و ظهور ساحات جدید استراتیژیک در آسیای میانه ، که تصادمات داخلی آنها در دهه ۱۹۹۰ فزونی خواهد گرفت کمک مینماید .

تجایوز شوروی در ۱۹۷۹ نقطه پایان به دیتانت و بیرون رفتن شوروی ها در ۱۹۸۹ سمبول پایان تصادم ، بین ابر قدرت ها بود از سال ۱۹۴۵ تا کنون ، این بزرگترین عملیات جنگی شوروی ها بود که نه تنها در عرصه نظامی به شکست رو برو گشت ، بلکه با اهداف سیاست خارجی شوروی مبنی بر سوءسیالزم سازی جهان سوم پایان بخشید .

نبود زیرا این کشور بطور رسمی جزو کمپ سو سیالیستی نبود .
معهد افغانستان اساساً به حیث عضو فامیل بزرگ سو
سیالیستی بحساب می آمد . که همان قواعد حاکم بر عملیات علیه
چکسلواکیا می توانست قابل بکاربرد باشد . هیچکس . حتی
حزب کمونیست ناراضی بر سر قدرت اعم از راست مانند (دیچیک)
چپ (مانند امین) نمی توانستند از مسکو روی برگردانند . این
دکترین بیژنیف بویژه پس از سلسله از موفقیتها در جهان سوم بعد
از سال ۱۹۷۴ اساسی ترین دلیل تجاوز می باشد . مشخصه تصمیم
بر تجاوز عمدتاً بر ابداع گری و ملحوظات اید پالوژیکی استوار است
تا بر مواظبت های استراتژیکی و امنیتی معلوم میشود که مناسبات
طول مدت مانند دسترس به ابه های گرم . در تصمیم گیری هیچ
گونه نقش نداشته است . اما این عوامل درجا بجا کردن سربازان
در افغانستان مؤثر بوده است . طریقکه شوروی برای استحکام
موقعیتش در این کشور بکاربرد (مانند تهدیدش بر پاکستان
و ساختن پایگاه نظامی شیندند) بین علاقمندی شوروی جهت
استحصال منفعت جیو استراتژیکی (سیاست ارضی) از تجاوز و نگرانی
از امنیت سرحدات می باشد . چنین به نظر می آید که ملحوظات
اید پالوژیکی مورد ارزیابی مجدد قرار گرفت و با سفارشهای
استراتژیکی طول مدت تکمیل ساخته شد . واحدهای نظامی که به
افغانستان فرستاده شد تجهیزات کامل خویش را به شمول سلاحهای
ضد تانک بطریقه های دافع هوا واحدهای هستوی بیا لوجیکی
و کیمیاوی که هیچ کدام آنها در جنگ های
ضد قیام کنندگان قابل استعمال نمی

باشد ؟ با خود آورده بودند . ایا این يك اشتباه تاکتیکی بود ؟
 بسیاری از واحد های غیر ضروری يك ماه پس از تجاوز خارج گردید .
 ایا طرح استراتژیکی يك ماه پس از تجاوز متروك گشت ؟ هنوز لا ینحل
 است . اما سربازان شوروي به سرعت پایگاه شدند واقع در جنوب
 غرب افغانستان را اشغال و وسعت بخشیدند که برای جنگ علیه
 قیام کنندگان زیاد مورد استفاده نبود ، بلکه کشتی طیاره بردار غرق
 ناشدن بود در نزدیکی خلیج فارس . تهدید و حتی نیروی نظامی
 (بمبارمان ، تخطی هوایی در سرحدات) بر ضد پاکستان
 آغاز شد . جای تعجب نیست که برای بسیاری در تمام جهان این
 تجاوز به حیث يك حرکت تعرضی تعبیر گردید . هو شد ار شوروي ها
 در باره دخالت امریکا در افغانستان در موجودیت خلای سیاسی
 بیشتر به اظهارات جنون آمیزی ماند تا به پرو پا گند کاری در حقیقت
 هیچ نیروی خارجی ، امریکائی و یا اسلامی ، در سال ۱۹۷۹ سرحدات
 شوروي را تهدید نمی نمود . بهر حال حتی شورويها مجاهدین را به
 حیث تهدید نظامی محدود به حساب می آوردند و از مقابله مستقیم
 با آنها تشویش نداشتند . در حقیقت ، شوروي در سال ۱۹۷۹ -
 نسبت به تهدید بنیاد گرائی بی توجه بود و حتی از انقلاب اسلامی
 ایران بطور آشکار حمایت مینمود^(۸) . بر علاوه حمایت خارجی از مجاهدین
 در ۱۹۷۹ مسئله قابل بحث نبود . ایران در تصادم شدید با ایالات
 متحد ، قرار داشت و واشنگتن مشتاق آن نبود تا رژیم خلق در کابل
 سرنگون گردد . جنرال ضیا همان سیاستی را تعقیب مینمود که سلفش
 ذوالفقار علی بو تو در مورد افغانستان داشت ، یعنی بکار بردن
 اسلام گرایان که حالا مجاهدین نامیده میشوند ، به حیث وسیله

تضعیف حکومت در کابل و جلوگیری از احیای مسئله پشتونستان •
پاکستان بطور واقعی قصد سقوط رژیم کابل را نداشت و سلاح‌های
که به مجاهدین میداد اندک و کهنه بود • بر علاوه • مناسبات
واشنگتن و اسلام‌آباد روی مسایل حقوق بشر و سلاح‌های هستوی سرد
بود •

تجاوز و پادشاهی آن :

توضیحات رسمی شوروی درباره تجاوز عبارت از آن بود که این
عمل • بر طبق فقره‌های معاهده همکاری متقابل سال ۱۹۷۸ • دفاع
از حکومت انقلابی است در مقابل شورشیانی که از حمایت خارجی
برخوردار اند • مسکو برای تهرئه مداخله خویش معاهده دوستی
و همکاری متقابل ماده ۵۱ منشور ملل متحد و تقاضای چهارده -
دفعه‌ای که گویا بوسیله حکومت کابل صورت گرفته • نقل می نمود •
اما همه این‌ها خلاف این حقیقت بود که رئیس جمهور و رئیس شورای
انقلابی به قتل رسید و بسیاری از اعضای کمیته مرکزی مجبور گردیدند •
شوروی اصرار می ورزید که قطعات محدود که در افغانستان مستقر
گشته است بطور مستقیم در جنگ دخالت نکند و معصومین را که دلیل
مداخلات آنها مرفوع گردید این کشور را ترك خواهند نمود • تا
سال ۱۹۸۶ آنها همین استدلال را میکردند • البته • پیاپی
های تجاوز بیشتر از آنچه بود • که مسکو انتظار داشت • زیرا به
دیتانت پایان بخشید و عقاید غرب را نسبت به شوروی تغییر
داد • بزودی افغانستان به دسته رقابت بین شرق و غرب • نمونه

صریح از پالیسی پیش رونده شوروی در جهان سوم و بالا خیز به تیا تر دکتورین عقب گرد رئیس جمهور ریگان مبدل گشت • غری ها این تجاوز را يك گام تعرض به حساب آوردند • نگرانی امنیتی که بوسیله شو روی برای تهرئه تجاوز مطرح می گردید میتواند تهرئه کننده حرکت شو روی بسوی خلیج فارس باشد • برای بعضی حلقات این ترس بوجود آمد که شو روی برای حفظ رژیم طرفدار شوروی در افغانستان میتواند بر پاکستان و یا ایران ضربه وارد نماید • اگر حتی تجاوز بر انگیزه های ستراتیژیکی هم استوار نبوده باشد ، بمجردیکه شو روی ها به افغانستان داخل شدند ، آنها کوشیدند تا از موجودیت خویش بوسیله تبدیل کردن افغانستان به ((کشتی طیاره بردار غیر قابل غرق)) نفع برده و بدینگونه تهدید شدیدی بر خلیج فارس و بحر هندی ایجاد کردند •

از دیدگاه رئیس جمهور کارتر ، تجاوز شوروی حرکت منطقی بر اساسات سیاست قبلی نبوده بلکه تغییر ناگهانی در ستراتیژی انکشور است • این بدان معنی است که اتحاد شوروی دیتانت را به نفع توسعه طلبی از دست داد • این ستراتیژی جدید منافع حیاتی را به خطر انداخت • بخصر : ۱ - حفاظت سواحل بحر هندی ۲ - حفاظت از ریزش نفت جهان سوم^(۱۵) تجاوز منجر به اعلام دکتورین کارتر در ۲۳ جنوری ۱۹۸۰ گردید : هرگونه تهدید بر ضد خلیج فارس بعنوان تهدید بر ضد منافع حیاتی ایالات متحده به حساب آمده و در صورت ضرورت با استعمال نیروهای نظامی با آن مواجه خواهد شد • ایجاد نیروهای متمرکز سریع اعلام گردید و تعزیرات علیه اتحاد شوروی وضع شد • این تعزیرات شامل قدغن کشتی های

حا مل مواد غذایی به اتحاد شوروي و تحریم و سیع بازی های المپیای
۱۹۸۰ نیز بود . قرارداد سالت ۲ هر گونه امکان تصویب از جانب
سنای امریکا را از دست داد . تصمیم اتخاذ گردید تا از مجاهدین
حمایت نهانی صورت بگیرد و جنرال ضیا بهیث یک متحد شناخته
شود و کمک ها به پاکستان از سر گرفته شود .

بدین گونه تجاوز شوروي به جنگ افغانستان ابعاد ایدئولوژیکی
و ستراتیژیکی بخشید ، چیزیکه قبل بران وجود نداشت . از دیدگاه
غرب ، این عمل بمثابة آغاز مجدد تهدید کمونیستی بر ضد دنیای
ازاد بود . جنبش های محافظه کارانه و ضد شوروي تشویق گردیدند .
در افغانستان تصادم داخلی به جهاد ، جنگ مذهبی بر ضد ملحدین
و تجاوزگران مبدل گشت . اسلام و نشنلیم ((ملی گرای)) باهم
بافت شدند و ایدئولوژی اسلام بر دورنمای اندیشه دنیاگرایان
قبایل غلبه حاصل کرد . این ابعاد اسلام بوسیله جلسه کنفرانس
اسلام گسترش بیشتریافت که در ۲۷ جنوري ۱۹۸۰ در اسلام آباد
دایر گردید و طی آن تجاوز شوروي محکوم گردید . جلسه اساسی
ملل متحد در ۱۴ جنوري همان سال با ۱۴۰ رای در مقابل ۱۸
تقاضای خروج تمام سربازان خارجی از افغانستان نمود .

فصل دوم

تاریخ تحلیل جنگ

جنگ افغانستان بیشتر جنگ غیر متحرک است که الگوی ثابتی را تعقیب نمود . مشکل است تا گزارش رد قیق کرو نولوژیکی (واقع نگاری) را تهیه کرد زیرا اسناد نشر شده قابل باور و جود ندارد و علاوه بر آن جنگ فیصله کن و نقطه چرخشی در آن کمتر به چشم میخورند و اگر چنین چیزی وجود هم داشته باشد . . بهتر است . که نسبت به حوادث گرایش‌ها را بر طبق پنج مرحله ذیل مورد تحلیل قرار داد :

تجاوز شوروی (۲۷ دسامبر ۱۹۷۹) سالهای رکود (۱۹۸۴ - ۱۹۸۰) سالهای تعریض (۱۹۸۶ - ۱۹۸۴) نقطه عطف ۱۹۸۶ و خروج شوروی ها و پیرازان .

وضعیت نظامی قبل از تجاوز شوروی:

در استان‌های تجاوز شوروی قیام کنندگان افغان هنوز تهدید می‌شدند. شهرهای بزرگ نبودند. قیام کنندگان تحت رهبری رهبران غنیمت در سطح محلات، هنوز بد رستی سازمان نیافته بودند. در سال ۱۹۷۹ قوماندانان مجاهدین که به شهرت فوق العاده رسیدند هنوز در مناطق کوهی دور افتاده قرار داشتند. راه که سرحدات شوروی را به کابل کدها و هرات وصل میکرد هم چنان راه کابل-جلال آباد باز بود. قیام کنندگان با تسلیحات خفیف از نوع پنج تکه انگلیسی و بعضاً AK-۴۷ که از سربازان حکومتی به غنیمت گرفته شده بود. مجهز بودند. در سراسر کشور اردو به حالت مدا فعه قرار داشت و نمی توانست ساحات ((آزاد شده)) را بدست آورد. از فبروری ۱۹۷۹ نورستان از کنترل دولت خارج گردید و از سپتامبر همان سال ارتفاعات هزاره جات همین حالت را بخود گرفت. یک قطار تسلیحات بوسیله قبایل پکتیا چپاول گردید.

مشروعیت رژیم همه روزه مورد سوال قرار می گرفت. از اواسط ۱۹۷۹، قرار و تمرد افزایش می یافت در ۵ اگست ۱۹۷۹ قلعه بالا حصار. بزرگترین گارنیزون نظامی در کابل، برضد حکومت کابل ایستادگی کرد و احتمالاً در اثر حمایت مستقیم شوروی به اطاعت وادار گردید. در ۵ اکتوبر در کهرها یک قطعه مربوط فرقه ۹ تمرد کرد و فعالین کمونیست و مشاورین شوروی را به قتل رسانیدند. با افزایش این تهدیدها امکان سقوط رژیم بیشتر از دیون بود تا از جانب

مجا هديــن *

اتحاد شوروي در پاسخ با وضع به اين باور گرديد كه نخستين هدف عبارت است از خورد ساختن قيام كنندگان كه از مساعي مشترك نظامي و وحدت سياسي بي بهره اند ، و تعويض رژيم چپگراي امين توسط رژيم معتدل و طرفدار شوروي كه از طريق وسايل سياسي بـا اپوزيسيون مسلح مقابلـه نمايد . مسكو دليل اساسي قيام رادرو وجود تمايلات نشنالستي و چپگرايانه امين ميديد .

تجاوز شوروي :

طوريكه قبلاً تذكار بعمل آمد ، شوروي در تجاوز با افغانستان همان تكتيك نظامي را بكاربرد كه در تجاوز نظامي عليه چكو سلواكيا در ۱۹۶۸ مورد استفاده قرار داده بود . عمليات حتي تحت قوماندۀ همان قوماندان يعني جنرال پاولوفسكي صورت گرفت . قصد شوروي آن بود كه كابل و نقاط كليدي را اشغال نموده و رژيم موجود را با رژيم وفا دار به شوروي تعويض نمايد ، تا آنكه بدون اداره مستقيم شوروي ها و پاد خالت نظامي وضع را ((نورمال ساخته)) و کشور را به سوي صلح رهنمون سازند .

خلاصه ، هدف كنترول بر افغانستان و در عين زمان اجتناب از شركت مستقيم در امور داخلي آن بود . در چكو سلواكيا ، تجاوز از نظر تكتيكي ناشيانه بود اما به سربازان شوروي تفهيم شده بود تا از تصادم مسلحانه دوري جويند . در افغانستان با اتكاه بر تجارب — ۱۹۶۹ تجاوز از يد گاه تكتيكي موفقيت اميز بود . اما تصادم به يك جنگ

خونین مه‌دل گشت .

حقیقت این است که شوروی‌ها برای سرنگون ساختن امین‌یه‌ترین واحدهای نظامی شان را (فرقه ۱۰۵ د پسانت هجومی) استعمال نمودند . درحالی‌که محورهای ستراتیژیک را بوسیله فرقه‌های احتیاط که عمدتاً افراد آنها از مسلمان شوروی بود ، اشغال نمودند . این امر گویای آنست که آنها انتظار مواجه شدن با قیام‌های واگیر اسلامی را نداشتند . آنها برای جنگ طولانی بر ضد قیام‌کنندگان آمادگی نگرفته بودند .

وقتی هدف عاجل آنها یعنی اشغال کابل برآورده شد ، شوروی در جنگ بمقابل قیام‌کنندگان سربازان نخبه را استعمال نکرد ، بلکه در عوض ، آنها واحدهای معمولی موت‌ریزه را در حمایت از اردوی حکومتی بکار بردند . علی‌رغم این حقیقت که آنها بزودی تعداد نهایی سربازان را متمرکز ساختند ، (۱۵۰۰۰ د ر خزان ۱۹۸۰) آنها طی چهار سال اول جنگ ضربات اساسی را علیه مجاهدین وارد نکردند . به استثنای پایگاه‌های هوایی بزرگ شیندند و بگرام ، قشله‌ها و بارک‌های سربازان برای سالها آسیب پذیر بود . شوروی انتظار داشت تا سیاست اشتی‌جویانه کارمل اپوزیسیون مسلح را آرام ساخته و حکومت جدید افغانستان قادر خواهد بود پایگاه‌های اجتماعی و سیاسی‌اش را توسعه داده و مسوولیت جنگ را بعهده بگیرد و به این گونه منافعی ستراتیژیک شوروی مبنی بر ازدیاد کشور دیگر در ساحه نفوذش ، تا مین گردد .

تجاوز شوروی به جای آنکه حمایت را برای رژیم معتدل تربو جود آورده باشد ، عدم رغبت بین‌انهای را سبب شد که قبل بران به

بهمینگونه جنگ افغان - شوروي تاثيرات زيادي بر افكار عامه و عقايد سياستمداران به جاي گذاشت ، با آنكه قبل از سال ۱۹۸۵ اين تاثير كمتر قابل احسا ر بود . اين نخستين نمونه تاثيرگذاري - عقايد عامه بر سياست خارجي شوروي بود . شكست اردوي شوروي در افغانستان به ميخائيل گرباچوف امكان داد تا ريفرم هاين را با شدت بيشتري عملي ساخته و مو سسات نظامي را مهار سازد . در عين زمان بازگشت بدون دغدغه نيرو هاي شوروي و به قدرت ماندن نجيب الله براي اردوي شوروي اين امكان را بوجود آورد تا گناه تجاوز را بـ سياستمداران نسبت بدهد . بر علاوه جنگ به افسران جوان فرصت بصيرت و ارتقا رداد . و يتران هاي جنگ كه نسبت به شرافت نظامي حساس بودند و از كايه هاي جامعه شوروي خشمگين مي گرديدند جنبش نشناستي و محافظه كاران را ايجاد كردند كه در برابر سياست ميخائيل گرباچوف قد علم كرد .

جنگ افغان - شوروي تصادم مستقيم اسلام و كمونيسم بود جنگجويان معاصر اسلام با قبائل مسلمان قيام كننده در زمان استعمار و جوه اشتراك كم دارند . با انهم قبيله گراي در روز هاي اخير مقاومت مهمي بازي كرد . بسياري از قوماندانان مجاهديين اعضاي جنبش هاي معاصر (فاند منتلست) اسلامي اند نه رهبران عنعنوي قبيلوي .

جنبش مجاهد پي نمونه احياي اسلاميست كه در دهه ۱۹۵۰ آغاز يافت . ميتوان طيف كامل سياسي اسلام را در جهاد مشاهده كرد . طبعاً بنياد گرايي عنعنوي ملاي دهكده در تحريك مردم عليه رژيم نقش داشته است . اما بنياد گرايي سياسي معاصر كه كمتر بر

حکومت وفادار بودند . تجاوز قیام اسلام را با مسئله آزادی ملی پیوند داد . هزاران سرباز و افسر به مجاهدین پیوستند . بزودی پس از تجاوز . قیام کنندگان قادر شدند تا صد ها موضع مقدم دولت عمدتاً پس از تسلیم کارنیزیون ها را اشغال نمایند . بطور مثال . در جریان بهار ۱۹۸۰ تمام دره پنجشیر بدست احمد شاه مسعود افتاد ، موصوف قبل از تجاوز در یک منطقه بالا پی محصور بود .

بر حسب سازماندهی جدید در سال ۱۹۸۰ اردوی چهل متشکل از شش و یا هفت فرقه موتریزه — یک فرقه دافع هوا و غند های مستقل مو تریزه بود که نیروی عمومی آن به ۱۵۰۰۰۰ نفر میرسید . دو فرقه آن احتمالاً در سرحدات داخل شوروی ((در کشک و ترمز)) قرار داشت که واحدهای آن اکثراً در افغانستان فعالیت مینمود . این خود بیانگر تناقض در محاسبات مختلف است . دو غند دافع هوای در جلال آباد و غرب کند هار موقعیت داشت . این واحد ها اکثراً با غند ها ^{سربازان ویژه} ^{کماندو} می گردیدند^۲ اما بهیچ صورت نمیتوان بکاربرد آنها را در افغانستان تأیید نمود . نیرو های هوایی متشکل بود از ۱۳ طیاره بم افکن شکاری و یا ترانسپورت و هلیکوپتر (بشمول هلیکوپتر های Mi-24) که در حقیقت یگانه واحد نظامی موثر در سالهای اول جنگ بشمار میرود .

تحول استراتژی و تکتیک شوروی ۱۹۸۴-۱۹۸۰

تا سال ۱۹۸۲ شوروی تکتیک جنگ های مقیاس بزرگ غنعنوی را بکار می بستند ، مثل آنکه انتظار نداشتند که مقاومت تحرك كسب نموده

میتواند • تقریباً هر سال دوبار تعرض وسیع و پلان شده را آغاز میکردند و در آن فرقه های موتریزه را بر طبق تكتيك هاي که برای صحنه جنگ در اروپا اختراع کردند ، استعمال نموده و قطعات دفاع هوا را در احتیاط حفظ می کردند •

چنین تعرضها با آتش قوی توپچی از قبل همراه بود که موثریت لازم آنرا مرفوع میکرد • واحدهای موتریزه که فاقد آمادگی در جنگ های کوهی و ضد چریکی بودند ، تلفات زیادی میدادند^{۳۱} و هیچگاه اراضی را بیشتر از یک هفته اشغال نمیکردند که بعداً به نیروهای حکومتی سپرده میشد که بخودی خود موثریت آنها قابل سوال بود • اولین تعرض ازین نوع در مارچ ۱۹۸۰ در دره کبر واقع در سرحدات پاکستان آغاز شد • پس از آن نخستین تعرض در دره پنجشیر در ماه سپتامبر آغاز یافت و سپس تعرض در لوگر در دسامبر همان سال عملی گردید • جنگ های شدید در اطراف هرات نیز صورت گرفت • در واقعیت ، صحنه جنگ افغان شوروی تقریباً در مناطق ذیل و انهم بصورت تصادمات باقی ماند: پنجشیر • پکتیا • لوگر • کابل • هرات • قندهار و مزار شریف • سربازان شوروی در امتداد خطوط مخابراتی و مواصلاتی و شهرهای بزرگ جابجا گردیدند این سربازان در امتداد سرحدات پاکستان جابجا نشدند (به استثنای جلال اباد) •

پس از سال ۱۹۸۲ شوروی ها تغییرات خفیفی در تجهیزات و تكتيك جنگی بعمل آوردند • هلیکوپترهای جنگی Mi-24 که تعداد آنها از ۶۰ تا ۳۰۰ در نخستین سال جنگ افزایش یافت • سلاح اساسی ضد چریکی بود • سیستم های جدید جنگی اختراع گردید • برای نخستین بار طیارات شکاری بهار در مارچ ۱۹۸۴ به پرواز درآمد از سال ۱۹۸۲ به بعد ، الگوی معمولی تعرض عبارت بود از :

بهار د مان هوايي و توپچي بر ضد اهداف ، که اکثراً يك روز قبل از تعرض
 آغاز ميگردد ، پائين کردن سربازان از هلیکوپترها در عقب دشمن تا از
 عقب نشینی آنها جلوگیری کند (تا سال ۱۹۸۴ سربازان که از هلیکو
 پتر پا پین می گردید ، پارا شوتست ها نبودند بلکه سربازان ویژه
 از قطعات موتوریزه می بودند) و حملات مستقیم نیرو های موتوریزه
 (دو کدک یاغند از واحدهای داخل عملیات) . این تکتیک در تعرض
 چهارم علیه دره پنجشیر در می ۱۹۸۲ بکار برده شد . تغییرات در
 عملیات تنها در افزایش تلفات طرفین هم از دید گاه انسانی و هم مادی
 همراه بود ، بدون آنکه به شوری ها امکان بدهد تا مجاهدین را تضعیف
 کند . یا راه های مواصلاتی آنها را قطع نماید و یا اراضی از دست رفته
 را پس بگیرد .

این عدم موفقیت نظامی و مرگ لیونید برژنف در نوامبر ۱۹۸۲
 شوری ها را متقاعد ساخت تا تکتیک مقتضی تری بکار بندند . در جنوری
 ۱۹۸۳ . مسعود اثنی بس ۱۲ ماهه را بطور مستقیم با شوری ها
 امضا کرد ، بدون آنکه حکومت کابل در جریان قرار بگیرد . درین سال
 تعرض وسیع صورت نگرفت آغاز يك بن بست بود و دورنمای تشدید و یا
 مذاکره را شوری تصادمات بوجود می آورد .

سایه های هجوم ۶-۱۹۸۴ :

از سال ۱۹۸۴ الی بهار ۱۹۸۶ اتحاد شوروی جنگ را شدت
 بخشد . دو ملحوظ در این امر موثر بوده است . نخست مرگ پسوری
 اندروپوف بمعنی بازگشت به سیاست مشتهای اهنین است . وارد و
 احتمالاً دست باز یافت تا دستاورد قابل تذکری بدست آورد . دوم .

مقامات نظامی فرصت یافتند تا دلایل عدم موفقیت نظامی را ارزیابی
نموده و مיתود های موثر در جنگ ضد چریکی را اختراع نمایند .
ستون های بزرگ زرهی نقش کمی بازی می کردند در حالیکه ضربات
تعرضی بوسیله واحد های تحت حمایت هوایی وارد میگردد . قبل از این
نیروها در حالت احتیاط بودند . این نیروها اکنون به حیث سرنیزه
در عمق خطوط عقبی مجاهدین استعمال می گردید . کمین شبانگاهی
معمول گشت و قابلیت تحرک اردوی شوروی افزایش کسب کرد . تأمینات
لوژیستی بهبودی حاصل کرد و زندگی سربازان بهبود یافت . آموزش
ویژه برای سربازان نخبه شوروی داده شد (۵)، جنرال دیمتری یازوف که
در سال ۱۹۸۰ فرماندهان نیروهای نظامی آسیای مرکزی مقرر گردید
(در سال ۱۹۸۲ او به حیث وزیر دفاع انتخاب شد) نقش کلیدی را در
سازماندهی مجدد اردوی شوروی جهت بهبود قابلیت سربازان در جنگ
ضد چریکی بازی کرد (۴).

مطابق به این سیاست نخستین تعرض وسیع در پنجشیر (تحت
نام پنجشیر ۷) در اپریل ۱۹۸۴ آغاز شد طی چند روز . بعد از
بیماردان وسیع بوسیله طیارات بیمار، تو (۱۶) سربازان دیسانت
هجوم می بدون حمایت توپچی و وسایل زرهی دو سوم دره پنجشیر را
تحت کنترل گرفتند . اما بعد از آنکه دراز بین بردن سربازان مسعود
ناکام گردید . انگاه مواضع را به نیروهای دولتی که در مواضع
مستحکم جایجا گردیدند . سپردند که به نوبه خویش این نیروها فاقد
تحرک بودند .

در جون ۱۹۸۴ تعرض دیگر در اطراف هرات صورت گرفت که
سربازان شوروی تمام دهکده ها و قریه های اطراف شهر را تا ساحه

۲۰ کیلومتری ویران ساختند . در شمال افغانستان ، شوروی ها کنترل تپه ها و راه های اطراف میدانهای شمال را تحت کنترل آوردند و کمربند امنیتی را در اطراف مزار شریف ایجاد نمودند . آنها بطور عموم با مقاومت سخت مواجه گردیدند . در سال ۱۹۸۴ ، بدترین سال برای شوروی ، تعداد کشته شدگان در جنگ دو چند نسبت به ۱۹۸۳ افزایش یافت (۲۰۶۰ در مقایسه با ۱۰۵۷) . هیچگاه در سالهای بعد ارقام این قدر بلند نرفت (۲) .

در بهار ۱۹۸۵ سربازان شوروی و سربازان حکومت افغان موفق شدند تا در اطراف هرات چهار کمربند امنیتی را به مسافت ۲۰ کیلومتر از شهر ایجاد کنند . در اپریل ۱۹۸۶ در معرض مشترک شوروی ها و افغانها یکی از بزرگترین پایگاه مجاهدین رادر ژور واقع در پکتیا در نزدیکی سرحد پاکستان بدست حکومت افتاد . مانند همیشه بزودی نیروهای حکومتی مجبور به خروج گردیدند و مجاهدین مجمع بزرگ زیرزمینی پایگاه بزرگ را ، دوباره اشغال کردند .

و ظایف بعدی سربازان شوروی بدان علت پیچیده تر شد که تسلیحات قیام کنندگان هم از نظر کمی و هم از نظر کیفی از سال ۱۹۸۴ به بعد بهبودی کسب کرد . ماشیندارهای اتوماتیک (خود کار) AK ۴۷ به عوض تفنگ های پنجج تکه انگلیسی وارد صحنه گردید . توپ های بی پس لگد ، توپ های کالیبر بزرگ و راکت ها از پاکستان سرا زیر گردید . اولین فیر راکت زمین به زمین در اوایل ۱۹۸۵ بسوی کابل شلیک گردید . در جولای ۱۹۸۵ ، مسعود یک پایگاه حکومتی را به اندازه یک غنند در پیشفور پنجشیر اشغال نمود . اولین بار بود که مجاهدین چنین یک پایگاه را تصرف کردند . تا آنگاه فقط مواضع کوهی

را به زور اشغال میکردند و مواضع بزرگتر پس از مذاکرات بانمیشروی
محصور شده ، تسلیم می گردید .

علی رغم افزایش قابلیت شوروی ها برای عملیات ضد چریکی و بلند
رفتن روحیه جنگی سربازان حکومتی نتایج کوتاه مدت نظامی پاس-بیر
انگیز بود . زیرا ساحات اراضی اکثراً پس گرفته میشد . اما دو تمایل
برای ستودن رستیزشوروی نفس راحتی به ارمغان آورد : اردوی کابل
به اهدستگی در اطراف يك هسته مستحکم سربازان حرفوی که در راسران
ها افسران حزب کمونیست که در شوروی تربیه شده و کثرت به فرار
مشتاق بودند . تجدید ساختمان گردید و تعداد ملیشای محلی که
از صفوف قبایل و اقوام بوسیله دولت استخدام می گردیدند ، افزایش
قابل ملاحظه کسب کرد .

از دیاد عملیات جنگی و ترس از تلافی جویی هوایی و تخریب ویرانی
بوسیله توپچی ، بسیاری از قریه جات نزدیک به شاهراه ها و شهرها
را داشت تا با کابل قرارداد عقد نمایند .

بدینگونه در اوایل ۱۹۸۶ مورال مجاهدین بصورت آشکارا
پائین بوده و اتباع ملکی ، که بطرز بسیار خوب مقاومت میکردند ، از جنگ
و مهاجرت ملیون ها انسان به ستوه آمدند . چرا در آن هنگام شوروی
نتوانست از این انکشافات نفع ببرد ؟

محصوره به جای جنگ چریکی :

هیچ يك از تعرض های مقیاس وسیع که توسط سربازان شوروی
صورت گرفت قادر نبود تا نیرومندی مجاهدین را برای همیشه خرد سازد

و هیچ گاه هم از سال ۱۹۷۹، که شش واقعه برای محو کردن چریک ها و اشغال اراضی از دست رفته صورت گرفت، دلیل هم در آنست که شوروی ها آماده گی نداشتند تا تلفات ضروری انسانی را متحمل شوند.

هر قدر هم تکتیک جنگی بهبود یافت، هدف جنگی شوروی پیروزی قطعی در میدان جنگ نبود بلکه له کردن و تجزیه کردن مجاهدین از طریق استراتژی غیر مستقیم طویل المدت بود که بر سه اصل استواری، داشت جنگ اصطکاک و تلافی جویانه، بستن سرحدات جهت سد کردن راه های تامین مجاهدین و بکار بردن فشار مستقیم بر پاکستان از طریق بهار دمان ها و عملیات تروریستی و نفوذ در جنبش مقاومت.

سه دلیل برای عدم موفقیت شوروی ها وجود دارد:

نخست: جنگ به صورت محاصره، با آنکه به مردم قیمت تمام شد، اما هیچگاه بطور سیستماتیک آغاز نیافت. مجاهدین حمایت کافی مردم را که منجر به ایجاد ۱۵۰۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰۰ جنگجو در تمام دوران جنگ شد، بدست آوردند.

دوم: سرحدات هیچگاه بطور موثر مسدود نگردید و هیچ گاه پاکستان قبل از خروج شوروی ها در مقابل آنها به مصالحه تن در نداد. ازینرو، کلید جهنده گی مجاهدین در حمایت خارجی بود که در سال ۱۹۸۶ به اوج خود رسید و در همین زمان بود که گریباچف تصمیم به خروج گرفت.

سوم: آرامش سازی و نفوذ در مجاهدین نتایج چشمگیری کسب نکرد.

اردوی شوروی به بهار دمان بدون تبعیض طهارات و توپچی در مناطق ملکی پرداخت تا آنها را از حمایت از چریکها باز دارد. این ها فقط برای آن کافی بود تا پایگاه های شوروی ها را از حملات مستقیم حفاظت

نماید اما کابل را قادر نساخت تا ساحات تحت کنترل خویش را توسعه
بخشد . بر علاوه حتی در جریان جنگ، شهرهای بزرگ مانند کندهار
و هرات زیر حملات مستقیم قرار گرفتند و حکومت ساحات بیرون شهر را
از دست داد .

تلفات جانی افراد ملکی فوق العاده بلند بود که از نفوس (۱۵
ملیونی) کشور در حدود يك ملیون کشته و سه ملیون مهاجر گردید . این
فرارها قسماً نتیجه تبدیل ساحات مسکونی به میدان جنگ (مانند
بخشهای پائینی در پنجشیر . ساحات غرب هرات در پغمان و شرق
کابل) بود که بهار دمان توپچی و هوایی سربازان شوروی باعث متروکیت
صد ها کیلومتر مربع در اطراف شهرها شد . شوروی ها پس از هر
حمله جداگانه مجاهدین حملات انتقام جویانه همه گیر را آغاز میکردند (۷) .
بخش دیگر از فرارها عبارت بود از ((اعتراض مهاجرتی)) که با
نزدیک شدن سربازان شوروی ها . شایعات و تجاوز از جانب تجاوز
گران در قوانین اسلامی و حفظ نوامیس و شرافت زنها تا شیر فراوان به
جای گذاشت . شور و هیجان (پانیک) با این حقیقت تقویت می گردید
که هجرت (یعنی ترك سرزمین خویش و رفتن به محل دیگر بر اساس
عقیده مذهبی) يك وظیفه مذهبی بوده و در اولین سالهای جنگ به
وسیله ملاها بران تا کید صورت میگرفت . این عامل نشان میدهد که
چگونه (۱۳ الی ۵) ملیون نفر از يك کشور مهاجر می شوند (۸) .

با آنکه تلفات ملکی ها اینقدر سنگین بود ، و علیرغم آنکه جنگ باعث
زیادترین مهاجرت پس از جنگ دوم جهانی گردید ، اما هیچکس نمیتواند
از جینوسید (کشتار همگانی) در افغانستان سخن بزند . ستراتیژی
نظامی شوروی محافظه کارانه بوده و بنظر می رسید که قصد داشت تا وقتی

باقی بماند که رژیم کابل قادر شود تا اردوي نیرومند را ایجاد نماید .
 پالیسی سیستماتیک برای بیجا ساختن مردم و یا ایجاد ((دهکده های ستراتیژیک)) (ملیتهای ستراتیژیک) یارینفوجی (مهاجرت سازی) وجود نداشت . در حقیقت مردم آزاد بودند تا از یک محل به محل دیگر بروند . تنها جوانان ازین حق محروم بودند . آنچه مایه تعجب است آنست که شوروي در ارتباط با مردم ملکی ستراتیژی خاص نداشت . پرو پا کند به حداقل بود و برای جلب قلوب و مغزها کوشش کمی صورت میگرفت . در حقیقت ، اردوي شوروي از ضروریات مردم افغان غافل بود .

شبکه استخباراتی : موفقیت خاد

شوروي در وجود خاد افغانستان (خدمات اطلاعات دولتی) که تا سال ۱۹۸۶ توسط نجیب الله و بعداً توسط جنرال یعقوبی رهبری می گردید (شبکه موثر استخباراتی را بوجود آورد که معلومات جاسوسی را با عملیات جنگی کوتاه مدت یکجا می ساخت .

موفقیت اساسی خاد در بکاربرد الكوي عنعنوي نفاق افکنی و استعمال مجاهدین پیشین بر ضد متحدین پیشین شان نهفته بود . در این ارتباط نخستین موفقیت صریح آنها عبارت بود از قتل ذبیح الله رهبر جمعیت اسلامی در شمال که يك تاجيك بود ، بوسیله يك ازبك که در حرکت انقلاب عضویت داشت .

جنگجویان بی علاقه به ملیشهای مستقل تبدیل گشتند که در بسیاری از ساحات ، نه در حمله بلکه در حفاظت ساحات از تقرب

مجاهدین، بسیار موثر بودند. از سال ۱۹۸۶ به بعد، این ملیشیا برای کمر بستن امنیتی نیروهای رژیم از جمله بهترین ها و گاهی حتی یگانه نیرو بشمار میرفتند.

از آغاز سال ۱۹۸۴، سربازان حکومتی و شوروی کمین‌های شبانه را بکمک وسایل تحت قرمز افزایش دادند. این کمین‌ها عمدتاً بر علیه کاروان‌های اکالات بکاربرده میشد. البته، عدم تناوب این عملیات همراه با طول ۱۵۰۰ کیلومتری سرحد پاکستان و کمبود پرسونل جهت تکمیل پوسته‌های راه‌های بزرگ - مجاهدین را قادر می‌ساخت که با مسئولیت‌نسبی از سرحدات عبور کنند. حتی در بدترین سال (۱۹۸۶) کمتر از یک سوم تسلیحات - که از پاکستان بطور قاچاق سرا زیر می‌گردید، در راه‌ها از بین رفت. مجاهدین به ندرت مجبور می‌گردیدند که از طرف شب راه پیمایی کنند. درخواست‌ها همراه با کاروان‌های عظیم حرکت کرده و صد ها میل را با مسئولیت می‌پیمودند. در ساحات تحت تسلط مجاهدین، جنگجویان مقاومت و رهبران آنها حتی در روز در قریه جات خویش باقی می‌ماندند. فقط بعد از ۱۹۸۴ آنها مجبور گردیدند که از تا شیر بهار دمان قریه جات را ترک کرده و پایگاه‌ها (مرکز یا قرارگاه) ایجاد نمایند. اما حتی همین قرارگاه جنگجویان به کارنیزون‌های می‌ماند تا به قرارگاه جنگجویان مخالف. همین احساس مسئولیت بصراحت بیانگر آنست که چقدر شوروی‌ها در جنگ ضد چریکی ضعیف بودند. بدون شك این کاستی، برای سرحدات عمده‌ترین عقب‌مانی شوروی‌ها بخصوص پس از افزایش کمک بی سابقه نظامی امریکایی‌ها در ۱۹۸۶، در جنگ بود.

شوروی‌ها برای جبران ناتوانی شان در ستر سرحدات، فشار

نیرو مندی بالایی تیو لوزی خالص متکی است . در محیط دانشگاه
نفوذ داشت . ارتباطات بین المللی اسلام گرایان در پاکستان و مصر
بوجود آمد . در دهه ۱۹۶۰ جماعت اسلام پاکستان برهمنی —
ابوالاعلی مودودی میکوشید تا سازمان مشابه را در کابل ایجاد
نماید . در حالیکه بعضی استادان فاکولته شرعیات دانشگاه کابل
که در مصر تحصیل نموده بودند ، اندیشه «ایاخوان المسلمین»
مصری را احیا کردند . مکاتب مذهبی که بوسیله وهابیان به سرما به
خصوص در پاکستان بنیان نهاده شد ، از دهه ۱۹۵۰ به بعد
ملاهای افغان را تربیه می نمود . در حالیکه صد ها روحانی
تشیع به نجف و کربلا می رفتند تا از ایت الله خویی، شریعت مداری
خمینی و باقر صدر بیاموزند . از همینرو مجاهدین در هسته جنگ
اسلام معاصر قرار داشتند .

معهدا عدم توانایی مجاهدین برای بدست گرفتن قدرت پس
از خروج عساکر شوروی ثابت ساخت که مبارزه طالبی اسلام قادر به غلبه
بر رقابت های طولانی قوم و ملی نیست . در حقیقت موج اسلام
به جای اینکه جنبش هماهنگ سیاسی بین المللی را بوجود بیاورد
تواریثاید یالوژیکی و ابعاد سیاسی را بین ایران و کشورهای عربی ،
جاه طلبی نظامی پاکستان و اختلافات قومی در خورده افغانستان
را سبب گردید . نتایج توسعه رقابت اسلام با تفاوت ها بین مذاهب
شیعه و سنی ، بویژه خلاف انتظار پراز خروج رورها ، عمیق تر
گردیده و از دیدگاه سیاسی واید یالوژیکی جهت رسیدن به هدف
مشترک لطمه وارد نمود . جنگ سرحد جنوبی شوروی را تضعیف
ساخت . هزاران افغان در شوروی زندگی مینمایند . هزاران مسلمان

هاي شان را بر پاکستان افزايش بخشيدند تا حمايت خویش را از مجاهدین پایان بخشد . میتود های معمولی نظامی و اعمال تروریستی جهت فشار بر پاکستان افزایش یافت، و در سال ۱۹۸۷ یعنی زمانی که تصمیم برای خروج گرفته شده بود ، به اوج خویش رسید . پراز ۱۹۸۷ هدف اصلی فقط قطع کمک ها برای مجاهدین بود و امتیاز بیشتری از پاکستان تقاضا نمی شد .

شوروی و خاد می کوشیدند تا قبایل مستقل اندیش پشتون در آن طرف سرحد را جهت برهم زدن راه های اکمالاتی مجاهدین تحریک نمایند . در کریم اجنسی . اقوام شیعه مذهب توری و و رکزایی بطور منظم علیه مجاهدین جنگ نمودند . در حالیکه در سال ۱۹۸۵ و ۱۹۸۶ طایفه کوکی خیل ، که در جنوب کوتل خیبر سکونت دارند ، در برابر ساختمان شاهراه مخالفت کردند که می توانست مورد استفاده چریک ها قرار بگیرد . البته ، توانندی نظامی پاکستان که بیشتر از آنچه شوروی ها به آن ارزش میداد ، سبب شد تا چنین مزاحمت هایی تحت کنترل آورده شود .

در فبروری ۱۹۸۷ طهارات افغانی کمپ های مهاجرین را در سرحد بمبارد مان کرد و بمبارد مان های پراکنده هوایی و انداخت های توپچی در تمام جریان سال ادامه یافت . از جولای الی نوامبر اعمال تروریستی همه گیر سبب قتل تقریباً ۳۰۰ نفر در شهر های پاکستان بشمول کراچی شد . احتمالاً به حوث عمل تلافی جویانه . اردوی پاکستان مجاهدین حزب اسلامی گلبدین حکمتیار را تشویق نمود تا در ساحه دریای پنج در تا جکستان (در مارچ و اپریل ۱۹۸۷) حمله نماید . بزرگترین موفقیت خاد در پاکستان همانا بمب گذاری در دیپوی

بزرگ مهمات در اسلام آباد در ماه اپریل ۱۹۸۹ بود .

نقطه عطف : ۱۹۸۶

در سال ۱۹۸۶ وقتی مجاهدین قادر بودند تا بدون ضایعات زیاد در برابر نیروهای شوروی مقاومت کرده و در عین زمان مقدار زیاد تسلیحات را تحت پروگرام مخفی CIA بدست آورند ، سیر حوادث کاملاً به نفع آنها تغییر خورد . تا مین تسلیحاتی از راکت های ۱۲۰ ملی متری زمین به زمین تا هاوانهای عین کالیبر و همچنان وسایل راد یوپی و تسلیحات مفلق مانند راکت های زمین بهوای نوع ستگر متشکل می شد .

صدها لاری مواد در جنوب و هزاران اسب در شمال امکان میداد ریزش سلاح ها به افغانستان ادامه یابد . این پروگرام تحت اداره سیا بوسیله اداره استخبارات نظامی پاکستان (ISI) که تا سال ۱۹۸۷ جنرال اختر ، سپس تاجون سال ۱۹۸۹ توسط جنرال حمید گل والی اگست سال ۱۹۹۰ بوسیله جنرال باز نشسته کالو و سپس توسط جنرال درانی اداره می گردید ، عملی میشد . توزیع این تسلیحات بر اساس رجحان سیاسی پاکستان مشخص می گردید . و از همین رو بیش از همه حزب بنیاد گرای گلبندین حکمتیار نفع می برد ، تا تیر همگانی ان همان از دیاد تلفات به حکومت افغان و سربازان شوروی بود .

مجاهدین در خزان ۱۹۸۶ برای نخستین بار راکت های — ستگر را مورد استفاده قرار دادند اما موثریت این راکت ها تا سال بعد محسوس نبود . و پس از تلفات سنگین بر طیارات شوروی در بهار ۱۹۸۷ امتیاز هوایی شوروی پایان یافت .

۹ در تابستان همین سال نیمی از فضای افغانستان از پرواز طیارات شوروی آزاد گشت . نیروهای مقاومت ساحات راکه پایگاه های اساسی آن در آن ها جابه جا بود از حملات هوایی مصئون ساختند . علاوه بر آن خطوط ارتباطی از پاکستان از امنیت بیشتری برخوردار گردید و نود فیصد محموله های تسلیحات که از پاکستان سرا زیر می گردید ، به محل مورد نظر میرسید .

در بهار سال ۱۹۸۶ . اسماعیل خان یکی از قوماندانان بزرگ مجاهدین . موفق شد تا از جمله چهار کمر بند امنیتی شهر هرات ، یکی آنرا از میان بردارد . پیچیده ترین عملیات ، مانند همیشه ، از جانب مسعود در شمال عملی گردید . ده ها پایگاه ستراتیژیک حکومت طوسی دو سال اشغال گردید . در میان این پایگاه ها ، قرارگاه فرقه نارین در نوامبر ۱۹۸۶ ، فرخارد راگست ۱۹۸۷ و کران منجان در اکتوبر ۱۹۸۷ شامل بودند .

چند تعرض که در سال ۱۹۸۷ از جانب شوروی ها صورت گرفت (مانند تعرض در اطراف قندهار در می و جون) فقط به همین مقصد بود تا به شهرهای بزرگ مجال نفس کشیدن داده شود . شوروی ها در صدد آن نشدند تا اراضی از دست رفته را در شمال شرق دوباره بدست آورند .

خروج شوروی ها ۱۹۸۸-۱۹۸۹

بدلیل اشفتگی وضع داخلی در اتحاد شوروی ، تصمیم برای خروج بزودی پس از به قدرت رسیدن میخائیل گربا چف اتخاذ گردید .

این تصمیم زاده مذاکرات نبوده بلکه فقط يك تصمیم داخلی بود . حتی قبل از توافقات ژینو در سال (۱۹۸۸) حکومت و نیروهای شوروی از مناطق آسیب پذیر بیرون کشیده شدند و یا پس از موفقیت محلی مجاهدین (مانند اشغال نهرین توسط مسعود) به حملات تلافی جویانه پرداختند . به تعقیب توافقات ژینو ، خروج شوروی ها در دو مرحله بین اگست ۱۹۸۸ و فبروری ۱۹۸۹ عملی گردید : این خروج دو مرحله داشت ، مرحله اولی بین ماه های می - جون ۱۹۸۸ و مرحله دوم در فبروری ۱۹۸۹ ، شوروی ها بصورت منظم بدون تحمل خساره ازجانب مجاهدین ، خارج گردیدند . خروج برعکس تعرض هم از لحاظ تکنیکی و هم از لحاظ سیاسی موافقانه بود .

انگیزات بعدی :

برخلاف انتظار ایالات متحده ، پس از خج شوروی ها کابل سقوط نکرد و جلال اباد در برابر يك حمله مجاهدین در ماه های مارچ الی می ۱۹۸۹ مقاومت نمود . حملات مجاهدین که در مارچ ۱۹۸۹ آغاز یافت ، با فرار کتلوی سربازان حکومتی همراه بود . و همین امر می توانست موفقیت بحساب آید بدون آن مجاهدین نه تنها توانستند تسلیحاتی و نه سازماندهی کافی داشتند تا شهر را موقفانه تحت محاصره درآورند . بعلمت خطای بزرگ سیاس (به قتل رساندن فراری های صفوف حکومت) و کم اهمیت دادن نیرومندی اردو ، حمله به شکست مواجه گردید و باعث بحران مورا ل بین اعضای گروپ های

جهادي و ایجاد اعتماد تازه به نیروهای حکومتی شد .

بعضی موفقیت‌های سریع مجاهدین ایالات متحده را واداشت تا از دسامبر ۱۹۸۸ الی جولای ۱۹۸۹ آنها را از لحاظ تسلیحات - تامین نماید . همزمان با آن ، اتحاد شوروی به رژیم کابل سلاح‌های پیشرفته مانند راکت‌های زمین به زمین سکاد را تسلیم دهد . این راکت‌ها تا ثیرات روانی شدیدی بالای مجاهدین داشت که جلال اباد را محاصره کرده بودند و طی چند هفته ۳۵۰ سکاد شلیک گردید . تا مین کابل توسط شوروی کمک‌های ایالات متحده کاهش یافت .

پیروتهای حکومت تکتیک و تسلیحات جدید را بکاربردند و در نتیجه موثریت سنگر کاهش یافت .

در جریان بهار سال ۱۹۸۸ ، حکومت بهترین قطعات خویش را از اطراف به کابل و جلال اباد عقب کشید و صد ها پوسترها به مجاهدین محلی واگذار گردید . مجاهدین تعدادی از مراکز ولایات بشمول اسعد اباد - بامیان و تالقان را تصرف کردند . اما خروج شوروی ها به وجه مشترک بین مجاهدین خاتمه بخشید .

بیش از این جهاد با جنگ آزاد بخش علیه متجاوز غیر مسلمان همراه نبود بلکه جنگ به جنگ داخلی بدل گردید که در آن از هم گسستگی عنعنوی جامعه ابعاد ایدئالوژیکی را تحت الشعاع قرار داد . مزید بر آن - مجاهدین (به استثنای مسعود) کمتر به جنگ معاصر چریکی دست یافتند و در عوض الگوهای جنگ‌های عنعنوی قبایلی را مورد استفاده قرار دادند . محک پیروزی برای چنین حالات تهدید دایمی بر دولت است نه تخریب آن .

بالاخره . ستراتیژی مطروحه ایالات متحده و استخبارات

پاکستان يك استراتیژی ناکام بود : این ستراتیژی دارای دو مرحله بود : نخست ، ایجاد يك حکومت موقت متکی برائتلاف احزاب سنی مستقر در پشاور و سپس به قدرت رساندن این حکومت از طریق حمله نظامی .

حکومت موقت افغان ، که به ابتکار ای . اس . ای و سفارت ایالات متحده ، مقیم اسلام آباد تا سپس گردید ، قادر نگردید تا يك الترناتیف سیاسی برای حکومت باشد و یا دارای چنان سیستم اداری باشد که پس از پیروزی مجاهدین بتواند افغانستان را اداره نماید (تنها عربستان سعودی — بحرین و مالیزیا این حکومت را برسمیت شناختند) . حکومت اولی عمدتاً از پشتوهای غلزا پی مشكل بود .

فارسی زبان ها از شمال کشور و پشتون های د رانی نمایندگان زیادی نداشتند . علیرغم برخورد اشتی جویانه ایران ، هیچ نماینده پی از اهل تشیع در این حکومت وجود نداشت . در شرا یطیکه عوام مل قومی نفوذ فوق العاده بر ابعاد اید یالوژیکی جنگ داشت ، این فقدان پایگاه قومی هرگونه موفقیت برای حکومت موقت را از بین می برد .

در عقب این حکومت نمایشی موقتی ، حزب افراطی اسلامی گلبدین حکمتیار از کمک های پاکستان و ایالات متحده بیشترین نفع را بدست می آورد . حزب اسلامی مورد حمایت ای . اس . ای — قرار داشت . اگر متخصصین ایالات متحده توانایی رژیم را بد رستی تخمین نکردند ، سیاست ایالات متحده تا اندازه زیاد مسئول عدم توانائی نظامی مجاهدین در سال ۱۹۸۹ میباشد . کوتاهی در تمایز قوماندانان نیرومند مجاهدین از افراطیون و عناصر مشکوک ، همراه با اعتماد کورکورانه بر ارزیابی های پاکستان باعث گردید تا پیروزی

قطعی (نا کامی اردوی شوروی برای بردن جنگ) به يك بن بست
طولانی بدل گردد .

در مارچ ۱۹۹۱ ، مجاهدین موفق شدند شهر خوست را
اشغال نمایند . این شهر از زمان آغاز جنگ در محاصره قرار داشت .
پیروزی در نتیجه حمایت غیر مستقیم اردوی پاکستان و ائتلاف حکمتیار
و جنرال تنی بدست آمد که از قبایل منطقه بود و از حمایت مستقیم
گارنیزون خوست برخوردار بود . اما این پیروزی کوچک —
نتوانست سیماي عمومی را تغییر دهد زیرا ائتلاف حکمتیار و تنی از —
حمایت مجاهدین بطور وسیع برخوردار نگردید . اشغال خوست
موقف پاکستان را در يك مذاکره سراسری برای صلح استحکام بخشید
اما به تنهایی نمی تواند توازن سیاسی و یا نظامی قدرت را متغییر
سازد .

فصل سوم

مناسبات مسکو-کابل

قبل از آنکه میخائیل گربا چف به قدرت برسد، مناسبات بین مسکو و رژیم کابل انقدر به منافع مسکو در افغانستان استوار نبود، بلکه بیشتر ملحوظات ایدئالوژیکی و تعبیر شوروی از به اصطلاح احزاب و دول مرفقی در جهان سوم در آن نقش داشت^{۱)}؛ بطور دقیق واضح نیست که کدام اشخاص ((کاردار)) پالیسی افغانان در مسکو بودند. اما میتوان گفت که :

- اردوی شوروی وظیفه تصمیم گیری سیاسی را بعدنداشتند
- مشاورین شوروی که به رژیم کابل در ایجاد دستگاه دولتی کمک می کردند، عمدتاً دستیاران دیپلماتیک بین المللی کمیته مرکزی حزب

کمونست اتحاد شوروي بودند .

— سیاست ارام سازي د راطراف کشور مسئوليت ك . ج . ب
بود که از طريق همتايان خاد عملی میگردد .

دو نمای بر شرف :

از سال ۱۹۸۹ تا سال ۱۹۸۵ ، تغییرات در رهبري اتحاد شوروي
تا ثیرات فوق العاده ، بر پالیسی افغانی مسکو وارد نیاورد . خطوط
ملی این سیاست در دوران زمامداری بر شرف مشخص گردیده بود . بر
اساس این پالیسی انقلاب افغان بدان علت برگشت ناپذیر محسوب
میگردد که بخش از تغییرات مرقی در ساختار جامعه پنداشته می شد
و مداخلات ((امپریالستی)) میتوانست آنها را به کندی مواجه سازد اما
متوقف کرده نمی توانست . حزب حاکم دموکراتیک خلق افغانستان به
عنوان ((حزب دموکراتیک انقلابی پیشاهنگ))^(۲) توصیف می شد . به
خاطر تا مین پیروزي انقلاب دواستقامت عمده مدنظر بود :
شوروي سازي ساحات تحت اداره حکومت (شهرهاي بزرگ)
و ارامش سازي محلات (بکاربرد میتود های عنعنوي جنگ های استعماري
که دران سران محلی با حکومت مرکزی ارتباط داشته باشند) . مذاکرات
با پاکستان ، ایران ایالات متحده در سال ۱۹۸۲ آغاز یافت . هدف
ازان دادن قانونیت به رژیم کابل بود نه رسیدن به حل سیاسی مسئله
موقف افغانستان در ارزیابی های ایدئالوژیکی کرملین دربار ملل مهم
باقی ماند ، گرچه بکاربرد اصطلاحات (ترمینولوژیها) دین زمینه
میتواند گویا باشد . حزب دموکراتیک خلق افغانستان در سخنرانی

هاي كنگره ۲۶ حزب كمونست شوروي مقام پانزدهم را داشت كه فقط بعد از چهارده حزب كمونست حاكم ردیف بندي شده بود . (۳)

۳- اصطلاح ((كشورست گيري سوسياليستی)) به ندرت توسط شوروي ها استعمال می گردید (۴) و افغانستان داراي همین خصوصیت بود (سیستم يك حزبی - انكشاف اقتصاد دولتی و موقف ضد امپریالستی) تحلیل گران شوروي و رهبران حزب دموكراتيك خلق افغانستان پس از به قدرت رسیدن كارمل در سال ۱۹۷۹ برای افغانستان این نمونه را توصیف می کردند : ((جبهه متحد)) كه ((توسط حزب پیشاهنگ)) رهبري گردیده و برای عملی شدن ((انقلاب ملی دموكراتيك)) عمل مینماید، این طرح در مقابل انقلاب پرولتري كه بوسیله خلقی ها تبلیغ می شد ، قرار داشت . در زمان كارمل تلاش صورت می گرفت تا حزب و دستگاه دولتی بر اساس سیستم رژیم هاي كمونستی ایجاد گردد، و اما این كوشش نیز وجود داشت تا در این سیستم در عرصه هاي اقتصادي مطابق عنعنات جامعه اصلا حاتی نیز بوجود آید . استراتیژی كارمل دو جهت داشت : استقرار حزب واحد و نهموند ، تصفیه شده و محجر كه بتواند اردو و دستگاه اداری حكومت را كنترول نماید ، و جلب حمایت بزرگان محلی از طریق جبهه ملی پدر وطن كه خود هیچگونه ایدئالوژی خاص نداشته و توسط اعضای حزب كمونست رهبري گردد .

تفسیر پادشاه شورویما از رقابت ملی و ن خربی :

وقتی اتحاد شوروي تجاوز نمود ، حزب دموكراتيك خلق به دو - فرکسیون منشعب گشته بود : اتحاد شوروي پس از سالها درك نمود كه

شوروي جهت کار به افغانستان رفتند و تبلیغات مجاهدین به سر زمین شوروي نفوذ کرد . ادامه جنگ افغان میتواند برای ادامه بیشتر نفوذ شوروي در آسیای میانه از طریق احیای هویت اسلامی و ملی، قومی آنها ناخوشایند باشد . جای شک نیست که جنگ باعث بیستاداری اسلام در آسیای میانه میگردد .

بلاخره نخستین در جنگ عبارت از آنست که در عقب تهاجمات اید یولوژیکی عوامل داخلی و خارجی کلید تصادمات منطقه ای است . در افغانستان رقابت های قومی و قبیله ای همیشه در بین مجاهدین وجود داشته است . با آنکه در زمان موجودیت شوروی ها این رقابت ها بوسیله هویت اسلامی در حاشیه قرار گرفته بود ، پراز خروج روس ها با آنکه جنگ تغییرات بزرگی در جامعه افغانستان بوجود آورده است این رقابت ها دوباره ظاهر گشت . به همین گونه جنگ تجسم از کالبد منطقه ای گرایش ها و تصادم ها بود . پاکستان بمنظور استحکام خویش در برابر هند از مجاهدین پشتیبانی مینمود نه در مقابله با مسکو . اردوي پاکستان میخواست از طریق کفد را ^{افغانستان} سیون پاکستان کمربند از — مسلمین سنی مذهب را بین شوروي هند و ایران ایجاد و رهبری نماید . برای این مقصد پاکستان گروه های قومی بنیاد گرای رادیکال پشتون را که در هر دو طرف مرز بین افغانستان و پاکستان زیست مینمایند بحیث وسیله بکار می برد، و بالای آنها نسبت به گروه های قومی شمال نفوذ بیشتر داشت . برعکس ایران در سیاست های خویش نسبت به اوضاع در افغانستان و آسیای مرکزی محتاط تر بود . ایران ارزو مند بود تا اقلیت های شیعه را تحت کنترل خویش داشته و آنها را در کوشش هایش برای تبدیل شدن به یک قدرت منطقه ای مورد

این انشعابانقدر اساس سیاسی نداشته بلکه بر اساسات قومی فرهنگی
بین پرچمی های اکثریت تحصیل یافته و شهر نشین فارسی زبان و خلقی
های عمدتاً پشتون و قبیلوی استوار است . اختلافات از این حقیقت سر
چشمه گرفت که خلقی ها در حزب وارد و اکثریت کسب کردند . اما همه
اعضای حزب خلق از حفیظ الله امین حمایت نمی کردند . شوروی ها ببرک
کارمل ، رهبر جناح پرچم را بوسیله جلب خلقی های ضد امین مانعند
کلابزوی ، و طنجار و مزدور یار به حکومت و بیرونی سیاسی ، تقویه
نمودند . اما سوءظن متقابل بین جناح ها در تمام دوران جنگ باقی
ماند ، و اکثریت منتج به جنگ های خونین بین انهامی گردید . سازمان
دموکراتیک جوانان افغانستان در سال ۱۹۸۰ تأسیس شد . درین سازمان
اطفال جلب گردیده و به انها آموزش نظامی داده شده و برای وظائف
نظامی و سیاسی استخدام می گردیدند ، و فادارترین اعضای این سازمان
جهت آموزش های شش ماهه تا چندین ساله به اتحاد شوروی فرستاده می
شدند . درحین بازگشت ، انها اکثریت به حیث افسر وارد خدمت وارد و
می گردیدند . ازینرو ، در سال ۱۹۸۷ بیش از ۶۰ فیصد اعضای حزب در
ارد و بودند که خود بیانگر این حقیقت است که چرا پس از خروج روسها
حکومت سقوط نکرد . اما این ساختار پیچیده حزب و طن نتوانست برای
روستاها مشرک گردد .

رژیم کابل در کوشش برای توسعه پایه های خویش شبکه از سازمان
های کلتوری و اجتماعی بشمول سازمان جوانان و زنان ، انجمن نویسندگان
و غیره را بوجود آورد . جبهه ملی پدر وطن اساسی ترین سازمان
اجتماعی بود که هدف از ان جلب بخش های غنعنوی جامعه بود که
بزرگان محلی را به صفت نماینده تعیین مینمود . در غیر این صورت تمام

این بخش‌ها بر ضد پرو پاگند های مارکسیستی مقاومت نشان می‌دادند پالیسی آرامش‌سازی بوسیله خاد نظارت می‌گردید . دستگاه خاد بـا رهبران محلی از طریق دادن امتیازات مادی و معنوی همکاری نموده و با استعمال دشمنی های قومی ، قبیله‌ای و حتی شخصی اهداف خود را عملی می‌نمود . بطور مثال می‌توان چنین وضعیت‌ها را در تصادمات بین قوماندانان تعلیم‌یافته ، جوان و متمدن مجاهدین بازمین‌داران محافظه‌کار و عنعنوی که بخاطر حفظ موقف خویش راغوا گرانه به جبهه پدرو وطن پیوسته ، مشاهده کرد . به هیچ صورت این پالیسی به منظور شناسایی سیاسی مخالفین نبود . بلکه هدف از آن استفاده از ساختار عنعنوی جامعه به مقاصد سیاسی کابل بود . جهت جلوگیری از تجرید سیاسی ، قبیله‌گری و اسلام به عنوان الگوی پذیرفته شده زنده گسی سیاسی و اجتماعی محسوب می‌گردید . در اپریل ۱۹۸۵ در پهلوی وزارت موجود اقوام و قبایل ، وزارت شئون اسلام نیز تأسیس گردید . علی‌الرغم افزایش عملیات نظامی شوروی‌ها طی سالهای ۱۹۸۴ - ۱۹۸۶ مجاهدین برای لغای دست‌آورد های حکومت به عملیات خویش ادامه دادند .

نجیب‌الله و مصالحه ملی :

نجیب‌الله رئیس خاد ، در بهار ۱۹۸۶ یعنی در زمان اعلام بازسازی و اتحاد شوروی ، منش عمومی حزب دیموکراتیک خلق افغانستان شد . حوادث به هیچ صورت تصادفی نبود^(۵) . نجیب‌الله آرامش‌سازی اطراف کشور را مهتر از استحکام حزب می‌پنداشت . اگر بهرک کارمل

الگو های عنعنوی را برای تعمیل قدرت خویش همراه با تاکید بر
ایدئولوژی بکار می بست . نجیب الله مفکوره ایجاد دستگاه نیرومند
دولتی را کنار گذاشت . این دستگاه دولتی فقط در چند شهر بزرگ عملی
شده بود . دعوی قدرت عنعنوی رهبران محلی را بشکل غیر ثابت و غیر
رسمی در سطح ملی و صورت واقعی در سطح محلی ، پذیرفت . این
رهبران بحیث دلالان بین دولت مرکزی و مردم محلات جدا شده از هم
عمل نمیدادند . این پالیسی نسبت به مدل های کلاسیک کمونیستی که
در مسکو نیز اعتبارش را از دست داده بود ، موثرتر واقع شد .

بر اساس این پالیسی در دسامبر ۱۹۸۶ پالیسی جدید مصالحه
مطرح گردید . تفاوت ها میان اقشار مرفعی و ارتجاعی جامعه افغانی
گذاشته نمی شد . تمام افغانها صرف نظر از عقاید ایدئولوژیکی و موقف
سیاسی و اجتماعی شان به حمایت از حکومت که اکنون حزب دموکراتیک
خلق افغانستان در آن اکثریت را تشکیل میداد ، دعوت گردیدند . پیش
ازین حزب بنام حزب کمونیست و یا پیش ازینک توصیف نمی گردید . —
بدین گونه مجاهدین بحیث مخالفین سیاسی واقعی ، نه وسیله نفوذ
قدرت های خارجی ، پذیرفته شدند . پروسه تخریب سوسیالیسم در نتیجه
تغییرات در مواضع قانون اساسی افغانستان عملی گردید ، اما رهبری
کشور بدون تغییر ماند . انقلاب افغان گام به گام از کرکتر توصیف شده
خویش دور شد . قبیله گری بحیث یک واقعیت اجتناب ناپذیر پذیرفته
شد . در سال ۱۹۸۶ لیدر یک قبیله کوچک حاجی محمد خملکی عوض
بیرک کارمل بحیث رئیس دولت برگزیده شد . لوی جرگه که نوامبر ۱۹۸۷
دایر شد تغییرات مرفعی را بشمول لغو کلمه دموکراتیک از نام دولت در
قانون اساسی بوجود آورد . اسلام بحیث دین رسمی پذیرفته شد .

احزاب موجود اند . د راولین کنفرانس حزبی د راکتوبر ۱۹۸۷ نجوبالله
حتی اعلام کرد که حزب وي هیچگاه کمونیست نبوده است . نخست وزیر
غیر حزبی حسن شرق ، د رجون ۱۹۸۸ تعیین شد . تغییرات
کوچکی نیز بمیان آمد . بطور مثال بیرق سرخ لغو شد و روزنامه ها
تغییر نام کردند . کابل نیو تایمز به کابل تایمز تعویض شد و حقیقت
انقلاب ثور بنام پیام یاد شد .

این تغییرات تأثیرات غیر منتظره د رقبال داشت . مصالحه تشنج
د ر د رون حزب را افزایش بخشید . فرکسیون طرفدار ببرک که مخالفان
بودند به مجاهدین فرصت تازه دادند ، د ر حالیکه خلقی های تند رو
بالغای سیستم یک حزبی بر رو سها اشفته بودند .

رژیم پس از خروج شوروی :

علی الرغم تشنجات داخلی ، خروج شوروی ها حزب دموکراتیک
خلق افغانستان را وا داشت تا ولو موقتی هم ، متحد گردد . نجوبالله
د رین مرحله طوفانی برای وحدت حزب نقش کلیدی بازی کرد . اما
پالیسی طویل المدت وي بدین استقامت بود تا پایگاه سیاسی رژیم را از
طریق محدود ساختن جناح خلق و تبدیل حزب دموکراتیک خلق به
یک حزب غیر کمونیستی ، توسعه بخشد . این کار بایستی از طریق
غیر ایدئولوژی ساختن سیاست افغانی و ظهور دشمنیهای قومی که پس از
خروج شوروی ها شدت کسب کرد ، صورت می گرفت .
سید محمد گلابزوي ، وزیر داخله از جناح خلق ، د ر ۱۹۸۸
بر کار شد . د ر حالیکه پرچمی ها و طرفداران امین که قبلاً زندانی

و یا تبعید بودند ، رها شدند . در فبروري ۱۹۸۹ حکومت حسن شرق منحل ساخته شد . دو شخصیت حزب پرچم دوباره تقرر یافتند . در فبروري ۱۹۸۹ سلطان علی کشتمند صدراعظم تعیین شد و محمود برهالی ، برادر بېرك کارمل در جولای همان سال بحیث معاون اول - صدراعظم مقرر گردید . در عین زمان ، رژیم گروههای پیشین مائوئیستی را در اطراف خود جمع کرد . مانند سازمان انقلابی زحمتکشان افغانستان، و شخصیت های مشهور عنعنوی مانند فضل الحق خالقیار در هرات و - مسئول فرقه اسماعلیه منصور کیهان در بغلان . و از لیدران مجاهدین - مانند امر سید احمد در هرات به مقامات دولتی تقرر یافتند . بعضی از فیکورهای تبعیدی به کابل مسافرت کردند . ارتباط با پادشاه سابق محمد ظاهر و حتی بعضی از رهبران مجاهدین در پشاور ، برقرار گردید . نیروهای حکومتی از بخش بزرگ اطراف کشور عقب کشیده شد و حاکمیت مجاهدین بطرزد و فاکتور (بالاقوه) پذیرفته شد .

این حرکات همراه با تهدید مجاهدین در ۱۹۹۰ باعث خشم خلقی های تند رو گردید . کودتای سر بسته در دسامبر ۱۹۸۹ ابلوا - گری اشکار شهناز تنی وزیر دفاع را در ۶ ماه ۱۹۹۰ به دنبال داشت ، که در ظرف ۲۴ ساعت سرکوب گردید . ارتباط بین تنی و خلقی و رهبریتند رو مجاهدین ، گلبندین حکمتیار ، ممکن است غیر عادی جلوه نماید . اماچهار عامل در آن نقش داشت :

۱ - گذشته مظنون حکمتیار (او احتمالاً با کمونست ها ارتباط

داشت) (۹)

۲ - وابستگی های قومی .

تمام توطیه گران از قوم غلجا یی و پشتونهای شرقی اند .

۳ - رنگ باختگی ابعاد اید یا لوزیکی و روحیه جهاد ، امکان داد تا وابستگی های قومی دوباره ظهور کند .

۴ - نزدیکی حل سیاسی ، بنیاد گرایان هردو طرف رادیک وضع مشکل قرار داد زیرا چنین توافقی میانه رو های هردو طرف را دربر خواهد گرفت .

پس از کودتا ، نجیب الله عنان را رها کرد تا رهبران کهن حزب دموکراتیک خلق افغانستان را طرد نماید . جنرال تنی و پادشاه گل وفادار (یکی از طراحان کودتای ۱۹۷۸) در پاکستان به حزب اسلام پیوستند . اسد الله سروری ، نخستین رئیس دستگاه پولیس مخفی حزب دموکراتیک خلق در هند پناهگامیافت . سلیمان لایق ، وزیر اقوام و قباایل ، برکنار گردید . دستگیر پنجشیری (سابق عضو بیرونی سیاسی) زندانی شد . این تصفیه کاری وسیع و با اهمیت بوده و صالح محمد زیری (سابق رئیس جبهه پدر وطن که در ۱۹۸۹ - سبک و ش گردید) و اسمعیل دانش (وزیر تحصیلات که در جولای ۱۹۸۹ سبک و ش شد) را در بر گرفت . سایر بنیان گذاران حزب دموکراتیک خلق و نهی از شرکت کنندگان کودتای ۱۹۷۸ کتارزده شد .

در ۷ می ۱۹۹۰ سلطان علی (کشتند) معاون اول رئیس جمهور مقرر شد و فضل الحق خالقیار نخست وزیر افغانستان تعیین شد . تنها اعضای حزب دموکراتیک خلق که در پست های حکومتی باقی ماندند عبارت بود از نجیب الله ، کشتند ، و طنجار (وزیر دفاع) از جمله سه عضو مهم تنها نجیب الله پشتون بود : کشتند شیعه است و خالقیار سنی و دری زبان . با آنکه نجیب الله غلجایی است اما باد رانی

ها ارتباط نزدیک فامیلی دارد . بدینگونه توازن سیاسی و قوم‌رژیم تغییر یافت . این امر سبب شد تا برای میانه روی و مخالفین غیر غلجایی پشتون قابل پذیرش بیشتر باشد . در حالیکه ائتلاف مستقر در پشاور ائتلاف غلجایی است . زیرا مخصوصاً خلق‌ها پیوسته به آنها غلجایی و یا پشتونهای شرق کشور (مانند تنی) بوده و در اطراف بنیاد گرای مانند گلبدین حکمتیار و تنی جمعی شده‌اند . نقطه اوج این تغییرات همانا در جولای ۱۹۹۰ است که حزب دموکراتیک خلق به حزب وطن تبدیل نام کرد و اذاهارامادگی نمود تا در انتخابات بات‌همکانس و مستقیم شرکت ورزد .

سیرات عقب‌نشینی شوروی :

سیاست آرامش سازی و سیاست شوروی سازی رد پای پیدا نمود . تغییرات توسط همان اشخاص، تحقق یافت که انقلاب نخستین را عملی کرده بودند . در قسمت آرام سازی ، پس از خروج شوروی‌ها جنگ ویرانگر کم شد ، و حتی اگر حکومت برای توسعه قانونیت، خویشکوتاه‌ن کرد ، و قسمت اعظم کشور بوسیله قوماندانان محلی اداره می‌گردید که تماس‌های شان را با مجاهدین حفظ می‌کردند ، مع هذا جنگ علیه رژیم را متوقف ساختند . عزیمت سربازان شوروی قانونیت سیاسی رژیم کابل را افزایش بخشید . با آنکه رژیم هنوز نتوانست در بخش مذهبی قانونیت کسب کند اما تبلیغات و ها بیت توسط آنانیکه بوسیله پاکستان ، عربستان و آمریکا

حمایه می کردند^(۷)، میتواند نجیب‌الله را نزد مردم افغانستان از لحاظ مذهب با اعتبار جلوه دهد.

پروگرام شوروی^{سازی} در کابل و در شهرهای شمال کشور مانند مزارشرف موفّقانه بود. این پروسه نه به اساس جلب مردم به ایدئالوژی مارکسیستی، بلکه از طریق اتخاذ زندگی شوروی یا بهتر گفته شود، زندگی روس، توسط نسل جوان، عملی می‌گردید. هزاران محصل افغانی در شوروی آموزش دیدند (۸) و زبان روسی زبان آموزش ساینس و تکنالوژی گردید. نفوذ شوروی افغانستان را به حالت آورد، که می‌توان آنرا ((کلتور غریبی سازی)) نام گذاشت که هدف از آن بیشتر مقابله با بنیاد گرایین اسلام بود تا سیاس سازی ایدئالوژیکی. طبقه جدید متوسط در کابل ظهور کرد که تمایل داشت تا شیوه زندگی غریبی و یا روسی را به پذیرد. خوردن مشروبات، آزادی زنها و ترک عبادات مذهبی، بسیاری از این طبقه متوسط تحصیل یافته گان شوروی بوده و طرق زندگی شوروی را اتخاذ و در صورت مهاجرت به مشکل گرفتار می‌ایند. بناء آنها مجبور بودند تا در کشورشان باقی بمانند.

ارتباط اقتصادی بین اتحاد شوروی و افغانستان يك فاکتور قابل تأمل است. البته مقدار خسارات که در نتیجه جنگ به میان آمده و احیای مارکیت‌های آزاد اقتصادی این امر را نامتحمّل می‌سازد که عوامل اقتصادی چنان ادامه یابد که افغانستان را به شوروی وابسته نگه دارد و اقتصادي در اتحاد شوروی بر این وابستگی تاثير ویژه دارد. شوروی^{بخصوص تترلات} سازی شهرها، از طریق ایجاد طبقه متوسط، از يك جانب شکاف میان دهقانان و مهاجرین را افزایش داده و از جانب دیگر شکاف بین

روستا ثمان و شهر نشینان را عمیق ساخته است . تغییرات سوسیولوژیکی عمده ترین میراث شورویها در افغانستان است .
در واقعیت . با آنکه آرامش سازی در ارتباط احزاب جهادی و قوماندانان بزرگ موفقانه نبوده است، اما با قوماندانان کوچک محلی تا ثمراتی به جای گذاشت که با جنگ را قطع کردند و یا به رژیم پیوستند . عدم مخالفت آنها و عامل داشته است .

۱ - حمایت پاکستان و ایالت متحده از حکومت موقت و حزب حکمتیار در مقابل قوماندانان .

۲ - مهارت نجیب الله جهت استفاده از خروج شورویها برای معرفی کردن خویش بحیث نشنلست میانه رو و تضعیف موضع حزب و انقلاب در مقابل نمونه های قدرت محلی .
(بالقوه) در هزاره جات ، اطراف هرات - مزار شریف ، کدهار و غزنی عملی گردید و راه های اساسی بازنگهداشته شد .

پارا دو کس در آنست که خروج شورویها بسیاری از قوماندانان مجاهدین را تشویع کرد تا سلاح شان را به زمین گذاشته و با رژیم غیر تهدید کننده ، و غیر ایدئالوژیکی با مذاکره را باز کنند .

پروهای خارجی

با آنکه تجاوز شوروي به افغانستان تها رزي از تصادم بين شرق و غرب بود ، بايد تاکيد ورزید که قدرت های منطقوي صف بنسدي خود را به منظور بدست آوردن اهداف منطقوي خویش ایجاد کردند ، و نخواستند تا وسیله دست قدرت های بزرگ شوند . این امر توازن شکننده منطقوي را بين قدرت های متضاد مانند پاکستان ، هند عربستان سعودي بر ملا ساخت که هر کدام انها اهداف متفاوت را - تعقيب مینمودند . این دو عامل با این حقیقت پیچیده تر شد که رشد عمومی احیای اسلامی که در دهه (۱۹۷۰) آغاز یافته بود بالاي جنگ اثر گذاشت . در دهه (۱۹۹۰) جوانب اسلامی و منطقوي پرابلم ها براسیای مرکزي ، بطور کل ، طوري اثر گذاشت که مورد توجه قرار گرفته و مفکوره تصادم شرق و غرب را تحت شعاع قرار داد .

استفاده قرار دهد در حالیکه نمیخواست با شوروی علناً در تضاد قرار گیرد .

ایران ترجیح میداد تا انقلاب اسلامی در افغانستان به پیروزی برسد و در مبارزه مجاهدین علیه شوروی ها کمترین نظامی مینمود . اما ترس از نفوذ ایران عربستان سعودی را مانند پاکستان تشویق نمود تا احزاب بنیاد گرای سنی را در بین اقوام پشتون حمایت نموده و افغان های دری زبان بشمول سنی های ازبک را در حاشیه قرار بدهد . از همین رو رقابت بین قدرت های منطقه ای برای قومی در جنوب اتحاد شوروی را در زمانی تشدید بخشید که تفرقه ها ثبات در آسیای مرکزی را لرزان ساخت . از آنجا یکسره حد اقل سه گروه قومی افغان در اتحاد شوروی زندگی می نمایند (ازبکها ، ترکمنها ، تاجیکها) باعث قومی در آسیای مرکزی میتواند منتج به تشنج در مرز های موجود ، بویژه باعث تضعیف کنترل مسکو در منطقه و ادامه جنگ داخلی در افغانستان گردد .

مقاله هَذَا جنگ افغان - شوروی را در حالت تغییرات وسیع در مناسبات بین المللی ، اضطلال قدرت مرکزی شوروی و قیام های اسلامی در آسیای مرکزی شوروی مورد مطالعه قرار میدهد . بایستی تا ثیرات نهادم را در سیاست خارجی شوروی و هم چنان بر تقسیم بندی عنعنوی جامعه افغانی مورد مطالعه قرار داد . تحولات جنگ پس از خروج شوروی ها این فرصت را مساعد میسازد تا و سایل در نقش قدرت های منطقه ای و نیرو های محلی را در آینده افغانستان بطور اخص ، و آسیای مرکزی بطور کل ، تا مینماید .

اتحاد شوروی بربری تصادم :

از همان آغاز جنگ شوروی ها ارزو داشتند تا از ((حوا د ث ویتنام)) اجتناب ورزند . آنها میخواستند که جنگ در سطح پائین و سطح محلی باقیمانده و از هر نوع اشاعه یا سرزهر شدن به کشور های همجوار دوری جسته شود . من این پالیسی را ((فرضیه افغانی)) نام گذاری می نمایم .

بر خلاف فرانسه در الجزایر و آمریکا در ویتنام ، شوروی ها توانایی نگهداری بهترین قطعات خویش را برای سالیان متحدی در افغانستان نداشتند ، زیرا بقای امپراتوری آن ها وابسته به وجود دیت نظامی اتحاد ر کشورهای تحت سلطه آن بود . شوروی ها در افغانستان نسبت به عملیات نظامی ، تکتیک و سترا تژی جنگی ، خیلی محتاط بودند .

اتحاد ر طی ده سال جنگ نکوشیدند تا اردوی ضد چریکی موثر را ایجاد نمایند . چنین تصمیمی را باید از نگاه سیاسی مورد ارزیابی قرار داد . لا قیدی اردوی که در افغانستان قرار داشت ، احتمالاً در این تصمیم نقش داشته است . (۱)

حفظ جنگ به سطح پائین به معنی در نظر گرفتن مقدار سربازان و همچنان بهای انسانی ، اقتصادی ، سیاسی و دیپلماتیکی در جنگ است . بطور مشخص ، این امر به معنی موجودیت حدود — ۱۱۵۰۰۰ سرباز شوروی در افغانستان ، و عدم حملات جنگی به

داخل پاکستان، و حد اقل معیوبین (و از همینرو عدم تعرضات سنگین و مکرر زمینی)، عدم توسعه تجرید دیپلماتیکی و مهارت از همه استحکام رژیم کابل از لحاظ نظامی و سیاسی بمنظور کاهش بخشیدن و دخالت مستقیم سربازان شوروی و قانونیت بخشیدن رژیم در ملل متحد میباشد .

در حقیقت، شوروی برای شناسایی سیاسی و دیپلماتیک حکومت افغانستان تلاشهای را بکار بست . تا سال ۱۹۸۶ آنها به مذاکرات غیر مستقیم بین کابل و اسلام آباد در ژینو انتظار کشیده و اربزو داشتند که عاقبت الا مر پاکستان به مذاکرات مستقیم خواهد پرداخت . شوروی ها برای تطابق با این سیاست سه اشتراک را مرتکب شدند :

نخست " کم گرفتن نیرومندی مجاهدین " . دوم خموشی رهبر پاکستان جنرال ضیا " و سوم ، نیرومندی ملی گرایان (نشنلزم) افغانی که به رژیم امکان نداد تا به حمایت شوروی پایگاه خویش را توسعه بخشد . خروج سربازان شوروی، مرگ ضیا " الحق در اگست ۱۹۸۸ و شناسایی مجاهدین بوسیله کابل و مسکو بحیث نیروی قانونمند سیاسی به مسکو کمک کرد تا ازین بن بست بدر آید . پس از آنکه تصمیم برای خروج اتخاذ گردید، شوروی ها به اهداف بسیار عادی چشم دوختند : یعنی تا " مین سهم بیشتر ممکن در قدرت برای حزب دموکراتیک خلق در یک حکومت ائتلافی ((بانبروهای مسلح اپوزیسیون)) . مسکو به یک افغانستان با ثبات دل بسته بود که منافع ستراتیژیکی اش را تا " مین نموده و در سرحدات جنوبی اش یک کشور دوست از لحاظ تدا فعی با شـــد .

چرا شوروی ناخارج شده ؟

قضیه افغانستان غیر قابل تحمل از اب بد را مد • با آنکه هزینه ها ی در گهري شوروي در افغانستان در سال ۱۹۸۵ تغییر نیافت ، اما این هزینه ها در روشنائی پالیسی جدید شوروي غیر قابل تحمل گشت حدود مصارف برای تجاوز که بر ژئف در نظر گرفته بود • با آنکه به حد اقل بود ، برای گرباچف بیش از اندازه بود •

سروصدای شوروي ها بلند شد و در روشنائی ((تعرض افسونگر)) که بوسیله غرب هدایت میگردد ، جنگ مورد اعتراض فزاینده قرار گرفت •

افغانستان و پولند در دهه ۱۹۸۰ به محلات فریاد های ضد شوروي مبدل گشته و انکشور را از سود بردن از موضع صلح جویی محروم ساختند •

بوللوه لاقیدی فزاینده در برابر سبسا یدی غیر موثر به حکومت کویا و ویتنام هزینه های مصرفی برای جنگ افغانستان را بیهوده تر ساخت • (۲۰)

احتمالاً تصمیم برای خروج از افغانستان در بهار ۱۹۸۶ یعنی پس از پایان سال تعرض ، اتخاذ گردید • در سالهای ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷ شوروي اعلا میه های متضادی را در باره این موضوع به نشر سپرد • در حالیکه موقف مقامات رسمی که گناه جنگ را به دوش مداخلات خارجی میانداختند تغییر نه پذیرفت • کما یاتی در باره ارزو مندی جهت خروج

شنیده می شد . گرباچف در بیانیه اش در ولادی وستوک به تاریخ ۲۸ جولای ۱۹۸۶ وعده داد که شش غند را از افغانستان بیرون — بکشد . البته تصمیم برای ترك افغانستان در بیانیه گرباچف به تاریخ ۸ فبروری ۱۹۸۸ یعنی دو سال بعد تر اعلام شد . او گفت خروج قوا در ظرف دو ماه صورت خواهد گرفت و اتحاد شوروی به کدام رژیم خاص، متعهد نیست اما هر حکومت مستقل، بی طرف و غیر منسلک افغانی را به رسمیت خواهد شناخت . مسکو ترجیح می دهد که آن نوع مناسبات را که با رژیم های گذشته داشت احیا نماید . و بیش از پیش متعهد نیست ((انقلاب سوسیالیستی)) جدید را حمایت نماید .

پالیسی جدید شوروی :

برای مسکو حل مسئله افغانستان نمونه بود برای حل تصادمات در جهان سوم . احزاب کمونیستی و مترقی محلی تشویق میگردید تا از الویت های پایداری بالوژیکی صرف نظر نموده و در چوکات مصالحه ملی با مخالفین خویش یا با مذاکره بکشایند . مسکو هنوز هم به متحدین سیاسی خویش نقش رهبری میکنند و میخواهد اما این نقش را به قیمت مداخلات نظامی شوروی هانم نخواهد . در حقیقت، اتحاد شوروی از ملحوظات اید بالوژیکی صرف نظر نموده و از روند حفظ نفوذ سیاسی و حفاظت منافع اساسی ستراتیژیک خویش می باشد . در زمان خروج مسکو امیدوار بقای حکومت نجیب الله نبود^(۳) و فقط میخواست همانقدر فرصت کمایی کند که قبل از سقوط رژیم نیروهای شوروی از سرحد عبور نمایند .

سیاست شوروی برای آینه:

بقای رژیم ———— غیر منتظره و خوشایند برای شوروی بود .
ستراتژی شوروی بر فورمول يك ائتلاف ثابت و طولانی مدت اتکا داشته
که در آن سهم نیروهای مختلف بر اساس توازن داخلی قدرت استوار
بوده و نقش بیشتر به حزب دموکراتیک خلق افغانستان داده شود . در
پلان طولی مدت ، شوروی قصد داشت که ساختار اقتصادی افغانستان
ن را به حالت درآورد که انکشاف آن به همکاری با همسایه شمالی متکی
گردد . همچنان مسکو قصد داشت که تأثیرات کلتوری اثر را بر کابل
تحویل نماید و این عمل از طریق محصلین که از گذشته های دور در اتحاد
شوروی تحصیل می کردند ، عملی میشد .
مسکو حد اقل الی سال ۱۹۹۰ مقدار زیادی کمک های اقتصادی
و نظامی را به رژیم کابل داد . در همین سال تحویل و هج گاز و نفت
به علت کمبود های داخلی در اتحاد شوروی کاهش یافت .
اما تأمینات تسلیحاتی از تانک و وسایل زرهی که از آلمان شرق عقب
کشیده شده بود الی راکت های سکاد ادامه یافت . در حقیقت احتمالاً
افغانستان یگانه کشوری است که تا هنوز از کمک های رایگان نظامی
اتحاد شوروی نفع می برد . اندازه کمک های نظامی و اقتصادی را به
مشکل می توان تخمین نمود زیرا آمار قابل اعتبار نبوده و از جانب دیگر
ارزش تسلیحات مانند تانک به شکل تخمین زده میشود .

ایالات متحده آمریکا

امریکا و تحب اور

انکشاف سیاست ایالات متحده درباره افغانستان به همگان معلوم است و در اینجا مورد بحث قرار نمی گیرد . البته پالیسی ها و حوادث کلیدی پهلوی هم گذاشته خواهد شد تا نشان داده شود که چگونه تعبیرات ایالات متحده از مقاصد شوروی با ارزیابی های مسکو از هزینه ها و مفاد درگیری اش در مسئله افغانستان ، از هم متفاوت بوده است . و هم چنان روی عملکرد های ایالات متحده آمریکا که بر امنیت کابل درگیری مسکو و امنیت منطقوی ، موثر است ، روشنی انداخته شود .

افغانستان برای واشنگتن موضوع مطالعه امپریالیزم شوروی بود . کار تر خود را متعهد به فعالیت های دفاعی جهت حمایت از خلیج و تقویه پاکستان میدانست . (۴)

اداره ریگن پالیسی ((کم مصرف)) را بکاربرد . تیوری این اداره عبارت از آن بود که رژیم های کمونیست در جهان سوم میتوانند سرنگون ساخته شود ، اگر قیام های محلی یا ((جنگجویان آزادی)) مورد حمایت قرار بگیرند . تصمیم بر عملی ساختن این سیاست در — افغانستان تحت فشار نمایندگان کنگرس در سال ۱۹۸۴ اتخاذ گردید .

برای هر دو رئیس جمهور ، پرنسپ ها بر ابعاد روابط شرق و غرب استوار بوده و به موضوعات ملی و یا منطقوی کمتر توجه صورت

میگرفت .

در عرصه قانونگذاری ، در کنگرس طرفداران مسئله افغانستان
نیرومند تر گردید و پیر از سال ۱۹۸۴ نفوذ ویژه کسب میکرد .
افغانستان برای محافظه کاران و لیبرال ها در هر دو حزب ایالات
متحده موضوع ایدئال همکاری بود و کاملاً با وضعیت کانتر اوپونیتا فرق
داشت .

بر خلاف قصر سفید و سی ای ای که نمیخواستند مسئله شدت
کسب نماید ، فقط تحت فشار کنگرس بود که تصمیم برای کمک به
مجاهدین اتخاذ گردید . طوریکه در اعلامیه سونگاز در اکتوبر ۱۹۸۴
اعلام شده است مجاهدین ((در جنگ نباید نابود شوند بلکه بزنند
شوند)) .

قبل از سال ۱۹۸۴ ، کمک امریکایی ها به مجاهدین به سطح
نازل باقیماند (سالانه (۵۰) ملیون دالر . و در سال مالی ۱۹۸۴
به ۱۲۲ ملیون دالر افزایش یافت) . در سال ۱۹۸۵ ، بر اساس
تصمیم دایرکتیف ۱۶۶ ، امنیت ملی که در ماه اپریل بوسیله رئیس
جمهور ریگن به امضاء رسید^(۵) ، کمک نظامی ایالات متحده به مجاهدین
در سال مالی ۱۹۸۶ به ۴۷۰ ملیون دالر و در سال مالی ۱۹۸۷ به
۶۳۰ ملیون دالر افزایش یافت^(۶) . مزید بر آن ، موسسه انکشاف بین
المللی ایالات متحده امریکا پروگرام ((غیر جنگی)) را آغاز نمود که در
سال مالی ۱۹۸۸ به ۴۰ ملیون دالر رسید^(۷) .

اداره امریکا ترجیح داد که مقاومت نظامی مجاهدین را با
عملیات مخفی که بوسیله اداره اطلاعات امریکا ((سی . ای . ای))
سر و صورت داده می شد ، مورد حمایت قرار بدهد . وقتی در -

سال ۱۹۸۵ تصمیم گرفته شد تا به مجاهدین برای بردن جنگ کمک شود هدف تنها تضعیف ساختن شوروی نبود ، بلکه هدف سیاسی در آن نهفته بود ، که مجاهدین تشویق گردند تا هویت واحد سیاسی کسی نمایند تا بتواند درباره قانونیت رژیم کابل چلنجی به حساب آیند البته به دلیل آنکه واشنگتن نمیخواست بطور مستقیم در مسئله افغانستان مداخله کند ، طرح غیر مستقیم را اختراع نمود :

مؤسسه انکشاف بین المللی ایالات متحده آمریکا صلاحیت یافت تا ساختار اداری نورس مجاهدین را در پشاور استعانت نموده و به مجرد آنکه پاکستان چراغ سبز را نشان بدهد ، این ساختار به حکومت موقت تبدیل گردد . پس از سال ۱۹۸۸ مؤسسه انکشاف بین المللی ایالات متحده از طریق کمک پولی کوشید تا ساختار واحد اداری مجاهدین را بوجود بیاورد . اما خود مجاهدین برای سازماندهی چنین تشکیلاتی کمتر علاقه نشان میدادند . در سال ۱۹۸۹ یک ساختار بهیروکراتیک ، نا سالم و غیر موثر به نام ((حکومت موقت افغانستان)) زاده شد .

در پالیسی های ایالات متحده در جنوب آسیا افغانستان خلعت سنگین را کسب کرد که سایر مسایل به شمول انتشار اسلحه اتمی و مناسبات آمریکا - هند را تحت شعاع قرار داد . تعدیل سینگستن که در سال ۱۹۸۲ از طرف کنگرس برای جلوگیری از انتشار اتمی تصویب گردید ، بکنار گذاشته شد ، تا به اردوی پاکستان تسلیحات فرستاده شود . و با آنکه واضح بود که اسلام آباد بسوی ساختن سلاح های اتمی حرکت میکرد ، به اردوی پاکستان سلاح ها تسلیم داده شد . این کار در زمانی که ایالات متحده میخواست با راجهو گاندی دست

اورد سیاسی داشته باشد ، هند را در مضیقه قرار میداد .

عملیات مخفی ایالات متحده ، موفقیت عدم موفقیت

هر دو رئیس جمهور ، جی کارتر و رونالد ریگن به سی . ای . ای هدایت دادند تا مجاهدین را به طور غیرعلنی مسلح بسازند . پالیسی سی . ای . ای بسیار محتاطانه بود . و پرنسپ های ثابت استوار بود . پرنسپ اول - باید از هرگونه دخالت مستقیم در توزیع سلاح و یاد ر سیاست های داخلی مجاهدین اجتناب گردیده و در عوض به ای . اس . ای پاکستان اجازه داده شود تا کمک شوندگان و سیاست های داخلی مجاهدین را تنظیم نماید . پرنسپ دوم - تئوری تردید قابل پذیرش ، یعنی تحویلدهی تسلیحات ساخت شوروی و یا دیزاین شوروی که بتوان هر نوع دیدخل مستقیم را انکار نمود . پرنسپ سوم - عبارت بود از عدم تأمین تسلیحات از یک حدود معین که ممکن بود سبب حملات تلافی جویانه شوروی در پاکستان گردد . - احتیاط ، محدودیت تا مین تسلیحات الی سال ۱۹۸۵ ادامه یافت فقط تحت فشار کنگرس بود که سی . ای . ای - ای دو پرنسپ اخیرالذکر را در سال ۱۹۸۵ تغییر داد و تسلیحات ساخت آمریکا بشمول راکت های ستگر را برای اولین بار به مجاهدین داد^۱ . سی . ای . ای - ای بر پرنسپ اولی متعهد بود و این خود در حقیقت امر عملیات را بسی نتیجه میساخت زیرا تسلیحات به جای آنکه بدست جنگجویان نیرومند برسد از ترس انتقام جویی تصادفی پس از خروج شورویها ، در بین مجاهدین توزیع نمی گردید و ذخیره می شد . در حالات دیگر این تسلیحات برای قاچاقچیان مواد مخدر ، تجزیه طلبان سیک ، پتانها

(پشتون هاي پاكستان) و ساير گروپهاي قومي و سياسي به فروش
 مرسيد . سي . اي . اي مقدار زياد تسليحات از چين خريداري
 مي كرد و آنها را بواسطه كشتي به اردوي پاكستان انتقال ميداد و اردوي
 پاكستان به نوبه خویشانرا بين مجاهدین تقسيم مينمود . اساس ترين
 پرابلم سياست سي . اي . اي ضعف توزيع مواد نبوده بلكه فقدان
 استراتيژي دراز مدت است . عمليات افغان هم داراي موفقيتهاي تكتيكي
 و هم تصورهاي سياسي است . موفقيت نهايي با خروج سربازان شوروي
 متصور مي گرديد و بدون آنكه كمتر دخالت ايالات متحده در آن وجود
 داشته باشد . يك قرارگاه ۱۰۰ نفری سي . اي . اي مصروف
 بود و هيچ نيچه اي ايالات متحده كشته و يا اسير نگرديد . و هيچ عمل
 انتقام جويانه عليه منافع امريكا صورت نگرفت و تنها دو ميليارد دلار امريكا
 طی ده سال به مصرف رسيد^{۹۹}؛ اين مصارف يكي از كمترين مصارف در
 يكي از مهم ترين جنگها پس از جنگ دوم جهاني بود .
 علاوه بر آن ، در تناسب با هدفيكه سبب تشويق ايالات متحده به
 حمايت مجاهدین در گام نخست مي گرديد (بقاي نجيب الله در پشت
 از دو سال پس از خروج روس ها در نماي ناروشن جنگ بين مجا
 هدين ، بي ثباتي پاكستان در نتيجه تقويه حكمتيار از طريق كمك هاي
 ايالات متحده) سياست انكشور ناموفق بود . ائتلاف تنگاتنگ حكمتيار با
 جماعت اسلامي پاكستان حمايت مستقيم وي از راديكال هاي كشميري و موقف
 اشكار ضد غربي وي همراه با هزاران پيرو مسلح و باد سپلين وي و —
 دخالتش در قاچاق مواد مخدر حكمتيار را به نيروي راديكال سازي —
 سياست هاي داخلي پاكستان مبدل ساخت . بقاي نجيب الله كاملاً
 غير منتظره بود . سي . اي . اي براي سقوط وي انقدر متيقن

فصل اول

پس منظر تاریخی و اجتماعی

افغانستان جامعۀ از هم گسیخته :

اکثراً گفته میشود که افغانستان جامعۀ قبیله‌ای است و دولت هیچگاهی قادر نبود، است تا بر سراسر کشور کنترل واقعی برقرار نماید. البته بیشتر دقیق خواهد بود، تا افغانستان را کشور از هم گسیخته توصیف کرد. زیرا تقسیم‌بندی هیچگاهی از مرزهای قبیله‌ای فراتر نرفته است. تقسیم‌بندی از کوچکترین بسوی بزرگترین میاشد؛ طایفه، قبیله و قوم. ترکیب سلسله‌ی همیشه منجر به چنان تقسیم‌بندی میگردد که دولت مرکزی قادر به استفاده از آن بود. در سطح محلی، زندگی سیاسی حاوی رقابت بین گروه‌های طایفه‌ای و یا قبیله‌ای بود، درین قضایا، دولت همچون میانجی (ریفری) بین گروه‌های رقیب عمل نموده، و هر کدام می‌کوشید تا حمایت دولت را بر ضد رقیبانش جلب نماید. در سطح ملی، قدرت بین گروه‌های قومی شامل در مناقزۀ قرارداد داشت. برعکس درینجا دولت همیشه بحیث

بود که تصمیم گرفت تا سلا ح‌های مغلق مانند ستنگ‌راکه به مجاهدین داده شده بود ، دوباره خریداری نماید .

نیروهای سی . ای . ای . مستقر در نگلی در ۱۶ فبروری ۱۹۸۹ منحل گردید و به پست‌های سی . ای . ای در اسلام‌آباد منتقل گردید و فعالیت‌ها با ای . اس . ای پاکستان هم‌ا‌هنگ — ساخته شد . اما سی . ای . ای در این امر که مجاهدین را با نظریات طرفدار امریکا آشنا سازد کوتاهی نمود و در عوض به ای . اس . ای فرصت داد تا حزب بنیاد گرای حکمتیار را مورد حمایت قرار بدهد که از لحاظ نظامی غیر موثر و متهم به فعالیت‌های تروریستی علیه رقبا — جهادی خویش می‌باشد . اشتباه دوم همان بود که فاکتورهای داخلی و منطقوی را که پس از خروج شوروی‌ها تغییر کرده بود، درک نکردند .

پالیسی ایالات متحده پس از خروج شوروی :

پالیسی ایالات متحده پس از خروج شوروی‌ها بی‌شمر گردید و آشنگتن سه محاسبه غلط نمود ، نخست طرفداری از تناظر مثبت یعنی ادامه تأمینات نظامی برای متحدین و آشنگتن و مسکو ، بشمول کمک‌های سخاوتمند نظامی و اقتصادی چند ملیاردی شوروی به رژیم کابل^{۱۸} و سپس قطع تأمینات نظامی امریکا به مجاهدین از دسامبر ۱۹۸۸ تا جولای ۱۹۸۹ یعنی حرکتی که سبب عدم توازن بعدی نظامی بسود رژیم کابل گردید .

اشتباه دوم همانا کم‌بها دادن به نیرومندی قوماندانان مجاهدین در لحظات قاطع جنگ بود این کم‌بها دادن نخست به خاطر

رجحان دادن حکومت موقت مستقر در بیرون کشور، که هیچ موثریت و دورنمایی نداشت و سپین به حکمتیار رجحان داده شد از نوامبر ۱۹۸۸ الی اکتوبر ۱۹۹۰ موثرترین قوماندان مجاهدین مسعود، حتی يك مرمی هم از پروگرام تحت قیمومیت ایالات متحده بدست نیاورد.

اشتباه سوم حفظ سیاست پاکستان در قبال مجاهدین پس از خروج شوروی ها بود که توازن استراتژیک را در منطقه تغییر داد. — استراتژی پاکستان به قیمت قوماندانان داخلی و احزاب میانه و مجاهدین به حکمتیار! رجحیت میداد. اگر هدف آمریکا سرنگون ساختن نجیب الله و یا استقرار يك رژیم با ثبات و بی طرف بود، حکمتیار که تجرید شده و از پشتیبانی مردم محروم است، برای اجرای این اهداف انتخاب درست نمیشد، در هر حالت ائتلاف حکمتیار با جنرال تنی، خلقی تندرو، و جریان کودتای مارچ ۱۹۸۹ نشاندهنده — انست که او ارتباط نزدیک با کونستوها دارد. در حقیقت، کمک آمریکا به شورشیان در سال ۱۹۸۹ باعث استحکام رژیم نجیب الله گردید.

در بهار ۱۹۸۹ ایالات متحده دو اشتباه اولی را از طریق حمایت مستقیم قوماندانان داخلی و افزایش کمک های نظامی و مالی به مجاهدین در همکاری مشترک با عربستان سعودی، جبران نمود. اما این حرکت جدید فقط سبب بن بست گردید. زیرا اشتباه سوم باقی ماند. حمایت حکمتیار، حتی اگر از روی رغبت نبود، با شد بمعنی انست که وسایل و اهداف ایالات متحده با هم وفق ندارد. — با آنکه ایالات متحده خطر حمایت از این افراطی را میدانست اما از توزیع

تسلیمات که بدست می آید • ایر • ای بود نمی توانست کنترل بعمل آورد • و یا حتی بران نثار نماید سیاست که قبلاً محتاطاً میز معلوم می شد • یعنی سیاست دخیل نشدن مستقیم در حمایت مجاهدین • یک سیاست قابل دسترس گردید •

حمایت پاکستان و عربستان سعودی از حزب حکمتیار نه تنها در تضاد با مردمان شهرنشین افغان قرار گرفت • که از افراطی گری وی وحشت داشتند • بلکه بسیاری از قوماندانان جبهات جنگ که همیشه از جانب حزب اسلامی حکمتیار مورد حمله قرار می گرفتند • در تضاد بود • علی رغم بدخواهی مزمن حکمتیار • هرگاه موصوف یکی از قوی ترین قوماندانان می بود این سیاست می توانست قابل درک باشد اما به عقیده بسیاری از ناظرین چنین نبوده است • در حقیقت تصویب حزب اسلامی نیرومند و موثر بوسیله ای • ایر • ای بمقصد ایجاد فشار سیاسی ترسیم گردید • و آمریکا درین مورد هیچگونه سوالی مطرح نکرد •

نظریات اروپاییها عکس العمل می متفاوت

تجاوز شوروی ها در ۱۹۷۹ بمثابة تکانه می بود برای اکثر کشور های اروپایی : اما عکس العمل ها در برابران متفاوت بود • در فرانسه که آغاز سال انتخابات بود سیاست خطا بخشی رئیس جمهور ژسکار دستن در برابر شوروی ها باعث حملات از جانب ائتلاف محافظه کاران خود شد • و هم رقبای سیاسی اش در انتخابات ریاست جمهوری • یعنی

فرانسوا میتران گردید . فرانسوا میتران که در می ۱۹۸۱ بحیث رئیس
جمهور انتخاب گردید موقف شدیدی روی مسئله افغانستان اتخاذ
کرد ، زبان مشترکی با بریتانیه کبیر پیدا نمود و بشدت مخالف تجاوز
شوروی به افغانستان بود .

فرانسه و بریتانیا حمایه گران ثابت مجاهدین در اروپا گردیدند
و در همه جلسات با هم اروپا اعلامیه های ضد اتحاد شوروی راهبري
میکردند .

در فرانسه گروه بزرگی طرفداران افغان ایجاد گردید . این
گروه عمدتاً نتیجه نشرات مطبوعات و فعالیت کارمندان کمک در افغانستان
ن بود . فرانسه و بریتانیا تماس مستقیم با مجاهدین را قایم نمود
و با آنکه هیچگاه اشکار نگردید ، مقدار معین از حمایت نظامی را به
قوماندانان مشخص از جبهات بعمل آوردند . سایر کشورهای جامعه
اروپا پس با آنکه همیشه موقف رسمی مشترکی داشتند نسبت به این
قضیه اغما ضرنمودند . وقتی در سال ۱۹۹۰ واضح گردید که
مجاهدین نخواهند توانست کابل را تسخیر نمایند ، انشقاقی بین دو
کشور حمایه گر آنها یعنی بریتانیا و فرانسه پیدا شد .

در ماه فبروی ، حکومت فرانسه تصمیم گرفت تا شارژدافیر
خویش را به کابل بفرستد . در ماه جون ایتالیا عین عمل را نمود .
بریتانیا با این عمل مخالفت کرد . عمل فرانسه نه تنها در نتیجه بقای
نژیم کابل ، و علاقمندی اش جهت کمک به میخائیل گربا چف بود ،
بلکه از نفوذ بنیاد گرای در بین مجاهدین ترس داشت که همین
بنیاد گرای تهدید فزاینده بود به کارمندان کمک فرانسه در پشاور
و افغانستان .

مسئله انسانی نقش بزرگش در برخورد کشورهای اروپایی در برابر افغانستان بازی کرد . ده ها سازمان غیر دولتی اروپایی مانند داکنتران بدون سرحد ، پروژه های معاونت را در داخل افغانستان به همکاری مجاهدین تأسیس کردند . در آغاز بسیاری ازین کارگزاران عبارت بودند از داکنتران فرانسوی . اما پس از سال ۱۹۸۴ تیم های بلجیم ، انگلستان ، جرمنی ، سوئیس ، هالند و سوئدن به آنها ملحق شدند . فعالیت آنها مورد دلچسپی اذهان عامه اروپا گردید آنها رنج های را نیز نصیب گردیدند . تقریباً ده نفر کشته شد . عده یی مجبور گردیدند . پس از سال ۱۹۸۹ . کارمندان خارجی مورد ضدیت شدید از جانب احزاب بنیاد گرا بشمول حزب حکمتیار قرار گرفته و این باعث شد که نظریات اروپایی ها در مورد مجاهدین تغییر نماید .

دورنمای منطقه

نگرانی ویژه هند

در جریان سالهای ۱۹۸۸ - ۱۹۸۰ (دوران ادعای هند در جنوب آسیا ، سریلانکا - مالدیو و نیپال) سیاست هند با اهداف شوروی برای تحکیم و قانونی ساختن رژیم کابل یکسان بود و این امر دلائل متعدد داشت .

استقرار یک رژیم طرفدار شوروی به جای یک رژیم اسلامی در کابل که در نتیجه آن به محور کابل - دهلی خدمت نماید . خروج شورویها پس از استحکام رژیم کابل به این امید واری که کمک های نظامی ایالات

متحدہ بہ پاکستان کاہٹس • یابد • برای ہند تھدیدی بنام تھدید
شوروی در جنوب آسیا مطرح نبود بلکہ تعدید بین المللی ساختن تصادم
مناطقوی از طریق دخالت ایالات متحدہ مطرح بود کہ این دخالت
مستقیم (مانند موجودیت کشتی های طیارہ بردار امریکایی در خلیج
بنگال در سال ۱۹۷۱) و یاد دخالت غیر مستقیم (از طریق تقویہ نظامی
پاکستان) بودہ باشد • بدینگونہ سیاست ہند توجیہات شوروی -
برای تجاوز را پذیرفتہ بود • ہند ، پاکستان و ایالات متحدہ را در تشدید
تشنج مناطقوی و در مسایل شرق و غرب مسئول میدانست • یگانہ راہ برای
ہند ان بود تا برای جلوگیری از تقویہ نظامی پاکستان کوشش نماید کہ
پس از استحکام رژیم کابل • نیروہای شوروی ازین کشور خارج گردند •
ازینرو ہند در رای دادن بہ اعلامیہ های سالانہ ملل متحد کہ تجاوز
شوروی را تقبیح مینمود امتناع می کرد • این اعلامیہ ۱۵ ہمیشہ اکثریت
را باخود داشت (ہر سال تقریباً ۱۲۰ رای) و ہم چنان ہند
در جنبش عدم انسلاک (کہ جلسہ ہفتم سران این سازمان در دہلی دایر
شد) و در انجمن جنوب آسیا برای ہمکاری های مناطقو (سارک) از
رژیم کابل حمایت نمود • ہند در سال ۱۹۸۸ از کاندید شدن افغانستان
ن در انجمن سارک حمایت کرد •

ہند از خروج شوروی ہا بہ حیرت افتید • استقرار یک حکومت
اسلامی و طرفدار پاکستان می تواند یک مانع عمدہ در راہ منافع انکشور
محسوب گردد • بدینگونہ ہند بدون پسر گرفتن حمایت از نجیب اللہ
تا سر ہایشرا با مجاہدین و سایر شخصیت ہا گسترش داد کہ کمتر بہ
پاکستان وابستہ بودند • وزیر خارجہ ہند ، نیتواری سنگ ، در جنوری
۱۹۸۸ با شاہ سابق محمد ظاہر در روم ملاقات نمود •

وضع دشواری پاکستان :

سیاست خارجی پاکستان ، صرف نظر از آنکه کدام حزب سیاسی بر سر قدرت بوده است ، بردشمنی و عدم اعتماد در برابر هند روابط نزدیک با چین و ابعاد پان اسلام میسم استوار بوده است که هدف از آن تشویق حمایت جهان اسلام بخصوص کشورهای عربی از این کشور است . وقتی جنرال ضیا الحق در جولای ۱۹۷۷ حکومت نظامی را اعلام کرد ، تمام کمک های ایالات متحده به پاکستان قطع گردید . در اوایل سال ۱۹۸۰ ، جنرال ضیا توانست در تحت شرایط جدید کمک (۴۰۰) ملیون دالری اداره کارتر را بدست آورد که موصوف انرا ((ذره)) نامید . در سال ۱۹۸۲ کنفرانس ایالات متحده کمک ۲٫۳ میلیارد دالری نظامی و غیر نظامی را به پاکستان تصویب کرد و به تعقیب آن در سال ۱۹۸۷ کمک چهار میلیارد دالر به پاکستان داده شد . پاکستان تسلیحات بدست آورد که می توانست بر ضد هند خیلی مفید باشد و البته در برابر تجاوز غیرمحمول شوروی به پاکستان زیاد مورد استفاده بوده نمی توانست . در حقیقت ، یگانه خطر (وازی) که اتحاد شوروی می توانست ، هم از لحاظ نظامی و هم (دیپلماتیک) بدان متوسل گردد ، حملات انتقام جو یانه و فشار بر پاکستان بود . در پاکستان بیش از سهونم ملیون افغان مهاجر بودند که بسیاری از آنها در امور اقتصادی مصروف بوده و در کمپها زندگی نمی نمایند . این مردم با احتمال قوی درین کشور باقی

خواهند ماند . برعکس ، معلوم شد که ساحه مانورهای شوروی خیلی محدود بود و بسیاری از ناظرین در وقت و زمانش انرا درك نکردند . در سال های ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷ ، مسکو فعالیت های تهدید آمیز بشمول حملات هوایی و ترور را در ایالات شمال غربی پاکستان آغاز کرد . احتمالاً نیرومندی مقاومت سبب شد تا بحیث حائل در برابر تهدید مستقیم نظام شوروی ایستادگی نماید .

مرگ جنرال ضیا در اگست ۱۹۸۸ و به قدرت رسیدن پهلزار پارتی در نوامبر ۱۹۸۸ سیاست خارجی پاکستان را بلا تغییر گذاشت . صدراعظم بینظیر بوتو نتوانست تا در برابر حلقهات محافظه کار اسلامی در پاکستان و عربستان سعودی و حامی اش ایالات متحده ، مقابله کند . وضعیت که وی به قدرت رسیده بود به اردو و خصوصاً ای . اس . ای امکان میداد تا مانع سیاست هایش شوند . از همینرو خلع وی از قدرت در ۶ اگست ۱۹۹۰ هیچگونه تغییری در روابط پاکستان با افغانستان به حساب نمی آمد .

تجاوز شوروی برای نظامیان پاکستان و بخصوص برای جنرال ضیا الحق فرصت خوبی بود تا نخست مسئله پشتونستان را بطور مکمل حل نماید و سپس يك کمر بند از مسلمانان در جنوب اتحاد شوروی و انهم تحت نفوذ پاکستان ایجاد نماید . پاکستان از طریق معامله با قوماندانان محلی مجاهدین کنترل قوی را در ساحات قبایلی پشتون غرب خط دیورند (یعنی مرز جنجالی بین پاکستان و افغانستان) بوجود آورد . جنگ پروسه پیروند ایالات شمال غربی را به پاکستان تشدید نمود . تجارت سلاح ، قاچاق مواد مخدر و کمک های خارجی اقتصاد این ساحات را به شکوفا می رساند . اکثر مردمان این سر

زمین ، با وجود آنکه خود را پشتون مینامند ، با مهاجرین بخصوصیت
پرداختند . اردو بطور وسیع حلقات بالای پشتونهای پاکستان
(اعم از نظامی و غیر نظامی) را به موضوع افغانستان ندخل
ساخت .

جنرال های پاکستانی طرح های بسیار جاه طلبانه را در خیال
پروراندند . - ایجاد يك كمر بند از مسلمانان سنی مذهب از طریق
ایجاد كنفد راسیون پاکستان - افغانستان تا اهداف سترا تژیك
پاکستان را در برابر هند برآورده سازد . پاکستان برای برآورده شدن
این هدف نیاز دارد تا حکومت آینده در کابل را زیر نفوذش داشته
باشد . برای این منظور پاکستان سه هدف را تعقیب مینماید :

- از طریق كمك به مجاهدین شوروی را و دار به خروج نماید .
- منقسم ساختن چریكها بمنظور آنكه از مقابل شدن با يك مقاومت
متحد و ملی گرا (نشنالست) اجتناب و رزد كه می تواند ، بسا
پاکستان روی كنترول ساحات پشتونها به مقابله برخیزد .
- كنترول بر هر نوع حكومت آینده در افغانستان از طریق احزاب
دوست ، كلید این سیاست حكمتیار است . حكمتیار بحیث يك
اسلام گرای رادیکال كه با جماعت اسلامی پاکستان در ارتباط
میشود ، بعنوان سیاست مدار افغانی ضد هندی به حساب
می آید . او به عنوان يك مهاجر از سال ۱۹۲۵ كه اردوئی پاکستان در
زمان ذوالفقار علی بوتوازلحاظ پولی و ی را حمایت كرد ، وسیله بی
بدست ای . اس . ای پیدا شده میشود . و بالاخره ، بحیث يك
پشتون از سلسله غلجایی ها ، او بعنوان وسیله سیاست پاکستان در برابر
پشتونهاست كه غلجایی ها را بر ضد دوانی های غیر قابل اعتماد تحريك

نبوده و از تا جك هاي دور افتاده كه به علت فارسي زبان بودن مظنون به تحت نفوذ آمدن هند اند • جلوگیری مینماید • حكمتیار كه از حمایت در داخل افغانستان برخوردار نیست به كمك هاي پاکستان (و سعودي) اتكاه نموده و از نیرو از جانب مقامات پاكستانی می تواند به آسانی تحت كنترول واقع گردد •

البته اي • اس • اي بطور مكمّل سایر گروه های شورشیان را نادیده نگرفت • كمك ها به سایر احزاب و گاهگاهی مستقیماً به قوماندانان محلی بطور غیر منظم پرداخته می شد تا وفاداري آنها را حفظ نماید •

از سال ۷ - ۱۹۸۵ به بعضی گروه های منشعب شده مانند گروه پان تركسیم ازاد بیک كمك ها داده میشد • وقتی آشكار گردید كه شوروي ها خارج می شوند • اردوي پاكستان تصمیم گرفت تا آخرین كارت خویش را از طریق جا به جا كردن حكومت ساخت پاكستان مجاهدین را در كابل ، بازی نماید • این سترا تژی در دو سطح عملی می گردید • هدف اولی آن بود تا حكومت موقت را در پشاور ایجاد نماید كه تحت كنترول پاكستان باشد • و این حكومت را از طریق اشغال جلال اباد بوسیله سربازان مجاهدین تحت كنترول پاكستانی ، به جلال اباد منتقل سازد و بدینگونه از آن قوماندهان داخلی را كه بیش از اندازه استقلالیت دارند ، صرف نظر كرد • هدف دوم تأمین سلطه حكمتیار بر سایر احزاب و قوماندانان داخلی از طریق دادن حد اعظم كمك ها به موصوف •

و سيله سلطه جو ېې پښتونها عمل ميکړد . اين الگوي پېچيد ه سوسيولوژي (اجتماعي) تو ضيح کنده يکانه خصلت زندگي سياسي د افغانستان مياشد و د تحول تمام حيات اين کشور نقش بزرگي ايفا کرده است ،
زيرا بسياري از گروپ هاي قومي د هر د و طرف مرز هاي ملي مستقر گرديده اند .

هر افغان ، حد اقل د ر مناطق روستايي ، به يک قوم مربوط است . قوم اصطلاحی است که براي تشخيص هر فرقه که يو سيله گره — هاي همبستگي جمع شده اند اطلاق ميشود ؛ مانند فاميل هاي وسعت يافته ، کلان ، گروپ هاي بهم بسته ، قريه وغيره . قوم برخو پشاوندي و مناسبات و لينعمتي استوار بوده و اعضاي خویش را از مداخلات دولت و اقوام ديگر حمايت مينمايد .

د ر بين قوم رقابت هاي داخلي بخاطر حاکميت محلي و جود دارد (۱) قوم يک شبکه است ، نه واحد اراضي . اقوام مختلف ميتوانند د ر يک قريه زيست با همي نمايند . بالا تر از سطح قوم ، افغانها ميتوانند به قبيله مربوط گردند . اما وقتي از قبایل سخن بمان ميايد همانا براي پښتونهاي جنوب و شرق کشور اطلاق ميگردد . سازمان قبيلوي مېن انست که قوم سازمان اهرمي بر اساس جېنيالوژي عنعنوي است اين اصطلاح تا حدودي مصداق اين ساختار است .

قبيله گري يو سيله قانون مشترک و پره خود مانند ايد يالوژي (پښتونوالی و يا قانون پښتون بودن) و مو سسات مربوط (جرگه و يا شوراي قبایل) تجسم يافته است . هر خلاف کرد ها و بلوچها — قبایل پښتون عاري از چوکات دايمي سلسله مراتب اند . بطور عنعنوي ، فاميل هاي بزرگ براي کسب قدرت د ر رقابت نامرئي با هم

موانع در برابر جبهه طلبه پاکستان :

در اوایل شهری ۱۹۸۹ شوروی مجاهدین در را ولپندی دایر کردید تا حکومت موقت را تعیین نماید . در حقیقت . ای . اس . ای تمام نمایندگان را نامزد کرد و در آن اهل تشیع و مشهورترین قوماندانان داخلی را مستثنی قرار داد ، و اکثریت مطلق را به پشتونهای غلجایی مستقر در پشاور داد . این حکومت ((منتخب)) چیزی جز احیای اتحاد هفت گانه مستقر در پشاور نبود که صفت الله مجددی رئیس آن بود . این حکومت قادر نبود تا حملات تعرضی را هماهنگ و یا حتی امورات اداری ساحات آزاد شده را منظم نماید . قوماندانان داخلی و بسیاری از گروههای غیر غلجایی چنان به خشم آمدند که با اعتصاب کردند و با حملات شان را متوقف ساختند . ای . اس . ای قوماندانان داخلی را به حمله تشویق نمی کرد . زیرا ترس داشت که مجاهدین مستقل می توانند کابل را اشغال نماید . نتیجه ناگامی تعرض به جلال آباد بود که حکومت موقت را پس اعتبار ساخت و به بقای رژیم نجیب الله مساعدت نمود .

شکاف بین مهاجرین و حکومت موقت از یکطرف و با قوماندانان داخلی از طرف دیگر همراه با بن بست متداوم در داخل افغانستان منجر به موجودیت دوامدار ۵ ر۳ ملیون مهاجر در خاک پاکستان سازمان سیاسی بدون دورنما بنام حکومت موقت و هزاران مرد مسلح افغانی گردید . به علاوه ، افزایش تجارت اسلحه و مواد مخدر که زاده

جنگ است . الگوهای عنعنوی اقتصاد رادرایالت شمال غری بشدت
تغیر داد که خارج از کنترل هرنوع حکومت مرکزی میباشد . خلع قدرت
بی نظیر بوتوازمقام صدارت در ۱۶ اگست ۱۹۹۰ باعث گردید که
حمایه گران پرو پاقصر، حکمتیار به قدرت تکیه زنند . در بهار ۱۹۹۰
یعنی در اوج بحران کشمیر . گزارش های به نشر رسید که شورشیان
کشمیری در کمپ های مجاهدین افغان بوسیله ای . اس . ای تربیه
می کردند .

اشغال خوست توسط مجاهدین در مارچ ۱۹۹۱ نشان داد
که پاکستان به پالیسی هایش مبنی بر حمایت از پشتونها و از حکمتیار
ادامه میدهد . عملیات تحت حمایت مستقیم پاکستان عملی گردید و
تسلیمات بوسیله پاکستان تا مین شد و اکثریت غنایم به حزب حکمتیار
تعلق گرفت . صدراعظم پاکستان ، نواز شریف در اپریل ۱۹۹۱ اعلام
کرد که پاکستان آماده است با اتحاد شوروی روی آینده افغانستان به
مذاکره بنشیند ، اما معلوم گردید که او میخواست تا شوروی پس از
حکمتیار وارد معامله گردد . اکنون پاکستان با مجاهدین طوری عمل
می کند که در آینده افغانستان کنترل داشته باشد .

انکشاف دیگر ایجاد کارتل های مواد مخدر اسلامی در ایالت
شمال غری و بلوچستان میباشد . این کارتل ها که بوسیله پشتونها
و بلوچ های هر دو طرف میز ایجاد و در هر دو طرف نوار سرحدی قرار
دارند . دارای توانمندی نظامی و پولی در مقابله با هرنوع حکومت
مرکزی در پاکستان می باشند . تولید مواد مخدر درین ساحات بهین
۶ تا ۳ میلیارد دلار در سال تخمین می گردد .

ایران: اسلامگرایان بخوبی سیاست کسب نکردند:

با آنکه هدف انقلاب اسلام ایران تمام مسلمین بودند ، اما این انقلاب صرف به جلب اهل تشیع بسنده کرد . ایران هیچگاه به سنی های اکثریت در جامعه افغانی مراجعه نکرد . سترانه های ایران انقلابی در افغانستان عبارت بودند از : (۱) کنترل اقلیت شیعه ها از طریق گروه های شیعه طرفدار ایران .

(۲) بکاربردن این اهرم جهت جلب اراده نیک اتحاد شوروی در خلیج ، بدون آنکه با اتحاد شوروی بصورت مستقیم درگیر شود . (۳) بدست آوردن جای پای دایمده افغانستان .

ایست الله خمینی تجاوز شوروی را به شدت نکوهش کرد . رئیس جمهور بنی صدر و وزیر خارجه آن صادق قطب زاده ، از مجاهدین حمایت کامل کردند اما بعد از خزان ۱۹۸۱ ایرانی ها بر تحقق انقلاب اسلام نسبت به جنگ علیه شوروی تاکید بیشتری داشتند .

گروه های میانه رو ، اعم از شیعه و سنی ، از ایران اخراج گردیده و به عنوان « نیرو های ارتجاعی » بر زده شدند . پالیسی افغانی ایران انعکاس از جدل های سیاست داخلی آن کشور بود .

تا سال ۱۹۸۶ دفتر ایست الله منتظری در قم ، در چوکات جنبش انقلاب اسلام جهانی متعددی امور افغانستان بود . منتظری از گروه های شیعه طرفدار ایران (بویژه نیرو سپاه) حمایت می کرد و مقدار کمی سلاح نیز به آنها فرستاده می شد . احزاب شیعه

که به وسیله ایران حمایت می گردیدند در يك امستلا ف هشت گانه تحت کنترل ایران با هم متحد ساخته شدند . البته ، شیعه های افغانستان نسبت به اهل تشیع لبنان بمراتب شنالست تر و مستقل تر در برابر ایران اند .

پس از زندانی شدن مهدی ها شش در سال ۱۹۸۶ که مشاور نزدیک منتظری بود و سپس بر طرف ساختن منتظری در فبرواری ۱۹۸۱ قم کنترل خویش را در مسئله افغانستان از دست داد . سقوط منتظری بمعنی آن بود که مسایل ایدئالوژیکی در عملکرد های ایران در برابر افغانستان نقش خود را از دست داده است . وزارت خارجه کوشید تا به افغانستان نزدیکتر گردد (رانی دوباره به ایران دعوت گردید . در جنوری ۱۹۸۷ و مارچ ۱۹۸۹ . در عین زمان گروه های کوچک مشرب از احزاب سنی مانند قاضی محمد امین و قاد که معاون حکمتیار بود و مولوی منصور از حرکت مستقیماً توسط ایران حمایت می گردیدند) خروج شوروی ها در سال ۱۹۸۹ عقاید ایران را بشدت تغییر داد . اردیدگاه ایران ، ازین به پیش خطر اساسی از جانب اتحاد شوروی نمی باشد . این خطر از نفوذ عربستان سعودی ، و پساً دقیقتر گفته شود از جنبش بنیاد گرایی سنی هاناشی می گردد . منافع تهران و مسکو نه تنها در افغانستان بلکه در قفقاز و آسیای مرکزی با هم تطابق مینماید . گریا چف و علی اکبرها شش رفسنجانی در طی مذاکرات عمان در جون ۱۹۸۹ در مسکو درباره تأمین ثبات ارضی در آسیای مرکزی به يك معاهده غیر رسمی دست یافتند . ظاهراً مسکو و تهران توافق کردند که يك حکومت ائتلافی در کابل ایجاد گردد که تمام گروه های مجاهدین و حزب دموکراتیک خلق افغانستان در آن -

شامل باشند . ایران از مسکو شناخت هویت اسلامی افغانستان را بدست آورد .

ایران دو انتخاب داشت : این کشور یا کارت قومی را از طریق اتحاد شیعه ها و فارس زبان ها برضد پشتون ها به میدان می‌اندازد که اخیرالذکر بیشتر تحت نفوذ پاکستان و عربستان سعودی اند و یا آنکه تجدید دسته بندی ها را سازماندهی نماید . در آغاز ایران به انتخاب دوم متکی بود . تهران در دو کنفرانس ماهی جنوری و اکتوبر ۱۹۸۹ کوشید تا ائتلاف سنی ها و شیعه ها را با یک هویت واحد سازماندهی نماید تا بطور مستقیم با اتحاد شوروی و با حزب دموکراتیک خلق افغانستان وارد معامله گردد . این کوشش ها به سبب پاکستان و عربستان سعودی عقیم ساخته شد که احزاب مستقر پشاور را متقاعد ساختند که در شوروی شیعه ها در فبروری ۱۹۸۹ - شرکت نمایند . پا را دو کس در آنست که مناسبات ایران با احزاب - میان رونسبت به احزاب رادیکال (حکمتیار . خالص) که بشدت ضد تشویع اند بهتر بود . در حقیقت فاکتورهای ستراتیژیک (سعودی برضد ایران) . قوم (پشتون برضد فارس زبان) و مذهبی (سنی برضد شیعه) در این امر نسبت به ملحوظات ایدئالوژیکس نقش بیشتری داشت . طیف عملکرد های ایران در افغانستان امروز فراخ نیست . زیرا پس از یک دهه دخالت در سطح پائین ، اکنون ایران وسایل برای ایجاد پایگاه های قوی در این کشور ندارد . ایران در - ارتباط با سنی ها موفقیت بدست نیاورد و شیعه ها با ایجاد حزب وحدت در جولای ۱۹۹۰ که از لحاظ قومی بر هزاره ها که ۱۰ فیصد شیعه های افغانستان را تشکیل میدهند ، از تهران فاصله گرفتند .

اکثریت هشت حزب شیعه مستقر در تهران در حزب وحدت جمع شدند . تهران هیچگاه تسلیحات ضروری نظامی را به مجاهدین نداد است . محموله های اندک از تسلیحات خفیف به احزاب شیعه تسلیم داده شده است . ضعف موقعیت ایران در افغانستان تهران را واداشت تا اريك ((حكومت ائتلافی)) بشمول رژیم حمایت نماید ایران علاقمند لبنان سازی مسایل افغانستان نیست و بیشتر میخواهد تا عامل ثبات باشد نه ایجاد گر مشکلات .

عربستان سعودی و تسنن بنیادگرا :

عربستان سعودی در سال ۱۹۷۹ به مجاهدین کمک را آغاز نمود . اما الویت های ویژه سیاسی وی از همان وقت شکل گرفت . در آغاز هدف اساسی آن مقابله با تجاوزات اتحاد شوروی بود . در سال ۱۹۸۸ عربستان در برابر نفوذ ایران به مقابله پرداخت . عوامل پیچیده می پالسی عربستان سعودی را با گروه های بنیادگرای تسنن ، اعم از - وهابی و یا اخوان المسلمین مرتبط می سازد . نفوذ سیاسی و مذهبی آنها را از سال ۱۹۵۰ به افغانستان ارتباط میدهد . در همین زمان است که عناصر وهابی مکاتب مذهبی را در پاکستان تا سیر کردند که عده یی از ملا های افغانستان در آن به آموزش مشغول شدند . در اوایل دهه هشتاد . بعضی از سازمان های غیر دولتی عرب مراکز شان را در پشاور تاسیس کردند . از لحاظ رسمی ، پول تمویل این سازمانها خصوصی بود . اما در بین بنیاد گزاران آنها نه تنها تجاران کویتی و سعودی بلکه روحانیون وهابی و اعضای خانواده سلطنتی شامل بودند .

بر طبق معمول، در عربستان سعودی بین عملکرد های رهبران
خصوصی و سیاست دولتی تفاوت وجود ندارد. شخصیت مهم در بین
اعراب مستقر در پشاور عبدالله اعظم، يك اخوانی فلسطینی بود. (او
در نوامبر ۱۹۸۹ به قتل رسید) . تا سال ۱۹۸۸، این افراد
ائتلاف احزاب هفت گانه مستقر در پشاور را بنام اتحاد عبدالسرب
سیاف ایجاد و استحکام بخشیدند. آنها از طریق کمک های پولی
کوشیدند تا در سیاست های مجاهدین بخصوص، از طریق سیاف
حکمتیار، خالص و ربانی نقش داشته باشند. آنها در داخل
افغانستان از انجمن های مذهبی برخد ((صوفیسم)) و عمدتاً از
((اسلام عامیانه)) پشتیبانی نمودند. آنها برخد کارمندان خدمات
بشری غرب به حملات پرداختند. يك ساحه خود مختار و هابی در دره
کرها ایجاد گردید.

از سال ۱۹۸۹ الی اواسط ۱۹۹۰ اخوان المسلمین عرب و -
و هابی ها که از حمایت حکومت عربستان سعودی برخوردار بودند از -
تهدید خیالی ایران به تشویش افکنده و تمام کمک های پولی و سیاسی
شان را به حکمتیار تحویل نمودند. اما تجاوز عراق بر کویت این
ائتلاف را برهم زد: بسیاری از اخوان المسلمین عرب و تحت الحمايه
گان افغانی شان (سیاف و حکمتیار) کم و بیش از صدام حسین حمایت
کردند. چند صد تن از مجاهدین که در فبروری ۱۹۹۱ به عربستان
سعودی فرستاده شد تا بر علیه عراق بجنگد به پردازد از میان رها
بود نه از اسلام گرایان. این حادثه نواقص سیاست عربستان سعودی
را در قبال جنگ افغان - شوروی برملا ساخت. احتیاطاً عربستان
سعودی حکمتیار را بخاطر سیاست های حمایت از صدام عفو نمود و باز هم

د راپېل ۱۹۹۱ به حمايت ازوي پرداخت

تأثيرات افغانستان بر توسعه سيا دگرايي:

جنگ در افغانستان تاثير ويژه بر اشاعه بنيادگرايي اسلامي ندارد . زيرا اين کشور بيشتر يك ساحه رقابت اسلامي است تا مهد پرورش سازمان مخالفين مسلمانان، در حقيقت افغانستان هدف است براي مبارزين اسلام (از ايران و عربستان سعودي) و نه محل زايش ان . تبليغات اسلامي که از طرف مجاهدين به خاک اتحاد شوروي - سرانيت مي کند تحت قيموميت اخوان المسلمين و ها بي ها قرار دارد .

تنور نظامي که در بهار ۱۹۸۷ در تاجکستان شعله ور گرديد ، به ابتکار حزب اسلامي بود . پارا دوکس انست که ايران که اميدش را براي اشاعه نفوذ خویش در کشور هاي سني مذهب باز دست داده است ، از اشاعه بنيادگرايي محافظه کار اما مبارز تسنن که تحت تاثير مالي و سياسي عربستان سعودي قرار دارد ، مانند اتحاد شوروي نگران است . اکنون عربستان سعودي است که شاخه مبارزين اسلام مربوط خویش را در - اسياي ميانه مورد حمايت قرار مي دهد . احتمال نميرود که افغانستان به مرکز اشاعه اسلام مبارز درين منطقه مبدل گردد . در عوض ، اين کشور به ميدان جنگ مبدل خواهد شد که در ان نيرو هاي که پي - سطره جوين در شرق ميانه اند ، با هم به مقابله بر مي خيزند .

درهنگ از جنگ

افغانستان در تاریخ به عنوان نخستین شکست‌آوردوی شوروی پس از جنگ جهانی دوم ثبت خواهد شد. هم‌چنان این جنگ حادثه محوری برمقابل بازسازی از یک نسج بسوی یک واقعیت و نقطه چرخ درامپراطوری شوروی است، و لو اگر اردو از لحاظ نظامی مجبور به خروج نگردد، باشد، و می‌توانست تانهایت مقاومت کند، قدرت بقای مجاهدین و عدم توانایی شوروی برای وارد کردن ضربه قطعی بر ضد آنها کاملاً غیرمنتظره بوده و میانگرتوانایی ضعیف جنگی نیروهای شوروی است. به علاوه مسکو از روزه ان بود تا جنگ را برای دلایل سیاسی تشدید بخشید. به‌مینگونه افغانستان ضعیف‌الگوی شوروی برای جهان سوم را بر ملا ساخت بادورگذاشتن سوال الگوی اجتماعی، اقتصادی شوروی، که بعلمت موجودیت جنگ در افغانستان نتوانست تطبیق گردد، نشاندهند، این امر است که آنها خصلت دهقانی، مذهبی، قبیله‌ای و تقسیم‌بندی

هاي قومى انرا درست درك نكرده بودند .

ارزيابى مجدد اين مسئله بر سياست اتحاد شوروي در خصوص جهان سوم و همچنان سياست داخلى آنها تاثير گذاشت، جنگ مسكو را متيقن ساخت كه اسلام رانى توان بسادگى ناپده گرفت، بلكه بايد برآي مسلمانان شوروي سياست جديدى مطرح كرد . جنگ موج وسيعى از جنبش اعتراضى رادراتحاد شوروي بوجود آورد كه جنبش نوپايى دموكراسى سال (۱۹۸۶) را تقويه نمود وحيث يك نيروي ضد تجاوز خارجى فعال تر گرديد .

هنوز هم شكست شوروي برآي مبارزين ازادى پيروزي به بار نياورد زيرا آنها نتوانستند الترناتيف قابل اعتمادى در برابر رژيم كابل عرضه كند . پيامد آن البته در يك حدود معين پلانى پيروزي سياست رونالد ريكن را ثابت ساخت كه مى توان رژيم هاي نو بنياد طرفدار شوروي رادرجهان سوم سرنگون ساخت .

رساى سياسى :

شكست انقلاب افغان رانى توان بسادگى درنتيجه شكست عمومى كمونيزم توضيح نمود زيرا كابل فرصت نيافت تا چنين رژيمى را ايجاد نمايد . كابل موفق نشد تا پا يگاه مستحكم قدرت را ايجاد نموده و ساختار اقتصادى واجتماعى كمونيستى را تحقق بخشد زيرا آن نبروهاى كه توسط متخصصين شوروي كم ارزيابى شده بودند چنان نبرو مند ازآب بدرآمدند كه نسبت به رنبروي ديگر در جامعه قوي تراند : يعنى مذهب ، دهقانان و تقسيم بندي نبرو مندى اسلام برآي متخصصين

قراردارند .

از تاء سيس افغانستان در قرن ۱۸ تا کون دو کفد راسيون قبایلی پشتون براي کسب قدرت مرکزي در رقابت بوده اند : درانی ها که از ۱۸۴۷ الی ۱۹۷۸ سلسله شاهی رانشکیل داده اند و غلزایی که اکثریت حزب کمونیست در موکراتیک خلق و احزاب اپوزیسیون مستقر در پشاور از آنها تشکیل گردیده است . کودتای ۱۹۷۸ چون انتقام جویی سیاسی غلزایی ها محسوب میگردد . گروه سوم پشتون ها از قبایل شرق کشور میباشند^(۲) که هیچگاهي در يك کفد راسيون سیاسی متشکل نشده و همیشه بطور مستقل باقیمانده ، اما هم در حزب دموکراتیک خلق و هم در پشاور از نفوذ کافی برخوردارند . افغانها با در نظر داشت هویت کونی خویش به يك گروه قومى مربوط اند که ویژه گی آن میتواند متغییر باشد . هرگاه زبان را محک قرار داد . گروه های اصلی قومى عبارت اند از : پشتون ها - تاجیکها (سنسى های دری زبان) ازبکها - ترکمنها - بلوچها و نورستانی ها (بر اساس اهمیت شان دسته بندی شده است) میتوان هزاره ها را اضافه کرد که فارس گیمیزند اما شیعه مذهب اند . (۳)

تقسیم بندی قومى افغانستان

جنگ داخلی کونی در افغانستان واحد های قومى را بسوی اتحاد های بزرگتری رهنمون ساخت که بر اساس مذهب (شیعه بر ضد سنسى) و زبان استوار است . بیش از پیش دری زبانان سنسى بسوی پذیرش اصطلاح ((تاجیک)) گرایش نموده و بر این تمایل

شوروي اعجاب انگيز بود انما مذهب را منحيت وسيله تبارزان روحه
هاي اجتماعي ، اقتصادي من پنداشتند که هيچ مجراي ديگري نداشته
باشد،^{۱۱} و قتي اين تعبير نادرست از اب بد را بد ارزيايى مجدد شوروي
اسلام و اجزاي مغلطه ان بعد از سال (۱۹۸۵) توسط متخصصين
و دانشندان مورد مطالعه قرار گرفت که در ان انقلاب ايران و جنگ
افغان شوروي را در بر مي گرفت،^{۱۲} در نتيجه اين مطالعات ، شوروي
اسلام را منحيت شوروي جهاني به رسمت شناخت و بيش از اين انرا رويش
عقاید اقتصادي اجتماعي نميداند .

د افغانستان حزب دموکراتيک خلق افغانستان نتوانست از غلاف
قوميت و قبیله گرايی بد را بد حزبی گرايی در حزب نتيجه ملحوظات
ايد يولوژيکی نهوده بلکه نتيجه تقسيم بندي قبیلهوي جامعه است که پا
بر اساس هويت قومي ، مليتی و يا گرايش هاي قبیلهوي ، طایفه اي -
استوار است اين تقسيم بندي جامعه نسبت به منافع طبقاتی و تعهدات
ايد يولوژيکی نهروند تراست (همانطوریکه در پهن د ر فبروري سال ۱۹۸۶
معلوم گردید) . براي کابل یکبار ديگر واضح شد که يگانه پالیسی موثر
براي کنترل جامعه افغانی اتکا بر قبیله گري ، قومي گرايی و يا ملحوظات
ملي است .

رو ستاها در برابر تمام کوشش ها براي توسعه دستگاه دولتی
مقاومت کردند . مانند همیشه سيستم دهقانی پديد نا شناخته در برابر
تحليل گران مارکسيست باقيماند .

د افغانستان برعکس آنچه در رژيم هاي سوسياليست پيشين
صورت گرفت قيام دهقانان بر ضد دولت هم قيام محض نهوده بلکه يك
جنبش نهروند سياسي بود که تحت د رفش ايد يولوژيکی اسلام صورت

گرفت رژیم کابل بدون جلب حمایت دهقانان یا چنان جنبش چریک‌سوی
نیرومند مواجه گردید که حکومت استعماری و یا حکومت طرفداران
غرب در دهه (۱۹۵۰ و ۱۹۶۰) با آن آشنائی نداشتند .

مسکو درك نمود که استحکام دولت برای حفظ يك دولت دوست
نسبت به استحکام حزب موثرتر است . این امر با مدل که به وسیله
شوروی سیاسی حزب کمونیست شوروی در دهه ۱۹۲۰ مطرح گردیده -
بود ، در تضاد قرار داشت که در آن بر نقش حزب تا کید صورت گرفته
بود . شوروی ها یکی از تاملات اساسی سیاست های جهان سوم را
کشف کردند که بموجب آن ثبات تنها از طریق استقرار ساختار يك دولت
قانونی تأمین شده می تواند .

البته تصمیم مسکو مبنی بر کاهش حمایت از ((کشورهای
جهت گیری سوسیالیستی)) در جهان سوم صرفاً نتیجه جنگ
افغانستان نیست . البته ، منطقی است تصور نمود که افغانستان
نه تنها ارزیابی مجدد سیاست جهان سوم شوروی را تشدید بخشید
بلکه برخورد آنرا نسبت به مسلمان شوروی تغییر داد . در همان سال
که اردوی سرخ از افغانستان خارج گردید ، پروپاگند های ضد مذهبی
در اتحاد شوروی قطع گردید و متخصصین شوروی و سیکلته اسلام را بحیث
يك فاکتور ((جهانی)) اعلام کردند که باید همینگونه مورد مطالعه
قرار گرفته و همینگونه مورد محاسبه قرار داده شود . (۳)

درس دوم دیگر جنگ مربوط به تاثيرات آن در داخل ، به
عنوان يك فاکتور بالایی خود اتحاد شوروی و چوکات بندی پیامد های
آن برای عقاید عامه و مسائل نظامی است . جنگ بحران روحی را برای
مردم شوروی به ارمغان آورد و پرستش نظامیان را که دار ساخت و

باوث شكاف فزاينده بين اين دو گروېد . هم چنان جنگ تقسيم بندي قومي رادرداخل كشور تشديد نمود . اين تقسيم به ان علت ټپود كه جنگ ((مسلمين)) عليه ((روسها)) ست بلكه بدان علت بود كه جمهوري هاي غير روسي فكر مي كردند كه بارتلفات رانها به دوش مي كشند . (٤) جنگ كشمکش هاي قومي رادرداخل اردو تشديد - بخشيد و سبب شد كه اين كشمکش ها با صراحت بيشتري بيان گردد . در بين نبرو هاي مسلح ((شمار ما و انها)) بين اروپايي ها و ديگران صرف نظر از افغانها ويا شوروي ها ، طنين افكند . (٥)

براي نخستين بار حتي قبل از ظهور گلشنو ست (علانيت) عقايد عامه نقش خويش رادراتحاد شوروي معاصر ايفا كردند . اگرچه بر طبق ادعا هاي رسمي ((نبرو هاي محدود شوروي)) در جنگ واقعي دخيل نبودند ، مسكوني توانست بيش از اين پنهان نمايد كه سربازانش در جنگ كامل درگير است . عليرغم انكه موقف كرمليين بين سال هاي ١٩٨٠ تا ١٩٨٦ تغير نكرد ، اما مقالات در باره دخيل بودن سربازان شوروي در جنگ در سال ١٩٨٣ بخصوص در نشریه اردو بنام ستاره سرخ به چاپ رسيد (٦) اولين تذكر معلولين شوروي و افسانه هاي اندوهگين در شماره هاي ٧ و ٨ جنوري ١٩٨٤ همين روزنامه به نشر سپرده شد . در تابستان سال ١٩٨٤ ، مطبوعات شوروي به معرفي قهرمانان شوروي كه در جنگ افغانستان كشته شده بودند ، مانند خورد ضابط چي پيك ، پرداختند . جنگ كاملاً بحوث ((وظيفه انترناسيونالستي)) معرفي نگرديده بلكه مانند وسيله براي حفظ سرحدات جنوبي توصيف مي گردد . (٧)

مقامات رسمي در آغاز حقايق جنگ را پنهان مي ساختند . سپس

انرا توجیه نمودند و بالاخره تلفات انرا کم جلوه داده و نشان میدادند که مقامات شوروی حتی قبل از علنیت (گلنوست) عقاید عامه را در نظر داشتند . خصلت جنگ در افغانستان ، که میخواست تلفات هرچه کمتر باشد . جز از عنعنه اردوی شوروی نبود بلکه بیانگر عقب نشینی در برابر حساسیت های جامعه است (۹) . نگرانی های عامه محافظ کاران و فیکورهای نظامی را ضعیف ساخت . در غیران ، انها با گلنوست به مقابله می پرداختند . عقاید عامه احتمالات بالایی را متقاعد ساخت که تغییرات بزرگ ضروری است (۱۰)

در حقیقت . جنگ تاثير ((روحی - دراماتیک)) بالایی - مردم شوروی داشت با آنکه کشته شدن ۱۴۰۰۰ نفر طی هشت سال جنگ در مقایسه با تلفات جنگ دوم جهانی اندک است ، اما بحث ها انتقادات ، جدل ها ، داستان ها و فلم ها ((مانند فلم (درد)) همه اینها پیام های صلح جو یانه داشتند . فیزیک دان اندریخاروف وقتی در جلسه شورای عالی بی رحمی های اردوی شوروی را افشا کرد . موجی از خشم را برانگیخت . ویتران های جنگ در جاده ها و مطبوعات مانند صلحجویان جدید ویا ((راست گرایان)) که با ((بد اخلاقی)) و فساد زندگی اجتماعی مقابله مینمایند ، مورد سوءظن قرار گرفتند . (۱۱)

برعلاوه ، بسیاری از کادرهای سازمانهای ملیشه بی غیر علنی جمهوری ها که خواهان ایجاد جنبش های استقلال طلبانه اند ، ویتران های جنگ افغانستان میباشند ، بطور مثال (در ارمنستان و ازربایجان) کمیته رهای اسیران جنگی در افغانستان در سال ۱۹۸۹ ایجاد گردید و اعضای جدید ان از میان شورای عالی انتخاب گردید تا با مجاهدین

وارد مذاکره مستقیم کردند . (۱۲) افغانستان حد اقل در افکار و خاطرات شوروی ها اگر نه در میدان جنگ به يك ویتنام مبدل شده است . این جنگ افسانه شکستنا پذیری اردوی شوروی را برای حفظ مادر وطن ازین برد . و عوض ، این جنگ روحیه صلحجویانه را در میان جوانان برانگیخت و اردو را در میان عقاید عامه خدشه دار ساخت و جاء طلبی های انرا بر زمین زد . (۱۳) این جنگ جنبش شکنند ، دموکراسی در اتحاد شوروی را از طریق حمایت مستقیم و عام مردم تقویه نمود . زیرا بسیاری از سربازان درین جنگ از شهرهای کوچک و — ساحات روستایی گردآمده بودند و نمیتوانستند از طریق رشوت و واسطه از خدمت اردو اجتناب نمایند . نمیتوان گفت که جنگ عامل بازسازی است اما از طریق زیر پا کردن پرستیژ گارد بیژنی ها وارد و ، به گریب چف امکان داد تا از ادا نه تر دست به مانورها بزند .

پیامدهای سیاسی برای اردوی شوروی کدامها اند ؟ از یکطرف اردو عدم موثریت خویش را متباز ساخت و تصویران بآبی رحی ها الوده گشت (۱۴) برعکس ، اردو میتواند استدلال نماید که تصمیم برای تجاوز بوسیله آنها اتخاذ نگردیده و ازینرو میتواند باعث جدل ها درین باره گردد که کی مسئول است ؟ و خرج از لحاظ تکنیکی موفقانه بوده و وقتی شش ماه پس از خروج رژیم نجیب الله هنوز در قدرت است از لحاظ سیاسی نیز يك موفقیت محسوب می گردد . اردو ، که هیچگاه عملیات کتلوی را در افغانستان انجامداد و از عدم حمایت مردم درین جنگ آگاهی داشت ، خود را حفظ کرد . جنگ برای افسران جوان مانند جنرال گروموف ، آخرین قوماندان اردوی چهل ، که در دسامبر ۱۹۹۰ بحیث معاون وزیر دفاع مقرر گردید ، فرصت برای ترقی بوجود آورد . در

حقیقت این افسران بخش اعظم جنبش محافظه کار، ضد استقلال و طرفدار مرکزیت در اتحاد شوروی کنونی را تشکیل می‌دهند.

تأثیرات جنگ بر مسلمانان شوروی

رشد ناگهانی بنیاد گرائی اسلام در آسیای مرکزی شوروی نتیجه جنگ افغان شوروی نبوده بلکه مقابله جنبش طلوع لانی طبیعی با بازسازی است که به سیاست ضد مذهبی پایان بخشید.

نشنلزم ازبك و تاجك حتی نسبت به اسلام که شوروی سازی - جامعه نتوانست از نیرومندی آن بکاهد، در نتیجه جنگ نیرو گرفتند در هر حالت، جنگ خصلت اسلام را تغییر داد.

نه در تصمیم به جنگ و نه هم تصمیم بخرج ملحوظات مسلمانان شوروی در نظر گرفته نشده بود در سال ۱۹۷۹ مسکو بنیاد گرائی اسلامی را تهدیدی به حساب نمی‌آورد. مداخله مستقیم مجاهدین در سرحدات شوروی کم اهمیت گرفته می‌شد^{۱۵} با آنکه تبلیغات مجاهدین به سرزمین - شوروی رسید و تنوره جنگ در اتحاد شوروی در بهار ۱۹۷۹ افروخته شد اما تأثیر جنگ بالای مسلمانان شوروی غیر مستقیم بود.

در تکامل سیاسی آسیای میانه دو عامل مشخص کننده است: پدیده های طبیعی مانند اختلاف های قومی، نیرومندی احزاب کمونیست محلی^{۱۶} و تداوم جنبش ذاتی، موازی و بنیاد گرای اسلام^{۱۷} از يك طرف و تغییرات در مسکو از طرف دیگر.

پارا دو کس در آنست که تأثیرات جنگ بر وضعیت آسیای میانه نه بطور مستقیم بلکه از طریق مسکو احساس گردد. احزاب کمونیست

محلّی حمایت کامل خویش را از این حزب اعلام داشتند (بویژه حزب
کمونسټ از بکستان که ازین طریق فکر میکرد که در سیاست داخلی و
خارجی شو روی نقش بزرگتری بازی خواهد کرد) • و در نتیجه مد ها
متخصص و مشاور خویش را به افغانستان فرستاد و ده ها هزار محصل
افغانی را در تاشکند پذیرفتند^{۱۸}، سطح نا رضایتی در آسیای مرکزی
شو روی نسبت به نا رضایتی در مسکو زیاد تر بود • در حقیقت شو روی
درجا به جا کردن مسلمین در قطعات خویش در افغانستان محتاط
بود • قطعات ذخیره یی مسلمین که برای تجاوز مورد استعمال قرار گرفت
در فبروری ۱۹۸۰ بیرون کشیده شد • مسلمانان شو روی در افغانستان
که بیشتر کارمندان و فادار بودند در سطوح پائین استخدام میگرددند
(مانند ترجمان ، میخانیک و غیره) ، به استثنای تا بیف که از سال
۱۹۸۰ الی ۱۹۸۹ به حیث سفیر مقرر گردید • او از تاتارهای روسیه
بود این امر مانع از آن شد که مردم تماس های مستقیم با افغانها و در
بعضی حالات با مجاهدین حاصل نمایند • برخلاف کارمندان اسلامی،
روحانیون مسلمان آسیای میانه و مرکزی کمترین و یا حتی هیچ امکان
برای تماس مستقیم با مجاهدین نداشتند • گزارش های متضاد درباره
غیر قابل عبور بودن سرحدات شو روی وجود داشت افغانها این
سرحدات را بسادگی قابل عبور میدانستند ، درحالیکه شو روی ها
برعکس تبلیغ می نمودند^{۱۹}، ایا جنبش های اسلامی و نشنالستی در آسیای
مرکزی خواهند توانست با مجاهدین افغانستان نیروی مشترکی را بوجود
آورند ؟ احتمالاً با وجوه مشترک قومی اما تحت درفش اسلام •
اول • مجاهدین نتوانستند الکوی قابل اعتماد جهت تعمویض
با رژیم کنونی بوجود آورند •

دوم . رقابت‌های قوم نسبت به وابستگی‌های ایدئالوژیک نیرومند تر است از يك ها و تا جك هاي شوروي نسبت به پشتون هاي افغانستان خواهی بینی نداشته و آنها را متهم به بد رفتاري در اتحاد شوروي مانند تجاوز در تاشکند در بهار سال ۱۹۸۹ می کنند .

سوم . مفهوم وحدت اسلام و یا حتی هویت واحد ترك در بین مسلمان شوروي وجود ندارد این امر بخصوص از جنگ برادر کشی در سال ۱۹۸۹ و ۱۹۹۰ در فرغانه بین مستحیان ترك و ازبك ها و در روش بین ازبك ها و قرغیزها به اثبات رسید . تشکیل جمهوریت‌های فدرال توسط ستالین از گروپ‌های چند قوم و چند زبانی يك عمل موفقیت‌آمیز بوده است زیرا مردمان محلی خودها را تأملیت‌های ساخت استالین معرفی می نمایند . البته این ساختار اکنون تخم جنگ‌های داخلی را در خود پرورده است که بر تعادلات هویت‌های ملی استوار است . البته جنگ خط اتصال بین آسیای مرکزی و افغانستان را به وجود آورده است مردمان در دو طرف سرحد در رفت و آمد اند . (البته از طریق کانال‌های رسمی) تجارت رشد می‌یابد و هویت‌های قوم شوروي تازه می‌یابند مشابعت‌ها در خط قوم شکل می‌گیرد آسیای مرکزی پشتون‌ها را رد می‌نماید اما احساس حمایت از گروپ‌های ازبك و تا جك را می‌پروراند . تماس مستقیم با افغانستان احساسات اسلام را در آسیای مرکزی تقویه نکرده است (یگانه دلیل آن این است که این تماس‌ها صرف بوسیله کارمندان تأمین می‌گردد) بلکه احساسات قوم و ملی‌گرائی را استحکام بخشیده است در شرایط يك جنگ داخلی قوم در افغانستان و بازگشت به نقش پشتون‌ها

تا جکستان و ازبکستان می تواند به مرکز جلب اقلیت های قوم ناراضی
مبدل گردد .

بدینگونه مجاهدین احتمالاً به برادران شوروی خویش نشان
دادند که سوسیالیزم قابل برگشت است و اردوی شوروی می تواند
شکست بخورد اما آنها يك الكوي قابل اعتبار برای مسلمین شوروی که
خواب آزادی را می بینند، ارائه نکردند .

تغییر نقش ابرقدرتها :

اتحاد شوروی احتمالاً يك عمل کننده منطقوي نسبت به يك ابر
قدرت ، نقش بیشتری در منطقه داشته است . لذا جانب دیگر ایالات
متحده آمریکا هم اکنون تا ثیرات منطقوي خویش را بعلمت فقدان پایگاه
موشربخاطر حمایت از مجاهدین طرفدار غرب (گولانی) و با بیطرف
(رانی) از دست داده است استخبارات نظامی پاکستان استراتژی
خاص خویش را تعقیب نموده و وضعیت در مناطق قبایلی آن طرف سرحد
به يك معمای غیر قابل کنترل سیاسی و اقتصادی (به علت ترافیک
مواد مخدر) مبدل شده است البته می توان استدلال کرد که واشنگتن
دلیلی ندارد تا بیش از این خود را در مسئله افغانستان دخیل بسازد زیرا
هدف اساسی وی تا حدود زیادی به دست آمده است . به تعقیب
خروج نیروهای شوروی از افغانستان ، خروج نیروهای شوروی از اروپا
شرقی صورت گرفت ، اما این کوتاه نظری ایالات متحده آمریکا عواقب غیر
قابل پیش بینی در منطقه خواهد داشت حد اقل تا پایان سال ۱۹۸۹
ایالات متحده به رشد جنبش بنیادگرای رادیکال کمک نمود که تحت

حمایت اخوان المسلمین عرب و عربستان سعودی قرار داشته و با نابودی دشمن اصلی شان بیش از پیش به دشمن غرب مبدل شده و بخشی از دسته بندی های عمومی اند که در شرق میانه و آسیای مرکزی شکل می گیرد، به عبارت دیگر حرکت از بنیاد گرائی انقلابی شیعه که خود را در خلاف شیعیت محصور ساخته ، به سوی بنیاد گرائی سنی محافظه کار ائین گرا ، اما مبارزه ضد غربی است که ساحات بیشتری یعنی از کابل تا تاشکند از الجزایر تا براد فورد برای اشاعه در اختیار دارد .

مناسبات اتحاد شوروی با ایالات متحده اقدامات مشترک برای بحران های منطقه

مسکو و واشنگتن جنگ افغان شوروی را به علت تضاد مات د یگر منطقوی طور ی حل کردند که هر کدام انها متحدین خویش را کمک کرده در عین زمان از توسعه و اشاعه جنگ و تضاد مستقیم دوری جستند .
د پتانیت، پس از سال ۱۹۸۶، قسماً نتیجه موفقیت د و کتورین عقب گرد یکن است، زیرا شوروی در ک نمود که زمان بر ضد انهاست و واشنگتن میتواند بدون مصرف فوق العاده سیاسی و مالی به حمایت خویش از مجاهدین ادامه بدهد .

توافقات ژینودر مارچ ۱۹۸۸ نشان داد که چگونه قدرت های بزرگ به عدم توافق ، توافق می نمایند . د پتانیت جدید بیشتر به عدم دخالت موازی نسبت به توافق کامل روی آنچه که باید به جایش قرار یگیرد اتکا دارد . مسکو به طور رسمی توافق نکرد تا از رژیم نجیب الله صرف نظر نماید در حالی که سه سال پس از توافقات ژینو هنوز هم امریکا

افتخار می نمایند و احساس منافع مشترك علیه پشتونها را انکشاف می بخشند. تا این پروسه بطور ناگهانی در سال ۱۹۷۹ آغاز یافت. باید ریشه های انرا در سیاست سازی جامعه افغانی از دهه ۱۹۶۰ جستجو نمود که بوسیله دولت آغاز یافت. هدف از آن تا کید بر نشانی — پشتون بود. همچنان فاکتورهای خارجی نیز بر آن مؤثر بود. اگر قوم قاعده بازی سیاسی در سطح يك واحد كوچك افراد دارای منافع مشترك است. اکنون (قوم) نه در تصادم بین اسلام و مکاتب دنیوی موضوع مسلط در رقابت قدرت در کابل می باشد.

زایش دولت افغانسان و جویو لنگ

افغانستان بحیث يك ملت پروسه مغلوق داخلی و خارجی را طی نمود. از سال ۱۷۴۷ به بعد، درانی ها قدرت پایدار پادشاهی را ایجاد کردند که در سال ۱۷۷۵ به کابل منتقل گشت. اما خاندان سلطنتی از کشتار یکدیگر مضایقه نکرد، و حملات قبایل را تادهلانی و اصفهان وسعت بخشیدند. روسیه و برتانیه کبیر، دو قدرت بزرگ قرن نوزدهم آسیا، پس از آنکه جهت کنترل بر امیر کابل به رقابت غیرموفقانه پرداختند، بدین نتیجه رسیدند تا دولت حایل را بین مستعمرات آسیای مرکزی و آسیای جنوبی بوجود آورند. از — همینرو برای دودمان پشتونها ساحات اراضی را دادند، که سرحدات آن را قرارداد های ۱۸۹۱ و ۱۹۰۷ لندن و سنت پترزبورگ مشخص می ساخت.

در سال ۱۹۱۹ افغانستان پراز سه جنگ علیه انگلیس ها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قل و دل

اليويه روا محقق فرانسوي از زمره افغانستان شناسان
برجسته اي بشمار ميرود . که در اروپا و امريکا از شهرت خوبي
برخوردار است .

او چندین بار در دوران جهاد بداخل افغانستان سفر
نموده ((در سهايی از جنگ افغان - شوروي)) اخيرين کتاب او در
مورد جنگ افغانستان است .

سبک تحليلی و موجزنويسي اليويه را در میان افغانستا ن
شناسان انگشت نما گردانیده و از لا بلای مقالات و کتابهاي وي در مورد
افغانستان بوضاحت دیده میشود که در تحليل مسائل اجتماعی و یافت
ملی افغانستان به مطالب تازه و قبلاً دست نخورده اي رسیده است .
يك سال بعد از اشغال افغانستان اليويه روا و بريگيوا
مقالاتی را درباره افغانستان جمع بندي نمودند که در ايران توسط

ابوالحسن سرو قد مقدم تحت عنوان ((جنگ افغانستان)) بچاپ رسید . اما شهرت وی با انتشار کتاب معروفش ((افغانستان اسلام ونوگرائی سیاسی)) در سال ۱۳۶۶ در تمام حلقات ذی علاقه درهم پیچید .

((درسهائی از جنگ افغان - شوروی)) در اصل رساله ایست که شش ماه بعد از خروج عساکر شوروی از افغانستان تحریر یافته است و عدم پیروزی مجاهدین در کوتاه مدت سراسر این رساله را بسان مه تاریکی فرا گرفته است .
درین رساله به محققین تحلیل وی از آینده افغانستان بحد تعجب است که در کنار کوتاه و گویا نویسی او به ارزش رساله بسی افزوده است .

مطالعه مقالات و کتب الهیویه یک نکته را ثابت میسازد که نامبرده همیشه می کوشد تا شکست روسها را در افغانستان اعتراف نماید . طوریکه در جنگ افغانستان میگوید ، روسها افغانستان را به میدان تمرین نظامی بدل کرده اند و عساکر خویش را در آنجا آموزش میدهند در ((افغانستان - اسلام ونوگرائی سیاسی)) شکست ارتش سرخ را در افغانستان درک ننموده . اما در آخرین رساله اش نیز به وضاحت از شکست روسها نام نمی برد . و بر اساس همین مفکوره است که یکسال بعد از خروج قوای شوروی از افغانستان موصوف از پیروزی مجاهدین بکلی مایوس گردید و به وزارت خارجه فرانسه مشوره داد تا با رژیم کابل روابط اش را بهبود نماید . بدین لحاظ فرانسه نخستین کشور اروپائی بود که سفارت خویش را در کابل گشود و از نجوب الله رسماً بدان کشور دعوت بعمل آورد .

نکته دیگر در آثار الیویه اینست که در جهاد مردم مسلمان
افغانستان را بیشتر متأثر از مسایل ملی می شمارد، تا دین و ایدئالوژی
و از همین جاست که با عجله در کتاب ((در سهای از جنگ افغان -
شوروی)) نتیجه می گیرد ، که اسلام در عصر حاضر قادر به ایجاد
یک حکومت نیست .

برای کسانی که علاقمند قضایای افغانستان اند مطالعه این
اثر کاملاً ضرور دانسته میشود و چه مزیتی بهتر از این که ((در سهای
از جنگ افغان - شوروی)) مصداق همان گفته معروف ((خیر الکلام
قل و دل)) قرار گرفته است .

((عبد الحفیظ - منصور))

رئیس دفتر فرهنگی جمعیت اسلامی افغانستان

۲۲ جدی ۱۳۷۳

تذکر:

کتاب ((درس های از جنگ افغان شوروي)) در حقیقت مکمل و نتیجه گیری کتاب ((اسلام و نوگرایی سیاسی در افغانستان)) است که ازین لحاظ جامع ترین نوشته در مورد جنگ افغان شوروي به حساب می آید .

از انجائیکه کتاب قبل از پیروزي جهاد چاپ شده است . بعضی از نتیجه گیری های آن با شرایط پیروزي انقلاب اسلامی وفق ندارد .
• حین ترجمه کتاب • دوبار از طریق دوستان شخصی به نو پسده نامه فرستادم تا مقدمه ای بر چاپ در میان بنویسد تا نقطه نظر و نتیجه گیری هایش را از اوضاع جدید در خود داشته باشد . اما نمیدانم که آقای نویسنده نامه ها را دریافت نکردند و یا اینکه نخواستند چنین مقدمه بی زینت بخش ترجمه دري کتاب باشد . امیدوارم که این امر زود رایند و بتواند جامه عمل پوشد .

نکته دوم قابل تذکر است که ترجمه حاضر از روی متن انگلیسی صورت گرفته است و دقت بیش از اندازه در متن انگلیسی مراوداشت تا در ترجمه دري حتی يك کلمه را تزئید و یا حذف نسازم و همین امراء گردید تا در بعضی قسمت ها ثقلت احساس گردد که از خوانندگان عزیز به خاطر آن پوزش می طلبم . اگر متن فرانسوي انرا می توانستم دست یاب نمایم بدون شك این مشکل مرفوع می گردید .

در پایان میخواهم از همه دوستان بخصوص آقای عبدالحفیظ منصور که در ترجمه کتاب مرا ترغیب و یاری رسانده اند صمیمانه سپاس گذاری نمایم . (سلطان احمد بهین)

اليوم روا

در سخاوتی از جنگ افغان - شورو

مترجم: سلطان احمد بهین

در سخاوتی از جنگ افغان شورو

نویسنده : اولیویه روا

مترجم : سلطان احمد بهین

خطاط : عبدالرب نسیمی

تایپ : شیر محمد

تیراژ : ۱۰۰۰

سال چاپ : ۱۳۷۳

کتابخانه و موزه
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

۱	مقدمه
	فصل اول
	پس منظر تاریخ و اجتماع افغانستان جا معه
۶	از هم گسیخته •
۸	تقسیم بندی قومی در افغانستان •
۹	زایش دولت افغانستان و جیو پولتیک
۱۱	ستراتژی شوروی در افغانستان
	اتحاد شوروی و دخول حزب دموکراتیک خلق
۱۳	افغانستان در سیاست (۱۹۶۵ - ۱۹۷۹)
۱۴	ح . د . خ ۱۰ حزب دموکراتیک قبیله‌ای
۱۶	کودتای ۲۷ اپریل ۱۹۷۸
۱۷	عواقب بین المللی کودتا
۱۸	عدم موفقیت رژیم کمونیست ۱۹۷۹
۲۰	تصمیم بر تجاوز
۲۳	تجاوز و پیامدهای آن
	فصل دوم •
۲۶	تاریخ تحلیلی جنگ
۲۷	وضعیت نظامی قبل از تجاوز شوروی
۲۸	تجاوز شوروی
۳۰	تحول ستراتژی و تکتیک شوروی (۸۴ - ۱۹۸۰)
۳۲	پایانهای هجوم ۸۶ - ۱۹۸۴

۳۵	محاصره به جاي جنگ چريکی
۳۸	شبهه استخباراتی : موفقیت خاد
۴۱	نقطه عطف ۱۹۸۶
۴۲	خروج شوروي ها (۸۶ - ۱۹۸۸)
۴۳	انکشافات بعدي
	فصل سوم :
۴۷	مناسبات مسکو - کابل
۴۸	دورنمای برژنف
۴۹	تعبیر ناد رست شوروي ها از رقابت هاي د رون حزبی
۵۱	نجیب الله و مصالحه ملی
۵۳	رژیم پس از خروج شوروي
۵۶	میراث عقب نشینی شوروي ها
	فصل چهارم :
۵۹	نیروهاي خارجي
۶۰	اتحاد شوروي : رهبري تصادم
۶۲	چرا شوروي ها خارج شدند ؟
۶۳	پالیسی جدید شوروي
۶۴	سیاست شوروي براي آینده
۶۵	ایالات متحده امریکا : امریکا و تجاوز
۶۸	عملیات مخفی ایالات متحده : موفقیت و عدم موفقیت
۷۰	پالیسی ایالات متحده پس از خروج شوروي ها
۷۳	نظریات اروپا و آنها : عکس العمل هاي متفاوت
۷۴	دورنمای، منطقهوي : نگرانی ویژه هند

۷۶	وضع د شوار پاکستان
۸۰	موانع د برابر جاہ طلبی پاکستان
۸۲	ایران : اسلام گرایان د ر جنوب اسيا موفقیت کسب نکر دند .
۸۵	عربستان سعودي و تسنن بنیاد گرا
۸۷	تا ثیرات افغانستان بر توسعه بنیاد گرایي فصل پنجم :
۸۸	درسهای از جنگ
۸۹	درس های سیاسی
۹۵	تا ثیرات جنگ بر مسلمانان شوروي
۹۸	تغییر نقش ابر قدرت ها
۹۹	مناسبات اتحاد شوروي با ایالات متحده اقدامات مشترك برای بحرانهای منطقوي درس های نظامی
۱۰۰	تكتيك های سیاسی
۱۰۴	تسلیمات
۱۰۴	تکولوژی ارزان اما مشر دشمن
۱۰۵	جنگ چریکی به از مون گرفته شد
۱۰۷	فصل ششم :
۱۱۰	سیاستمداران افغان و جامعه
۱۱۰	احزاب سیاسی مقاومت
۱۱۴	جغرافیای سیاسی افغانستان
۱۱۷	جنگ و تقسیم بندي

۱۲۰	عایل قومی
۱۲۵	تغیر اجتماعی و کلتوری
	فصل هفتم :
۱۲۸	دورنما
۱۲۹	مقدمات دیپلوماتیک و سیاسی خروج
۱۳۲	پایان استعمار روسیه
۱۳۳	ایا بیطرفی یک واریانت است
	پیامدهای خلابی سیاسی در آسیای مرکزی
۱۳۴	ظهور و شکل گیری رژیم های کمونیستی طرفدار شوروی
۱۳۶	اشاعه بنیاد گرای جدید محافظه کار و مردمی
۱۳۸	دینامیک های شناسایی و پیامدهای ستراتژیک
۱۴۵	پادداشتها